

หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๕)

บัณฑิตศึกษา
วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน
มหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รายละเอียดของหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

บัณฑิตวิศึกษา วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

อนุมัติ ในคราวประชุมครั้งที่

เมื่อวันที่

เดือน

พ.ศ.

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
หมวดที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป	๔
หมวดที่ ๒ ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร	๙
หมวดที่ ๓ ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร	๑๑
หมวดที่ ๔ ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอน และการประเมินผล	๓๐
หมวดที่ ๕ หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต	๔๘
หมวดที่ ๖ การพัฒนาคณาจารย์	๕๒
หมวดที่ ๗ การประกันคุณภาพหลักสูตร	๕๓
หมวดที่ ๘ การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร	๕๗
ภาคผนวก ก	
คำอธิบายรายวิชา	๖๐
ภาคผนวก ข	
ตารางเปรียบเทียบหลักสูตร	๖๘
ภาคผนวก ค	
ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศที่เกี่ยวข้อง	๗๘
ภาคผนวก ง	
คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร	๑๒๐
ภาคผนวก จ	
ประวัติและผลงานอาจารย์ประจำหลักสูตร	๑๒๘

หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๕)

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาเขต/คณะ/ภาควิชา

บัณฑิตวิทยาลัย

หมวดที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. รหัสและชื่อหลักสูตร

รหัสหลักสูตร

:

ชื่อหลักสูตรภาษาไทย

: พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

ชื่อหลักสูตรภาษาอังกฤษ

: Doctor of Buddhism

๒. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ชื่อเต็มภาษาไทย

: พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

ชื่อเต็มภาษาอังกฤษ

: Doctor of Buddhism

ชื่อย่อภาษาไทย

: พธ.ด.

ชื่อย่อภาษาอังกฤษ

: D.B

๓. วิชาเอก

พระพุทธานุสาสนา

๔. จำนวนหน่วยวิชาที่เรียนตลอดหลักสูตร

๔.๑ หลักสูตรแบบ ๑.๑ จำนวน ๕๔ หน่วยกิต

๔.๒ หลักสูตรแบบ ๒.๑ จำนวน ๕๔ หน่วยกิต

๕. รูปแบบของหลักสูตร

๕.๑ รูปแบบ

หลักสูตรระดับปริญญาเอก หลักสูตร ๕ ปี

๕.๒ ภาษาที่ใช้

ภาษาไทย และ อังกฤษ

๕.๓ การรับเข้าศึกษา

รับผู้เข้าศึกษาที่เป็นชาวไทยและชาวต่างประเทศที่ใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี

๕.๔ ความร่วมมือกับสถาบันอื่น

เป็นหลักสูตรเฉพาะของสถาบัน

๕.๕ การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

ให้ปริญญาเพียงสาขาวิชาเดียว คือ พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

๖. สถานภาพของหลักสูตร

๖.๑ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๕ เปิดการศึกษาภาคการศึกษาที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

๖.๒ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย เห็นชอบในการประชุม ครั้งที่ ๕ /๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๓ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕

๖.๓ สภาวิชาการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เห็นชอบในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๕
วันที่ ๗ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

๖.๔ สภามหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติในการประชุมครั้งที่ _____ วันที่ _____ พ.ศ. _____

๗. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

หลักสูตรมีความพร้อมในการเผยแพร่ว่าเป็นหลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติในปีการศึกษา ๒๕๖๗

๘. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

๘.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตรพระพุทธศาสนาและปรัชญา ในสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน

๘.๒ นักวิชาการด้านการศึกษาและพระพุทธศาสนา

๘.๓ นักวิจัยทางพระพุทธศาสนา

๘.๔ ที่ปรึกษาทั้งองค์กรภาครัฐและเอกชนเช่น ราชบัณฑิต นักเจรจา เป็นต้น

๘.๕ นักพัฒนาสังคม เช่น วิศวกร อาจารย์ วิทยากรอบรมคุณธรรมจริยธรรม

๘.๖ นักวิชาการอิสระ

๘.๗ นักพัฒนาด้านกิจการคณะสงฆ์ เช่น พระสังฆาธิการ

๘.๘ ประกอบอาชีพเดิมของตน เช่น แพทย์ นักธุรกิจ โดยนำแนวคิดและกระบวนการทางพระพุทธศาสนาไปสร้างความเปลี่ยนแปลงในวิชาชีพนั้นๆ

๙. ชื่อ สกุล เลขประจำตัวบัตรประชาชนตำแหน่งและคุณวุฒิของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๑) วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดลำพูน

ตำแหน่งทางวิชาการ	ชื่อ-ฉายา/นามสกุล เลขประจำตัวบัตรประชาชน	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	ชื่อสถาบันที่สำเร็จการศึกษา	ปี พ.ศ.
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	พระครูสิริสุตานุยุต, ดร. ID xxxxxxxxxxxxxx	พธ.ด. (พระพุทธศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๕๗
		กศ.ม. (บริหารการศึกษา)	มหาวิทยาลัยนเรศวร	๒๕๔๑
		พธ.บ. (บริหารการศึกษา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๓๘
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	พระครูโกวิทอรธวาที, ดร. ID xxxxxxxxxxxxxx	Ph.d. (Buddhist Studies)	Magadh University, India	๒๕๕๑
		M.A. (Linguistics)	Delhi University, India	๒๕๔๕
		พธ.บ. (ภาษาอังกฤษ)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๔๓
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ดร.ไพรินทร์ ณ วันนา ID xxxxxxxxxxxxxx	พธ.ด. (พระพุทธศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๖๐
		พธ.ม. (พระพุทธศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๕๓
		พธ.บ. (ศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๓๘

๑๐. สถานที่จัดการเรียนการสอน

๑) วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑๙๒ หมู่ที่ ๒ ถนนลำพูน-ป่าซาง ตำบลต้นธง อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ๕๑๐๐๐

๑๑. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

๑๑.๑ สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

การพัฒนาหลักสูตรจะสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๕-๒๕๗๐) สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม จัดทำแผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๐ ผลิตและพัฒนากำลังคนให้ประเทศไทยได้ทรัพยากรบุคคลที่ตรงกับความต้องการทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เติบโตท่ามกลางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ดี

ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF:HEd) โดยใช้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาบูรณาการในกระบวนการจัดการเรียนสอน เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติที่ให้การศึกษเป็นเครื่องมือกลไกในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความเป็นพลเมืองที่มีความรักชาติ พระพุทธศาสนาและพระมหากษัตริย์ รู้รักสามัคคี มีจิตอาสา มีทักษะการเรียนรู้อย่างมีอาชีพ รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงในยุค Digital Disruption และมีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามนวนลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสามารถนำเทคโนโลยีมาพัฒนาชีวิตตนและสังคม เพิ่มโอกาสและสร้างคุณค่าชีวิตให้เกิดสังคมอุดมปัญญาพร้อมพัฒนาแบบองค์รวมด้วยความเข้าใจชีวิตและโลกตามหลักพระพุทธศาสนา โดยผลิตบัณฑิตให้มีความ

เชี่ยวชาญด้านพระพุทธศาสนา สามารถปฏิบัติหน้าที่ในฐานะอาจารย์สอน นักวิชาการ นักการศึกษา ในสถาบันการศึกษา นักวิจัย นักคิด นักเขียน วิทยากร ที่ปรึกษาองค์กร เป็นหลักสูตรที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR- Corporate Social Responsibility) ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

๑๑.๒ สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

ภายใต้บริบทสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงหลากหลายมิติทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมกระแสโลกาภิวัตน์ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนโยบายภาครัฐซึ่งกำหนดขึ้นเพื่อพัฒนาพลเมืองให้มีคุณภาพและความสามารถ พร้อมแข่งขันในเวทีโลกความท้าทายทางเศรษฐกิจและสังคมโลก การปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) การพัฒนาที่ยั่งยืน สังคมผู้สูงอายุ ความเสมอภาค จิตสาธารณะ กระแสสังคมพหุวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม สาธารณสุข และระบบการเรียนรู้แบบเคลื่อนที่กระทรวงอุดมศึกษาจึงวางแผนนโยบายและกำหนดทิศทางการพัฒนาพลเมืองของชาติแก่ มหาวิทยาลัยในกำกับ มหาวิทยาลัยสงฆ์ในฐานะสถาบันการศึกษาจึงมีพันธกิจในการผลิตบัณฑิตให้ได้มาตรฐาน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต เป็นกลไกหนึ่งในการขับเคลื่อนพัฒนาคนไทยตามพันธกิจของกระทรวง อุดมศึกษาและมหาวิทยาลัยสงฆ์โครงสร้างหลักสูตรมีเนื้อหาสาระดีธรรมที่สามารถนำมาบริหารจัดการและบูรณาการในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สามารถตอบโจทย์สังคม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามพันธกิจของการพัฒนาตาม แผนชาติ และมหาวิทยาลัย คือ (๑) การสร้างพลเมืองที่มีคุณธรรม รักษาดี ศาสนาและพระมหากษัตริย์ (๒) การสร้างพุทธนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถพลเมือง (๓) การนำหลักพุทธธรรมพัฒนาสิ่งแวดล้อม และการจัดการดูแลสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (๔) การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตามแนวพระพุทธศาสนา

วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน ได้พิจารณาเห็นความสำคัญในประเด็นดังกล่าว จึงได้พัฒนาปรับปรุงหลักสูตร ให้มี เนื้อหาวิชาที่สามารถประยุกต์หลักพุทธธรรมมาใช้ในการบริหารจัดการเพื่อรองรับความเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ คุณธรรม เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข

๑๒. ผลกระทบจากข้อ ๑๑ ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย

๑๒.๑ การพัฒนาหลักสูตร

วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ตระหนักถึงความสำคัญและความ จำเป็นในการผลิตบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านพระพุทธศาสนา มีองค์ความรู้และประสบการณ์ในลักษณะที่เป็น ผู้รู้จริงและปฏิบัติได้ กระตุ้นให้เกิดการใช้ความรู้ความชัดเจนในการสร้างความเป็นเลิศทางพระพุทธศาสนา ประกอบกับปัจจุบันส่วนงานบัณฑิตวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีความพร้อมในด้าน อาจารย์ผู้สอน เจ้าหน้าที่ บุคลากรสนับสนุน และสถานที่ที่สามารถรองรับการจัดการเรียนการสอนและการ ศึกษาวิจัยด้านพระพุทธศาสนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ ภาพรวมผลการประเมินผู้ใช้บัณฑิต ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิต เพื่อปรับปรุงหลักสูตร พบว่า หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา ได้ผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรมจริยธรรม มีความรู้ มีทักษะทางปัญญา มีทักษะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ตลอดจนมีทักษะด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับมาก ดังนั้น หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิตจึงมีความสำคัญยิ่ง

เมื่อหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา ครบ ๕ ปี บัณฑิตวิทยาลัย ได้ดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต ให้มีความทันสมัยและเป็นประโยชน์ ตอบสนองความต้องการของด้านความเป็นพลเมืองที่ดีมีศีลธรรมจริยธรรม และนโยบายของรัฐบาล โดยเน้นการจัดการศึกษาและการบูรณาการแนวคิดทางด้านพระพุทธศาสนากับศาสตร์สมัยใหม่ ให้นิสิตมีทักษะการคิด วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัย และ สามารถสังเคราะห์องค์ความรู้ทางพระพุทธศาสนา ตลอดจนศาสตร์สมัยใหม่ในเชิงลึก สามารถพัฒนาตนเองและสังคม อย่างยั่งยืนได้ เป็นผู้มีความคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งจะเป็แนวทางเลือกหนึ่งในการพัฒนาศักยภาพของคนไทยในยุคไทยแลนด์ ๔.๐

๑๒.๒ ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

ตามที่ปรัชญาของมหาวิทยาลัยหรือนโยบายของมหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นการเป็นศูนย์กลางการศึกษาพระพุทธศาสนา บูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ เพื่อพัฒนาจิตใจและสังคม ไปพร้อมกับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ เมื่อมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยได้กำหนดพันธกิจไว้เช่นนั้น จึงจำเป็นจะต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต เพื่อพัฒนานิสิตให้มีความรู้ความสามารถ แดกฉานด้านพระพุทธศาสนา อันจะนำไปสู่การผลิงานวิจัยเชิงบูรณาการระหว่างพระพุทธศาสนากับศาสตร์สมัยใหม่ นอกจากนี้ ความรู้ความสามารถดังกล่าวจะทำให้นิสิตเป็นผู้มีทักษะการสื่อสาร การทำงานเป็นหมู่คณะ การแก้ปัญหา การบริหารความเสี่ยง การคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อผู้อื่น ตามแนวทางการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบ วินัย ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาพและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ตลอดจน เป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จึงเล็งเห็นความสำคัญอย่างยิ่งในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา แล้วนำเสนอส่วนงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเห็นชอบและดำเนินการในขั้นต่อไป

๑๓. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นในสถาบัน

๑๓.๑ ความสัมพันธ์ระหว่างคณะ

มหาวิทยาลัยฯ เป็นมหาวิทยาลัยทางพระพุทธศาสนา มีการศึกษาพระพุทธศาสนาเป็นแกนหลัก คณะต่างๆ มีความสัมพันธ์ทั้งโครงสร้างหลักสูตรและเนื้อหาการศึกษา การบริหารหลักสูตรได้มีการเชิญอาจารย์จากคณะพุทธศาสตร์ สังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และคณะครุศาสตร์ มาพัฒนาพิจารณาปรับปรุงเนื้อหาให้เหมาะสม

และเชิญบรรยายในรายวิชาที่เกี่ยวกับพุทธศาสนากับศาสตร์สมัยใหม่ และการประยุกต์พุทธธรรมมาใช้ในการบริหารจัดการด้านรัฐศาสตร์ จิตวิทยา ศาสนาเปรียบเทียบ และการบริหารการศึกษา

๑๓.๒ การบริหารจัดการหลักสูตร

หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต ได้ตกลงและมีความร่วมมือกับหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศาสนาเปรียบเทียบ และหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา โดยเชิญคณาจารย์มาบรรยาย เชิญเป็นกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ตลอดจนจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตร่วมกัน เช่น โครงการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน

หมวดที่ ๒ ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

๑. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

๑.๑ ปรัชญาของหลักสูตร

เชี่ยวชาญพุทธศาสตร์สร้างพุทธนวัตกรรม ชี้นำสังคมอุดมปัญญา

๑.๒ ความสำคัญของหลักสูตร

เป็นหลักสูตรที่แสดงถึงความเป็นมหาวิทยาลัยสงฆ์ จัดการศึกษาพระพุทธศาสนาตามปรีชาปฏิบัติ และปฏิเวธ และประยุกต์พระพุทธศาสนาเพื่อพัฒนาจิตใจและสังคมและพระพุทธศาสนาถือเป็นสถาบันหลักของประเทศไทย เป็นรากฐานวัฒนธรรมประเพณีของชาติ เป็นแหล่งหล่อหลอมจิตของประชาชน และพระพุทธศาสนาถือว่ามนุษย์เป็นผู้ที่สามารถพัฒนาจิตปัญญาให้เป็นคนประเสริฐได้ มีความจำเป็นต่อการพัฒนาดังกล่าวเพื่อสร้างนักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา สร้างนักวิจัยด้านพระพุทธศาสนา แสวงหาองค์ความรู้ใหม่โดยมีพระพุทธศาสนาเป็นฐานคิดให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและมีคุณธรรมและจริยธรรม

๑.๓ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

๑.๓.๑ เพื่อผลิตพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิตให้มีความเชี่ยวชาญในหลักพระพุทธศาสนา คัมภีร์และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง มีความเท่าทันการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และสามารถในการบูรณาการกับวิทยาการสมัยใหม่ที่หลากหลาย

๑.๓.๒ เพื่อผลิตพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิตให้มีทักษะการวิจัยเชิงบูรณาการพุทธศาสตร์กับศาสตร์สมัยใหม่ สร้างองค์ความรู้ใหม่และพุทธนวัตกรรมอย่างเป็นระบบ ตลอดจนถึงทักษะการสื่อสารผ่านสื่อสาธารณะและสื่อสังคมออนไลน์อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสังคม

๑.๓.๓ เพื่อผลิตพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิตให้มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณและความกล้าหาญทางจริยธรรม ในการขึ้นำสังคมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีจิตสาธารณะและความมุ่งมั่นต่อยอดการเรียนรู้วิชาการพระพุทธศาสนาและพุทธนวัตกรรม ขึ้นำสันติสุขในสังคมไทยและสังคมโลก

๒. แผนพัฒนาปรับปรุง		
แผนการพัฒนา/เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
๑. จัดทำและปรับปรุงหลักสูตรให้มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่าที่สกอ. กำหนดและสอดคล้องกับกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๓ (๒๕๖๕- ๒๕๗๐)	- พัฒนาหลักสูตรโดยมีพื้นฐานจากหลักสูตรมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ - กำกับติดตามประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ -เชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาวิพากษ์หลักสูตรเมื่อครบกำหนดการปรับปรุง	- เอกสารปรับปรุงหลักสูตร - รายงานผลการประเมินหลักสูตร - ตัวบ่งชี้ - มีโครงการปรับปรุงหลักสูตร - มีโครงการวิจัยการเรียนการสอน - มีการวิจัยสถาบัน - ฯลฯ
๒. ปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการขององค์กรภาครัฐและเอกชน รวมทั้งคณะสงฆ์	- ติดตามความเปลี่ยนแปลงในความต้องการขององค์กรภาครัฐและเอกชน รวมถึงคณะสงฆ์ - นำแนวคิด รวมทั้งเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มศักยภาพของหลักสูตร - ติดตามความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตหรือนายจ้างอย่างสม่ำเสมอ	- รายงานผลประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อความรู้และความทันสมัยของหลักสูตร - รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตหรือนายจ้าง
๓. พัฒนาบุคลากรด้านการเรียนการสอน การวิจัยและการบริการวิชาการสอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย	- อาจารย์ทุกคนโดยเฉพาะอาจารย์ใหม่ต้องเข้าอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนรูปแบบต่างๆและการวัดผลประเมินผลทั้งนี้เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการประเมินผลตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิที่ผู้สอน	- รายชื่อบุคลากรและอาจารย์ที่เข้ารับการอบรม - ปริมาณงานบริการวิชาการต่ออาจารย์ในหลักสูตร

	จะต้องสามารถวัดและประเมินผลได้เป็นอย่างดี - สนับสนุนบุคลากรด้านการเรียนการสอนให้ทำงานบริการวิชาการแก่องค์กรภายนอก - ส่งเสริมให้มีการนำความรู้ทั้งจากภาคทฤษฎีและปฏิบัติ และงานวิจัยไปใช้จริงเพื่อทำประโยชน์ให้แก่ชุมชน สังคมและคณะสงฆ์	- รายงานผลประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บริการวิชาการ - จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและความบรรลุผลสำเร็จ - ใบรับรองวิชาชีพ (กรณีมีการส่งเข้าอบรม)
--	---	---

หมวดที่ ๓ ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการและโครงสร้างหลักสูตร

๑. ระบบการจัดการศึกษา

๑.๑ ระบบ

๑.๑.๑ จัดการศึกษาระบบทวิภาคโดยแบ่งเวลาการศึกษาในแต่ละปีการศึกษาออกเป็น ๒ ภาค การศึกษาปกติ แต่ละภาคการศึกษามีเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ ทั้งนี้อาจจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนได้อีก ๑ ภาค มีเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ โดยกำหนดระเบียบว่าด้วยการศึกษาภาคฤดูร้อนตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๕๘ และข้อบังคับ กฏระเบียบ ประกาศของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และบัณฑิตวิทยาลัย

๑.๑.๒ นิสิตแบบ ๑.๑ และแบบ ๒.๑ ต้องสอบวัดคุณสมบัติสารนิพนธ์ โดยเสนอโครงร่างที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา เพื่อขออนุมัติสอบสารนิพนธ์ พร้อมความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ส่วนระเบียบปฏิบัติอื่น ๆ ให้ถือปฏิบัติตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่องการสอบวัดคุณสมบัติหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิตและประกาศบัณฑิตวิทยาลัยว่าด้วยเรื่องการสอบวัดคุณสมบัติระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๕๙

๑.๑.๓ นิสิตแบบ ๑.๑ และแบบ ๒.๑ ต้องสอบวัดคุณสมบัติด้านบทความวิชาการ ๑ เรื่อง และบทวิจารณ์หนังสือ ๑ เรื่อง ตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัยว่าด้วยเรื่องการสอบวัดคุณสมบัติระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๕๙

๑.๑.๔ นิสิตแบบ ๑.๑ และแบบ ๒.๑ ต้องสอบผ่านภาษาอังกฤษจากสถาบันภาษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (LIMCU) หรือสถาบันภาษาอื่นที่มหาวิทยาลัยกำหนด และเลือกสอบภาษาต่างประเทศอีก ๑ ภาษาคือ ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน ภาษาเยอรมัน หรือภาษา

ฝรั่งเศสนิสิตชาวต่างประเทศที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทจากสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ สามารถเลือกสอบภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศได้

๑.๑.๕ นิสิตแบบ ๑.๑ ต้องศึกษารายวิชาเพิ่มเติมที่ไม่นับหน่วยกิต ตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย และมีสิทธิเสนอโครงร่างดุษฎีนิพนธ์ เพื่อขออนุมัติลงทะเบียนทำดุษฎีนิพนธ์หลังจากขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตแล้ว นิสิต ๒.๑ ที่ศึกษารายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ภาคการศึกษาปกติ และมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต มีสิทธิเสนอโครงร่างดุษฎีนิพนธ์ เพื่อขออนุมัติลงทะเบียนทำดุษฎีนิพนธ์

๑.๑.๖ ระบบการศึกษาในเรื่องอื่นๆ ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มาใช้โดยอนุโลม

๑.๒ การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน

อาจจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนได้อีก ๑ ภาคการศึกษาโดยกำหนดระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิตให้มีสัดส่วนเทียบเคียงกันได้กับการศึกษาภาคปกติ โดยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๑ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๔๙ (ภาคผนวก ค)

๑.๓ การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค

๑.๓.๑ รายวิชาภาคฤดูร้อนที่กำหนดให้นิสิตฟังการบรรยายสัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง และศึกษานอกเวลาอีกไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง ตลอดภาคการศึกษาให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๑.๓.๒ รายวิชาที่นิสิตใช้เวลาปฏิบัติการอภิปรายหรือสัมมนาสัปดาห์ละ ๒ ถึง ๓ ชั่วโมงและเมื่อรวมเวลาศึกษานอกเวลาแล้วนิสิตใช้เวลาไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมงตลอดภาคการศึกษาให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๑.๓.๓ รายละเอียดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับระยะเวลาการศึกษา ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มาใช้โดยอนุโลม

๒. การดำเนินการหลักสูตร

๒.๑ วัน-เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

แบ่งเป็นภาคการศึกษาดังนี้

ภาคการศึกษาที่ ๑ เดือนมิถุนายน – ตุลาคม

ภาคการศึกษาที่ ๒ เดือนพฤศจิกายน – มีนาคม

ภาคฤดูร้อน เดือนเมษายน – พฤษภาคม

เรียนวันเวลาปกติ วันจันทร์-ศุกร์ และวันเสาร์-อาทิตย์

* การรับนิสิตใหม่ อาจมีการรับเป็นช่วงๆ เช่น ภาคการศึกษาที่ ๑ หรือภาคการศึกษาที่ ๒*

๒.๒ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

๒.๒.๑ นิสิตแบบ ๑.๑ และแบบ ๒.๑ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองและต้องมีคุณสมบัติอื่นที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๒.๒.๒ ได้รับค่าระดับเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาโทไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐ จากระบบ ๔ แต้ม ยกเว้นผู้มีประสบการณ์ทำงานติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี นับแต่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทหรือมีผลงานทางวิชาการที่คณะกรรมการบัณฑิตวิทยาลัยเห็นชอบ

๒.๒.๓ นิสิตแบบ ๑.๒ และแบบ ๒.๒ ต้องเป็นผู้จบเปรียญธรรมเก้าประโยค หรือผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองและต้องมีคุณสมบัติอื่นที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๒.๒.๔ นิสิตแบบ ๑.๒ และแบบ ๒.๒ ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีไม่ต่ำกว่า ๓.๒๕ จากระบบ ๔ แต้ม ยกเว้นผู้จบเปรียญธรรมเก้าประโยค

๒.๒.๕ นิสิตแบบ ๑.๒ ถ้าเป็นพระภิกษุ ต้องเป็นพระสังฆาธิการ มีประสบการณ์การบริหารงานคณะสงฆ์ไม่น้อยกว่า ๕ ปีถ้าเป็นคฤหัสถ์ ต้องเป็นผู้บริหารในองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน มีประสบการณ์ในการบริหารไม่น้อยกว่า ๕ ปี

๒.๒.๖ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรพิจารณาเห็นสมควรให้มีสิทธิเข้าศึกษาได้ และ

๒.๒.๗ ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิธีคัดเลือกผู้เข้าศึกษา

วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน จะดำเนินการคัดเลือกผู้เข้าศึกษา โดยพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบคัดเลือกผู้สมัครเข้าศึกษา ในแต่ละปีการศึกษา โดยมีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๑) ผู้สมัครต้องเสนอหัวข้อและโครงร่างดุษฎีนิพนธ์ที่มีความเป็นไปได้ มีรายละเอียด เนื้อหาครอบคลุมประเด็น ดังต่อไปนี้

๑. ชื่อหัวข้อดุษฎีนิพนธ์

๒. รายชื่อคณะกรรมการควบคุมดุษฎีนิพนธ์ที่ตอบรับแล้ว

๓. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

๔. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
๕. ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
๖. วิธีดำเนินการวิจัย
๗. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
๘. โครงสร้างดุษฎีนิพนธ์ (สารบัญชัคร่าว)
๙. บรรณานุกรมและเชิงอรรถ
๑๐. ประวัติผู้วิจัย

๒) ผู้สมัครต้องผ่านการสอบความรู้ด้านภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย (เพิ่มตามเกณฑ์)

๓) ผู้สมัครต้องผ่านการสอบข้อเขียนวัดความรู้ตามที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

๔) ผู้สมัครต้องผ่านการสอบสัมภาษณ์ในเนื้อหาโครงร่างดุษฎีนิพนธ์และความรู้ความสามารถด้านอื่นๆ ตามที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

๕) ผู้สอบเข้าได้ตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย ต้องเข้ารายงานตัวตามวัน เวลา และสถานที่ที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

๒.๓ ปัญหาของนิสิตแรกเข้า และกลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา/ข้อจำกัดของนิสิต	
ปัญหาของนิสิตแรกเข้า	กลยุทธ์ในการดำเนินการแก้ไขปัญหา
- ขาดความรู้พื้นฐานในสาขาวิชพระพุทธศาสนา	- จัดบรรยายความรู้พื้นฐานด้านพระพุทธศาสนาเถรวาทและมหายาน
- ขาดทักษะการวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ	
- ขาดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ	- จัดอบรมเสริมความรู้ด้านการทำวิจัยทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ
- ขาดทักษะการใช้ภาษาบาลี	- จัดอบรมส่งเสริมความรู้ด้านภาษาอังกฤษและภาษาบาลี
- ขาดความเข้าใจเกี่ยวกับพระไตรปิฎกและพระพุทธศาสนา	- จัดโครงการอบรมพิเศษเกี่ยวกับการเขียนโครงร่างการวิจัยและการจัดทำเอกสารคู่มือเกี่ยวกับการเขียนงานวิจัยทางพระพุทธศาสนา
- ขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนโครงการวิจัยโครงร่างวิทยานิพนธ์ และโครงร่างสารนิพนธ์	- จัดให้มีการบริการความรู้เกี่ยวกับการสืบค้นพระไตรปิฎกและอรรถกถาแก่นิสิต นอกเวลาเรียน

๒.๔ แผนการรับนิสิตและจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในระยะเวลา ๕ ปี

๒.๔.๑ วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน

แผนการรับนิสิตแบบ ๑.๑

ชั้นปี ปีการศึกษา	จำนวนนิสิต (รูป/คน)				
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙
ชั้นปีที่ ๑	๕	๕	๕	๕	๕
ชั้นปีที่ ๒	-	๕	๕	๕	๕
ชั้นปีที่ ๓	-	-	๕	๕	๕
รวม	๕	๑๐	๑๕	๑๕	๑๕
จำนวนที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา(รูป/คน)	-	-	๕	๑๐	๑๕

แผนการรับนิสิตแบบ ๒.๑

ชั้นปี ปีการศึกษา	จำนวนนิสิต (รูป/คน)				
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙
ชั้นปีที่ ๑	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐
ชั้นปีที่ ๒	-	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐
ชั้นปีที่ ๓	-	-	๒๐	๒๐	๒๐
รวม	๒๐	๔๐	๖๐	๖๐	๖๐
จำนวนที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา(รูป/คน)	-	-	๒๐	๔๐	๖๐

ค่าใช้จ่ายต่อหัว (หรือต่อบุคคล) โดยประมาณในการผลิตบัณฑิตตลอดหลักสูตร ๓๐๐,๐๐๐ บาท

๒.๖ งบประมาณตามแผน

๒.๖.๑ วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยา จังหวัดลำพูน

(๑) งบประมาณรายรับ (แบบ ๑.๑)

รายละเอียดรายรับ	ประมาณรายรับในปีงบประมาณ(พ.ศ.)				
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙
ค่าลงทะเบียนนิสิตใหม่	๑๒,๕๐๐	๑๒,๕๐๐	๑๒,๕๐๐	๑๒,๕๐๐	๑๒,๕๐๐
ค่าลงทะเบียน (ดุษฎีนิพนธ์)	๓๐๐,๐๐๐	๓๑๒,๐๐๐	๓๑๒,๐๐๐	๓๑๒,๐๐๐	๓๑๒,๐๐๐
ค่าบำรุงการศึกษา	๓๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐
เงินอุดหนุนจากรัฐบาล (ต่อคน)	-	-	-	-	-
อื่นๆ	๑๕๔,๘๐๐	๓๐๙,๖๐๐	๔๖๔,๔๐๐	๔๖๔,๔๐๐	๔๖๔,๔๐๐
รวมรายรับทั้งหมด	๔๙๗,๓๐๐	๖๙๔,๑๐๐	๘๗๘,๙๐๐	๘๗๘,๙๐๐	๘๗๘,๙๐๐

(๒) งบประมาณรายจ่าย (แบบ ๑.๑)

รายละเอียดรายจ่าย	ประมาณรายจ่ายในปีงบประมาณ(พ.ศ.)				
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙
ค่าตอบแทนบุคลากรสายสนับสนุน	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐
ค่าตอบแทนกรรมการสอบดุษฎีนิพนธ์	๑๓๖,๐๐๐	๑๓๖,๐๐๐	๑๓๖,๐๐๐	๑๓๖,๐๐๐	๑๓๖,๐๐๐
ค่าอาจารย์บรรยายพิเศษ/ค่าเดินทาง	๔๑๔,๐๐๐	๔๑๔,๐๐๐	๔๑๔,๐๐๐	๔๑๔,๐๐๐	๔๑๔,๐๐๐
ค่าจัดซื้อหนังสือตำรา	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐
ค่าครุภัณฑ์	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐
รวมรายจ่ายทั้งหมด	๘๖๐,๐๐๐	๘๖๐,๐๐๐	๘๖๐,๐๐๐	๘๖๐,๐๐๐	๘๖๐,๐๐๐

(๓) งบประมาณรายรับ (แบบ ๒.๑)

รายละเอียดรายรับ	ประมาณรายรับในปีงบประมาณ(พ.ศ.)				
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙
ค่าลงทะเบียนนิสิตใหม่	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐
ค่าลงทะเบียน (ดุษฎีนิพนธ์)	๖๘๖,๐๐๐	๑๓๗,๐๐๐	๒,๐๕๘,๐๐๐	๒,๗๔๔,๐๐๐	๒,๗๔๔,๐๐๐
ค่าบำรุงการศึกษา	๓๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐
เงินอุดหนุนจากรัฐบาล (ต่อคน)	-	-	-	-	-
อื่นๆ	๗๗๔,๐๐๐	๑,๕๔๘,๐๐๐	๒,๓๒๒,๐๐๐	๒,๓๒๒,๐๐๐	๒,๓๒๒,๐๐๐

รวมรายรับทั้งหมด	๑,๕๔๐,๐๐๐	๑,๗๙๕,๐๐๐	๔,๕๒๐,๐๐๐	๕,๒๓๖,๐๐๐	๕,๒๓๖,๐๐๐
------------------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------

(๔) งบประมาณรายจ่าย (แบบ ๒.๑)

รายละเอียดรายจ่าย	ประมาณรายจ่ายในปีงบประมาณ(พ.ศ.)				
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙
ค่าตอบแทนกรรมการสอบดุษฎีนิพนธ์	๙๐,๐๐๐	๑๗๕,๐๐๐	๒๘๔,๐๐๐	๒๘๔,๐๐๐	๒๘๔,๐๐๐
ค่าอาจารย์บรรยายพิเศษ/ค่าเดินทาง	๔๑๔,๐๐๐	๔๑๔,๐๐๐	๔๑๔,๐๐๐	๔๑๔,๐๐๐	๔๑๔,๐๐๐
ค่าจัดซื้อหนังสือตำรา	๓๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐
ค่าครุภัณฑ์	๑๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐
ค่าตอบแทนบุคลากรประจำสาย สนับสนุน ๑ อัตรา (๑๕,๐๐๐)	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐
รวมรายจ่ายทั้งหมด	๘๑๔,๐๐๐	๑๐๒๙,๐๐๐	๑๑๓๘,๐๐๐	๑๑๓๘,๐๐๐	๑๑๓๘,๐๐๐

๒.๗ ระบบการศึกษา

เป็นแบบชั้นเรียน

ในกรณีสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ มีการจัดการเรียนการสอนออนไลน์

๒.๘ การเทียบโอนหน่วยกิตรายวิชา และการลงทะเบียนข้ามสถาบัน

ไม่มี

๓. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

๓.๑ หลักสูตร

๓.๑.๑ จำนวนหน่วยกิต

๑) แบบ ๑.๑ ทำดุษฎีนิพนธ์จำนวน ๕๔ หน่วยกิต ตลอดหลักสูตร

๒) แบบ ๒.๑ ศึกษารายวิชาและทำดุษฎีนิพนธ์จำนวน ๕๔ หน่วยกิต ตลอดหลักสูตร

๓.๑.๒ หลักสูตร แบ่งเป็น ๒ แบบ คือ

๑) หลักสูตรแบบ ๑.๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำดุษฎีนิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ ทำดุษฎีนิพนธ์จำนวน ๕๔ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาที่ไม่นับหน่วยกิตจำนวน ๔ รายวิชา โดยทั้งนี้ทางหลักสูตรอาจให้ศึกษารายวิชาหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นๆ เพิ่มเติมโดยไม่นับหน่วยกิต แต่ต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดตามโครงสร้างหลักสูตร

๒) หลักสูตรแบบ ๒.๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำดุษฎีนิพนธ์ที่มีคุณภาพสูง และก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพและศึกษารายวิชาเพิ่มเติม ทำดุษฎีนิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วย

กิต ศึกษารายวิชารวมไม่น้อยกว่า ๑๘ หน่วยกิต โดยทั้งนี้ทางหลักสูตร อาจให้ศึกษารายวิชาหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นๆ เพิ่มเติมโดยไม่นับหน่วยกิต แต่ต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดตามโครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตรแต่ละแผนการศึกษา

หมวดวิชา	จำนวนหน่วยกิต แบบ ๑.๑	จำนวนหน่วยกิต แบบ ๒.๑
๑. หมวดวิชาบังคับ		
๑.๑ นับหน่วยกิต		๖
๑.๒ ไม่นับหน่วยกิต	(๖)	(๖)
๒. หมวดวิชาเอก		
๒.๑ นับหน่วยกิต		๖
๒.๒ ไม่นับหน่วยกิต	(๖)	(๖)
๓. หมวดวิชาเลือก	-	๖
๔. ดุษฎีนิพนธ์	๕๔	๓๖
รวมทั้งสิ้น	๕๔	๕๔

หมายเหตุ : รายวิชาใน () หมายถึงรายวิชาที่นิสิตต้องเรียน แต่ไม่นับหน่วยกิต

๓.๑.๓ รายวิชาหลักสูตร

แบบ ๑.๑

(๑) วิชาบังคับ แบบไม่นับหน่วยกิต

๘๐๑ ๑๐๒	พระพุทธศาสนากับการใช้เหตุผลและการตีความ Buddhism and Reasoning and Hermeneutics	(๓) (๓-๐-๖)
๘๐๑ ๓๐๖	สัมมนาพระพุทธศาสนากับวิทยาการสมัยใหม่ Seminar on Buddhism and Modern Sciences	(๓) (๓-๐-๖)

(๒) วิชาเอก แบบไม่นับหน่วยกิต

๘๐๑ ๑๐๑	สัมมนาพระไตรปิฎก Seminar on the Tipitaka	(๓) (๓-๐-๖)
๘๐๐ ๒๐๕	วิปัสสนากรรมฐาน Insight Meditation	(๓) (๑-๔-๖)

(๓) ดุษฎีนิพนธ์

๘๐๐ ๒๐๐

ดุษฎีนิพนธ์

๕๔

หน่วยกิต

Dissertation

แบบ ๒.๑

(๒) วิชาบังคับ นิสิตต้องศึกษาวิชาบังคับ ๖ หน่วยกิต

ก. วิชาบังคับ แบบนับหน่วยกิต

๘๐๑ ๓๐๖

สัมมนาพระพุทธศาสนากับวิทยาการสมัยใหม่

๓ (๓-๐-๖)

Seminar on Buddhism and Modern Sciences

๘๐๑ ๓๐๗

สัมมนางานนิพนธ์และงานวิจัย

๓ (๓-๐-๖)

Seminar on the Literary Works and Research

ข. วิชาบังคับแบบไม่นับหน่วยกิต

๘๐๑ ๒๐๔

ระเบียบวิธีวิจัยขั้นสูง

(๓) (๒-๒-๖)

Advanced Research Methodology

๘๐๐ ๒๐๕

วิปัสสนากรรมฐาน

(๓) (๑-๔-๖)

Insight Meditation

(๒) วิชาเอก นิสิตต้องศึกษาวิชาเอกพระพุทธศาสนา ๖ หน่วยกิตและศึกษาวิชาที่กำหนดให้เพิ่มเติมอีก

๓ รายวิชา คือ

ก. วิชาเอก แบบนับหน่วยกิต

๘๐๑ ๑๐๑

สัมมนาพระไตรปิฎก

๓ (๓-๐-๖)

Seminar on the Tipitaka

๘๐๑ ๑๐๒

สัมมนาหลักพุทธธรรม

๓ (๓-๐-๖)

Seminar on Buddhamma

ข. วิชาเอก แบบไม่นับหน่วยกิต

๘๐๑ ๑๐๓

พระพุทธศาสนากับการใช้เหตุผลและการตีความ

(๓) (๓-๐-๖)

Buddhism and Reasoning and Hermeneutics

๘๐๑ ๓๐๘

สัมมนาพระพุทธศาสนากับสังคมโลกยุคใหม่

(๓) (๒-๒-๖)

Seminar on Buddhism and Modern Sciences

๘๐๑ ๓๐๙	เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพระพุทธศาสนา Information Technology for Buddhism	(๓) (๒-๒-๖)
---------	---	-------------

(๓) วิชาเลือก นิสิตต้องเลือกศึกษาจากรายวิชาที่กำหนดให้ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

๘๐๑ ๓๑๐	ศึกษาอิสระในศาสนศึกษา Independent Study in Religious Studies	๓ (๓-๐-๖)
๘๐๑ ๓๑๑	สัมมนาพระพุทธศาสนากับการพัฒนาที่ยั่งยืน Seminar on Buddhism and Sustainable Development	๓ (๓-๐-๖)
๘๐๑ ๓๑๒	จิตรศึกษากับการปรึกษาเชิงพุทธ Buddhist Psychotherapy and Counseling	๓ (๓-๐-๖)
๘๐๑ ๓๑๓	สัมมนาพระสงฆ์กับการพัฒนาสุขภาวะ Seminar on Buddhist Monks and Development of Well-being	๓ (๓-๐-๖)
๘๐๑ ๓๑๔	สัมมนาพระพุทธศาสนากับเศรษฐกิจพอเพียง Seminar on Buddhism and Sufficiency Economy	๓ (๓-๐-๖)
๘๐๑ ๓๑๕	สัมมนาพระพุทธศาสนาเพื่อสังคม Seminar on Socially Engaged Buddhism	๓ (๓-๐-๖)
๘๐๑ ๓๑๖	สัมมนาพระอภิธรรมปิฎก Seminar on Abhidhamma Pitaka	๓ (๓-๐-๖)
๘๐๑ ๓๑๗	สัมมนาพระพุทธศาสนากับวิชาชีพ Seminar on Buddhism and Profession	๓ (๓-๐-๖)
๘๐๑ ๓๑๘	สัมมนาพระพุทธศาสนากับวรรณกรรมท้องถิ่น Seminar on Buddhism and Local Literatures	๓ (๓-๐-๖)
๘๐๑ ๓๑๙	สัมมนาพระพุทธศาสนากับวัฒนธรรมท้องถิ่น Seminar on Buddhism and Local Cultures	๓ (๓-๐-๖)
๘๐๑ ๓๒๐	สัมมนาพระพุทธศาสนากับสตรีนิยม Seminar on Buddhism and Feminism	๓ (๓-๐-๖)
๘๐๑ ๓๒๑	พระพุทธศาสนาในวรรณคดีไทย Buddhism in Thai Literatures	๓ (๓-๐-๖)
๘๐๑ ๓๒๒	สัมมนาพระพุทธศาสนาเถรวาท มหายาน และวัชรยาน Seminar on Theravada Mahayana and Vajrayana Buddhism	๓ (๓-๐-๖)

๘๐๑ ๓๒๓ สัมมนาพุทธปรัชญา ๓ (๓-๐-๖)

Seminar on Buddhist Philosophy

๘๐๑ ๓๒๔ พระพุทธศาสนากับสังคมผู้สูงอายุ ๓ (๓-๐-๖)

Buddhism and Aged Society

(๔) ดุษฎีนิพนธ์

๘๐๐ ๒๐๐ ดุษฎีนิพนธ์ ๓๖ หน่วยกิต

Dissertation

๓.๑.๔ แผนการศึกษา

(๑) แบบ ๑.๑

ภาคการศึกษาที่ ๑

ภาค การศึกษาที่	รหัสวิชา/รายวิชา	แบบ ๑.๑			
		หน่วย กิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด้วยตนเอง
๑	วิชาบังคับไม่นับหน่วย (๖)				
	๘๐๑ ๑๐๑ สัมมนาพระไตรปิฎก	(๓)	๓	๐	๖
	๘๐๑ ๒๐๓ ระเบียบวิธีวิจัยขั้นสูง	(๓)	๒	๒	๖
	วิชาเอก ไม่นับหน่วยกิต (๓)				
	๘๐๑ ๒๐๗ สัมมนาหลักพุทธธรรม	(๓)	๓	๐	๖
	รวมนับหน่วยกิต	-	-	-	-
	รวมไม่นับหน่วยกิต	(๙)	๘	๒	๑๘

ภาคการศึกษาที่ ๒

ภาค การศึกษา	รหัสวิชา/รายวิชา	แบบ ๑.๑			
		หน่วย กิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษา ด้วย ตนเอง
๒	วิชาเอกไม่นับหน่วยกิต (๖)				
	๘๐๑ ๓๐๖ สัมมนาหลักพุทธธรรมกับวิทยาการสมัยใหม่	(๓)	๓	๐	๖

	๘๐๑ ๑๐๓ พระพุทธศาสนากับการใช้เหตุผล และการตีความ ดุษฎีนิพนธ์ ๘๐๐ ๒๐๐ ดุษฎีนิพนธ์	(๓) ๖	๓	๐	๖
	รวมนับหน่วยกิต	๖	-	-	-
	รวมไม่นับหน่วยกิต	(๖)	๖	-	๑๒

ภาคการศึกษาที่ ๓

ภาค การศึกษา	รหัสวิชา/รายวิชา	แบบ ๑.๑			
		หน่วย กิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษา ด้วย ตนเอง
๓	ดุษฎีนิพนธ์ ๘๐๐ ๒๐๐ ดุษฎีนิพนธ์	๑๒			
	รวมนับหน่วยกิต	๑๒			
	รวมไม่นับหน่วยกิต	-			

ภาคการศึกษาที่ ๔

ภาค การศึกษา	รหัสวิชา/รายวิชา	แบบ ๑.๑			
		หน่วย กิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด้วย ตนเอง
๔	ดุษฎีนิพนธ์ ๘๐๐ ๒๐๐ ดุษฎีนิพนธ์	๑๒			
	รวมนับหน่วยกิต	๑๒			
	รวมไม่นับหน่วยกิต	-			

ภาคการศึกษาที่ ๕

ภาค การศึกษา	รหัสวิชา/รายวิชา	แบบ ๑.๑			
		หน่วย กิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษา ด้วย ตนเอง
๕	ดุขฎฐินิพนธ์ ๘๐๐ ๒๐๐ ดุขฎฐินิพนธ์	๑๒			
	รวมนับหน่วยกิต	๑๒			
	รวมไม่นับหน่วยกิต	-			

ภาคการศึกษาที่ ๖

ภาค การศึกษา	รหัสวิชา/รายวิชา	แบบ ๑.๑			
		หน่วย กิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษา ด้วย ตนเอง
๖	ดุขฎฐินิพนธ์ ๘๐๐ ๒๐๐ ดุขฎฐินิพนธ์	๑๒			
	รวมนับหน่วยกิต	๑๒			
	รวมไม่นับหน่วยกิต	-			

(๒) แบบ ๒.๑

ภาคการศึกษาที่ ๑

ภาค การศึกษา	รหัสวิชา/รายวิชา	แบบ ๒.๑			
		หน่วย กิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษา ด้วย ตนเอง
๑	วิชาเอกนับหน่วยกิต				
	๘๐๑ ๑๐๑ สัมมนาพระไตรปิฎก	๓	๓	๐	๖
	๘๐๑ ๑๐๒ สัมมนาหลักพุทธธรรม	๓	๓	๐	๖
	วิชาเอกไม่นับหน่วยกิต				
	๘๐๑ ๑๐๓ พระพุทธศาสนากับการใช้เหตุผล และการตีความ	๓	๓	๐	๖

	รวมนับหน่วยกิต	๖	๖	-	๑๒
	รวมไม่นับหน่วยกิต	๓	๓	-	๖

ภาคการศึกษาที่ ๒

ภาค การศึกษา	รหัสวิชา/รายวิชา	แบบ ๒.๑			
		หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษา ด้วย ตนเอง
๒	วิชาบังคับไม่นับหน่วยกิต				
	๘๐๑ ๒๐๓ ระเบียบวิธีวิจัยขั้นสูง	(๓)	๒	๒	๖
	๘๐๐ ๒๐๕ วิปัสสนากรรมฐาน	(๓)	๑	๔	๖
	รวมนับหน่วยกิต	-	-	-	-
	รวมไม่นับหน่วยกิต	(๖)	๓	๖	๑๒

ภาคการศึกษาที่ ๓

ภาค การศึกษา	รหัสวิชา/รายวิชา	แบบ ๒.๑			
		หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษา ด้วย ตนเอง
๓	วิชาบังคับนับหน่วยกิต				
	๘๐๑ ๓๐๕ สัมมนาพระพุทธศาสนากับ วิทยาการสมัยใหม่	๓	๓	๐	๖
	๘๐๑ ๓๐๖ สัมมนางานนิพนธ์ งานวิจัยและ วิทยานิพนธ์	๓	๓	๐	๖
	วิชาเอกไม่นับหน่วยกิต				
	๘๐๑ ๓๐๗ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อ พระพุทธศาสนา	(๓)	๒	๒	๖
	๘๐๑ ๓๐๘ สัมมนาพระพุทธศาสนากับสังคม โลกยุคใหม่	(๓)	๒	๒	๖

	วิชาเลือก เลือกศึกษาจากหมวดวิชาเลือก ๑ รายวิชา ดุษฎีนิพนธ์ ๘๐๐ ๒๐๐ ดุษฎีนิพนธ์	๓ ๖	๓	๐	๖
	รวมนับหน่วยกิต	๑๕	๙	-	๑๘
	รวมไม่นับหน่วยกิต	(๖)	๔	๔	๑๒

ภาคการศึกษาที่ ๔

ภาค การศึกษา	รหัสวิชา/รายวิชา	แบบ ๒.๑			
		หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษา ด้วย ตนเอง
๔	ดุษฎีนิพนธ์ ๘๐๐ ๒๐๐ ดุษฎีนิพนธ์	๖			
	รวมนับหน่วยกิต	๖			

ภาคการศึกษาที่ ๕

ภาค การศึกษา	รหัสวิชา/รายวิชา	แบบ ๒.๑			
		หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด้วย ตนเอง
๕	ดุษฎีนิพนธ์ ๘๐๐ ๒๐๐ ดุษฎีนิพนธ์	๑๒			
	รวมนับหน่วยกิต	๑๒			

ภาคการศึกษาที่ ๖

ภาคการศึกษา	รหัสวิชา/รายวิชา	แบบ ๒.๑			
		หน่วยกิต	ทฤษฎี	ปฏิบัติ	ศึกษาด้วย ตนเอง
๖	๘๐๐ ๒๐๐ ดุษฎีนิพนธ์	๑๒			
	รวมนับหน่วยกิต	๑๒			

๓.๑.๕ คำอธิบายรายวิชา

ดูในภาคผนวก ก (หน้า)

๓.๒ ชื่อ ฉายา สกุล เลขประจำตัวบัตรประชาชน ตำแหน่งและคุณวุฒิของอาจารย์

๓.๒.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร

(๑) วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดลำพูน

ตำแหน่งทางวิชาการ	ชื่อ-ฉายา/นามสกุล เลขประจำตัวบัตรประชาชน	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	ปี พ.ศ.
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	พระครูสิริสุตานุยุต, ดร.* ID xxxxxxxxxxxx	พธ.ด. (พระพุทธศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๕๗
		กศ.ม. (บริหารการศึกษา)	มหาวิทยาลัยนเรศวร	๒๕๔๑
		พธ.บ. (บริหารการศึกษา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๓๘
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	พระครูโกวิทอรธวาที, ดร.* ID xxxxxxxxxxxx	Ph. D. (Buddhist Studies)	Magadh University, India	๒๕๕๑
		M.A. (Linguistics)	Delhi University, India	๒๕๔๕
		พธ.บ. (ภาษาอังกฤษ)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๔๓
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	ดร.ไพรินทร์ ณ วันนา* ID xxxxxxxxxxxx	พธ.ด. (พระพุทธศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๖๐
		พธ.ม. (พระพุทธศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๕๓
		พธ.บ. (ศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๓๘
อาจารย์	ดร.พระมหาอินทร์วงศ์ อิสสภานี, ดร. ID xxxxxxxxxxxx	พธ.ด. (พระพุทธศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๕๗
		กศ.ม. (บริหารการศึกษา)	มหาวิทยาลัยนเรศวร	๒๕๔๘
		พธ.บ. (ภาษาอังกฤษ)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๔๕
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	ดร.ปกรณ์ มหากันธา ID xxxxxxxxxxxx	พธ.ด.(พระพุทธศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๕๖
		รป.ม.(การปกครองท้องถิ่น)	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	๒๕๕๒
		ศศ.บ.(รัฐศาสตร์)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	๒๕๒๕
อาจารย์	ดร.พัลลภ หารุคำจา ID xxxxxxxxxxxx	พธ.ด. (พระพุทธศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๖๒
		กศ.ม. (บริหารการศึกษา)	มหาวิทยาลัยนเรศวร	๒๕๔๔
		พธ.บ. (สังคมวิทยา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๔๒
รองศาสตราจารย์	ดร.เทพประวิณ จันทรแรง ID xxxxxxxxxxxx	Ph.D. (Pali and Buddhism)	Marathwada University, India	๒๕๔๐
		M.A. (Buddhist Studies)	University of Delhi, India	๒๕๓๗
		ศศ.บ. (ไทยคดีศึกษา)	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	๒๕๔๘

		พร.บ. (ศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๓๔
รองศาสตราจารย์	พูนชัย ปันธิยะ ID xxxxxxxxxxxxxx	ศศ.ม. (ปรัชญา)	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๒๕๓๙
		พร.บ. (ศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๓๑
อาจารย์	ดร.พิสิฐ โคตรสุโพธิ์ ID xxxxxxxxxxxxxx	Ph.D. (Philosophy)	Sampurnanand Sanskrit University Varanasi, India	๒๕๓๓
		M.A. (Philosophy)	University of Delhi, India	๒๕๒๙
		พร.บ. (ปรัชญา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๒๖
		เปรียญธรรม ๙ ประโยค	แม่กองบาลีสนามหลวง	๒๕๒๕
รองศาสตราจารย์	พระเทพปวรเมธี, รศ.ดร. ID xxxxxxxxxxxxxx	Ph.D. (Philosophy)	University of Madras, India	๒๕๓๙
		M.A. (Philosophy)	University of Madras, India	๒๕๓๑
		พร.บ. (ปรัชญา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๒๘
รองศาสตราจารย์	พระมหาสมบุรณ์ วุฑฒิกโร ,ดร. ID xxxxxxxxxxxxxx	พร.ด. (พระพุทธศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๕๑
		ศศ.ม. (พุทธศาสนศึกษา)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	๒๕๔๔
		พร.บ. (ภาษาอังกฤษ)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๔๐
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	พระมหาสุรศักดิ์ ปจจนตเส โน, ดร. ID xxxxxxxxxxxxxx	Ph.D. (Buddhist Studies)	University of Jammu, India	๒๕๕๕
		M.Phil. (Buddhist Studies)	University of Delhi, India	๒๕๕๑
		ศศ.ม. (พุทธศาสนศึกษา)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	๒๕๔๔
		ศศ.บ. (ไทยคดีศึกษา)	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	๒๕๔๔
		พร.บ. (บาลี-สันสกฤต)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๔๐
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	พระมหาสุขสันต์ สุขวฑฒโน , ดร. ID xxxxxxxxxxxxxx	พร.ด. (พระพุทธศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๕๘
		พร.ม. (พระพุทธศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๕๑
		ศศ.บ. (ไทยคดีศึกษา)	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	๒๕๕๘
		ศษ.บ. (การศึกษานอก ระบบ)	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	๒๕๕๔
		รป.บ. (บริหารรัฐกิจ)	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	๒๕๔๙
		พร.บ. (สังคมวิทยาและ มานุษยวิทยา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๔๕
รองศาสตราจารย์	ดร.ประพันธ์ ศุภษร ID xxxxxxxxxxxxxx	พร.ด. (พระพุทธศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๕๑
		ศศ.ม.(พุทธศาสนศึกษา)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	๒๕๔๔
		พร.บ. (ศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๔๐
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	ดร.แมชีกฤษณา รักษาโฉม ID xxxxxxxxxxxxxx	พร.ด. (พระพุทธศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๕๑
		พร.ม.(พระพุทธศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๔๕

	ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	๒๕๔๕
	ศษ.บ.(ภาษาไทย)	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช	๒๕๕๕
	บ.ศ.๙ (ภาษาบาลี)	กองบาลีสนามหลวง	๒๕๔๐
	ป.อบ.(อภิธรรมบัณฑิต)	อภิธรรมโชติกะวิทยาลัย	๒๕๓๐

หมายเหตุ:* อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๔. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม (การฝึกงาน /หรือสหกิจศึกษา) (ถ้ามี)

ประสบการณ์ภาคสนามนี้ให้อยู่ในการกำกับดูแลของอาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์รับผิดชอบรายวิชาหรืออาจพิจารณาปราชญ์ชาวบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเป็นประสบการณ์เพื่อเปิดโอกาสและสร้างโอกาสการศึกษาแก่ประชาชน

๕. ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณนิพนธ์

๕.๑ คำอธิบายโดยย่อ

การทำคุณนิพนธ์คือการศึกษาค้นคว้า การแสวงหาความรู้ การประยุกต์ วิเคราะห์ และสังเคราะห์องค์ความรู้ใหม่ในรูปแบบการวิจัยอย่างเป็นระบบตามหลักวิชาการด้านพระพุทธศาสนาและศาสตร์สมัยใหม่ ภายใต้การควบคุมดูแลของคณะกรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งทำหน้าที่ให้คำปรึกษาและควบคุมคุณนิพนธ์ของนิสิตแต่ละคนให้เป็นไปตามข้อบังคับ ระเบียบฯ และประกาศของบัณฑิตวิทยาลัยจนกว่าจะแล้วเสร็จ

๕.๒ ช่วงเวลา

- ๑) แบบ ๑.๑ ทำคุณนิพนธ์ภาคการศึกษาที่ ๑ เป็นต้นไป
- ๒) แบบ ๒.๑ ทำคุณนิพนธ์ภาคการศึกษาที่ ๒ เป็นต้นไป

๕.๓ จำนวนหน่วยกิต

- ๑) แบบ ๑.๑ จำนวน ๕๔ หน่วยกิต
- ๒) แบบ ๒.๑ จำนวน ๕๔ หน่วยกิต

๕.๔ การเตรียมการ

- ๑) จัดเตรียมคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ ห้องเรียน ห้องสมุดและอุปกรณ์การศึกษาให้พร้อมในแต่ละปีการศึกษาให้พร้อมที่ทำงาน
- ๒) เตรียมคณาจารย์ผู้ให้คำปรึกษา แนะนำแก่นิสิต และให้นิสิตจัดทำหัวข้อและโครงร่างคุณนิพนธ์โดยความเห็นชอบของผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นประธานหรือกรรมการควบคุมคุณนิพนธ์
- ๓) อาจารย์จัดทำตารางการเรียนการสอนและตารางสำหรับให้คำปรึกษาแก่นิสิต

๔) จัดเตรียมเจ้าหน้าที่ดูแลอุปกรณ์การเรียนการสอนให้มีความปลอดภัย และพร้อมใช้งาน

๕) จัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด และสิ่งเกี่ยวข้อง

๕.๕ กระบวนการประเมินผล

๑) ประเมินคุณภาพดัชนีนิพนธ์โดยคณะกรรมการ เป็นไปตามระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย

๒) ประเมินความก้าวหน้าในระหว่างการทำงานวิจัย โดยอาจารย์ที่ปรึกษาจากการสังเกต และจากการรายงานด้วยวาจา และเอกสาร

๓) ประเมินการนำเสนอผลงานวิจัยในรูปแบบต่างๆ จากกรรมการทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เป็นไปตามเกณฑ์ สกอ.

๔) ประเมินผลการทำดัชนีนิพนธ์ของนิสิตโดยภาพรวม จากการติดตามการทำงาน ผลที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้นตอน และรายงานโดยอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการ

หมวดที่ ๔ ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

๑.การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนิสิต

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนิสิต
๑. M – Morality มีมารยาททางกาย และวาจาที่เหมาะสมตามกาลเทศะ	มีการฝึกฝนด้านระเบียบวินัยกิริยามารยาททั้งทางกายและวาจาที่เหมาะสม เช่น การแต่งกาย การพูด
๒. A – Awareness รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงทางสังคม	มีการส่งเสริมให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคมปัจจุบัน ในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี
๓. H – Helpfulness มีศรัทธา อุทิศตน เพื่อพระพุทธศาสนา	มีการส่งเสริมให้นิสิตมีศรัทธาอุทิศตนเพื่อทำงานเผยแผ่พระพุทธศาสนา โดยการให้ออกค่ายบัณฑิตอาสาพัฒนาชุมชน
๔. A – Ability มีความสามารถในการแก้ปัญหา	มีการส่งเสริมให้นิสิตมีทักษะในการแก้ปัญหาตนเองและสังคม โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจากกรณีปัญหา (Problem-Based Learning: PBL) เพื่อนำไปสู่การคิดแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ตามหลักพุทธธรรม
๕. C – Curiosity มีความใฝ่รู้ใฝ่คิด	มีการส่งเสริมให้นิสิตแสวงหาความรู้รอบด้าน คิดสร้างสรรค์ ต่อยอดองค์ความรู้ ด้วยการศึกษาค้นคว้าวิจัย วิเคราะห์ สังเคราะห์ และวิจารณ์ประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม

๖. H - Hospitality มีน้ำใจเสียสละเพื่อส่วนรวม	มีการส่งเสริมให้นิสิตมีจิตอาสาในการเข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ต่าง ๆ เช่น กิจกรรมสังคมสงเคราะห์ กิจกรรมช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่างๆ
๗. U – Universality มีโลกทัศน์กว้างไกล	มีการส่งเสริมให้นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมทั้งในระดับชาติและนานาชาติ เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ด้านพระพุทธศาสนาและสังคม
๘. L – Leadership มีความเป็นผู้นำด้านจิตใจและปัญญา	มีการส่งเสริมให้นิสิตวางตนเป็นแบบอย่างด้านจิตใจและปัญญา
๙. A – Aspiration มีความมุ่งมั่นพัฒนาตนให้เพียบพร้อมด้วยคุณธรรมจริยธรรม	มีการส่งเสริมให้นิสิตฝึกอบรมคุณธรรมจริยธรรม โดยการบูรณาการหลักคุณธรรมจริยธรรมไว้ในรายวิชาต่างๆ

๒.มาตรฐานผลการเรียนรู้

๒.๑ ด้านคุณธรรมจริยธรรม (Moral and Ethics)

(๑) มีวินัย ซื่อสัตย์ สุจริต สามารถใช้ดุลยพินิจอย่างผู้รู้ด้วยความยุติธรรม ชัดเจนด้วยหลักฐานและจัดการกับปัญหาบนพื้นฐานของหลักการที่มีเหตุผลและค่านิยมอันดีงาม

(๒) มีความประพฤติเป็นแบบอย่างด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม สามารถวินิจฉัยอย่างผู้รู้ ด้วยความยุติธรรมและชัดเจนด้วยหลักฐาน บนพื้นฐานของหลักการที่มีเหตุผล

(๓) ยึดมั่นในจรรยาบรรณ มีความกล้าหาญทางวิชาการและวิชาชีพ มีความคิดริเริ่มในการชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของจรรยาบรรณ เพื่อการทบทวนและแก้ไขระเบียบวินัย และจรรยาบรรณด้วยความกระตือรือร้น

(๔) มีจิตสาธารณะ มีความเสียสละ แสดงออกซึ่งคุณธรรม จริยธรรมของผู้นำในที่ทำงาน ชุมชน และสังคม

๒.๑.๒ กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

เพื่อให้เกิดผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม หลักสูตรจึงใช้กลยุทธ์ในการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนดังนี้

(๑) สอดแทรกเรื่องคุณธรรมจริยธรรมในการจัดการเรียนรู้ทุกรายวิชาและทุกกิจกรรมว่ากล่าวตักเตือน นิสิตที่ประพฤติผิดศีลธรรมและยกย่องนิสิตที่ประพฤติตามหลักศีลธรรมตามหลัก “ชมผู้ที่ควรชมยกย่องผู้ที่ควรยกย่อง”

(๒) มอบหมายงานศึกษาค้นคว้ารายกลุ่มและรายบุคคลและการดำเนินกิจกรรมกลุ่ม

(๓) ใช้กรณีศึกษาทั้งจากเอกสารตำราและชีวิตจริงในสังคมปัจจุบันเพื่อเป็นแบบอย่างให้นิสิตมีความซื่อสัตย์สุจริตความรับผิดชอบต่อความเสียสละความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ความกล้าหาญทางวิชาการ/วิชาชีพภาวะผู้นำและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

๒.๑.๓ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

มีการประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม ทั้งระหว่างกำลังศึกษา และภายหลังสำเร็จการศึกษา ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม การใช้แบบสอบถาม แบบประเมิน และแบบวัดผล โดยประเมินจากหลายๆ ด้าน ดังนี้

(๑) การสังเกตพฤติกรรม

(๒) คุณภาพของผลงานที่ได้รับมอบหมาย

(๓) รายงานผลการวิเคราะห์กรณีศึกษา

(๔) การยกย่องและประกาศเกียรติคุณจากหน่วยงานองค์กรระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติ

๒.๒ ด้านความรู้ (Knowledge)

๒.๒.๑ ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

๑) มีความรู้ ความเข้าใจในหลักการทางพระพุทธศาสนา คัมภีร์และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเชื่อมโยงหลักการทางพระพุทธศาสนานิกายต่าง ๆ และวิทยาการสมัยใหม่

๒) มีความรู้ความเข้าใจในวิธีการถ่ายทอดหลักการทางพระพุทธศาสนาได้อย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม

๓) มีความรู้และความเข้าใจในเทคนิควิธีการค้นคว้าวิจัย และความท้าทายที่มีอยู่ การพัฒนาข้อสรุปทางวิชาการด้านพระพุทธศาสนาซึ่งเป็นที่ยอมรับทั่วไป

๔) มีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์ความรู้เชิงวิชาการ เพื่อสร้างองค์ความรู้หรือพุทธนวัตกรรมอันเป็นประโยชน์ต่อสังคม ประเทศชาติและนานาชาติ

๒.๒.๒ กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

๒.๑ การบรรยายและร่วมอภิปรายหลักการพระพุทธศาสนาบนฐานของเอกสารชั้นปฐมภูมิ (พระไตรปิฎก) เอกสารชั้นรองและเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง

๒.๒ จัดกิจกรรมการเรียนรู้จากสถานการณ์จริงโดยมีการฝึกปฏิบัติการและการนำเสนอผลการเรียนรู้

๒.๓ จัดการบรรยายพิเศษและสัมมนาทางวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติโดยเชิญวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

๒.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาสารนิพนธ์บทความทางวิชาการและบทวิจารณ์หนังสือที่สามารถนำมาปรับใช้ในงานดุษฎีนิพนธ์ที่ลุ่มลึกมากยิ่งขึ้น

๒.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและค้นคว้าองค์ความรู้ในพระไตรปิฎกและวิทยาการสมัยใหม่เพื่อนำมาบูรณาการในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาสังคม

๒.๑.๓ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

มีการประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม ทั้งระหว่างกำลังศึกษา และภายหลังสำเร็จการศึกษา ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม การใช้แบบสอบถาม แบบประเมินและแบบวัดผล โดยประเมินจากหลายๆ ด้าน ดังนี้

- (๑) การสอบวัดผลและ/หรือคุณภาพงานการศึกษาค้นคว้า
- (๒) คุณภาพของผลงานการศึกษาค้นคว้าในรายวิชา
- (๓) คุณภาพของบทความทางวิชาการบทวิจารณ์หนังสือสารนิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์ นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์อื่น
- (๔) คุณภาพผลงานวิจัยทางวิชาการ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์อื่นพร้อมเผยแพร่สู่สังคมตามเกณฑ์ที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

๓.๓ ด้านทักษะทางปัญญา

๓.๓.๑ ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- ๑) สามารถสร้างสรรค์งานวิจัยเชิงบูรณาการพุทธศาสตร์กับศาสตร์สมัยใหม่
- ๒) สามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดเชื่อมโยงสัมพันธ์ ประเมินค่า คัดริเริ่มสร้างสรรค์ การบูรณาการแนวคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ และสามารถพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในระดับสูง
- ๓) สามารถออกแบบและดำเนินการโครงการวิจัยที่สำคัญเพื่อจัดการกับปัญหาที่ซับซ้อน สร้างองค์ความรู้ใหม่ แนวคิดใหม่ และพหุนวัตกรรมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมวัฒนธรรมและภูมิปัญญา
- ๔) มีความสามารถในการบูรณาการความรู้ ทักษะและกระบวนการค้นคว้าอย่างเข้มข้นตามความเชี่ยวชาญเฉพาะบุคคล

๓.๓.๒ กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการทักษะทางปัญญา

๓.๑ ฝึกทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ สังเคราะห์ การคิดเชิงกลยุทธ์ บูรณาการ เปรียบเทียบ วิพากษ์อย่างอิสระตามหลักโยนิโสมนสิการ และการวิจารณ์ตามหลักการและทฤษฎี การต่อยอดองค์ความรู้และการแก้ไขปัญหาสังคมได้

๓.๒ เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองและการปฏิบัติจริงและการเรียนรู้ที่สามารถประยุกต์ใช้กับสถานการณ์จริงโดยใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้

๓.๓ การอภิปรายสัมมนาทางวิชาการและการนำเสนอผลงานการศึกษาค้นคว้า โดยใช้

กระบวนการวิพากษ์อย่างกัลยาณมิตร

๓.๔ การพัฒนาศึกษาในประเทศและต่างประเทศเพื่อฝึกการตั้งโจทย์ประเด็นหัวข้อวิจัย และงานสร้างสรรค์

๓.๕ การหยิบยกกรณีศึกษาจากผลงานวิจัยงานสร้างสรรค์มาศึกษาวิเคราะห์สังเคราะห์สรุปประเด็นเพื่อสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ที่เป็นการขยายพรมแดนความรู้และทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจสังคมศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

๓.๓.๓ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

๓.๑ ใช้การประเมินด้วยวิธีที่หลากหลายโดยคำนึงถึงพัฒนาการของผู้เรียนและผลการเรียนรู้ที่ต้องการวัดเช่นการสอบวัดทักษะทางปัญญาการนำเสนอผลงานผลการศึกษาค้นคว้าการร่วมอภิปรายในชั้นเรียนการสังเกตพฤติกรรมซึ่งอาจเป็นการประเมินโดยตนเองโดยผู้สอนและโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

๓.๒ เชิญผู้เชี่ยวชาญผู้ทรงคุณวุฒิที่มีคุณสมบัติเป็นไปตามเกณฑ์ในระดับปริญญาเอกจากภายนอกสถาบันมาร่วมประเมินผลการเรียนรู้

๓.๔ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

๓.๔.๑ ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

๑) มีความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ ภาวะผู้นำและผู้ตาม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยหลักธรรมาภิบาล

๒) สามารถเสริมสร้างแนวคิด แสดงออกอย่างสม่ำเสมอในการถ่ายทอดมุมมอง ทักษะ ความคิดเห็นด้วยความเป็นอิสระตามหลักกัลยาณมิตร และด้วยความคิดริเริ่มในระดับสูงที่มีคุณค่าต่อสังคม

๓) มีความสามารถในการทำความเข้าใจ ปรับตัว และอยู่ร่วมกับสังคมต่างวัฒนธรรม พร้อมทั้งมีการประเมินและปรับปรุงประสิทธิภาพของตนเองโดยใช้ข้อมูลย้อนกลับ มีการวางแผนปรับปรุงแก้ไขอย่างสร้างสรรค์ ภายใต้สภาพสังคมที่ซับซ้อน

๓.๔.๒ กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และ ความรับผิดชอบ

๑) จัดประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ สอดแทรกเรื่องการเมืองการมีมนุษย์สัมพันธ์ภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

๒) มอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่มการดำเนินกิจกรรมกลุ่มการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการ พระพุทธศาสนาและสาขาวิชาอื่นๆเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ความกล้าหาญในการแสดงออกและแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสมตามหลักสามัคคีธรรม

๓) ส่งเสริมเครือข่ายผู้เรียนในสาขาวิชาพระพุทธศาสนาและต่างสาขาวิชาทั้งภายในมหาวิทยาลัยและร่วมกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ

๔) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเคารพความเห็นต่าง ทำความเข้าใจ ปรับตัว เพื่อยู่ร่วมกับสังคมพหุวัฒนธรรมตามหลักสารณียธรรม

๓.๔.๓ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และ ความรับผิดชอบ

๑) สังเกตพฤติกรรมความมีมนุษยสัมพันธ์ความรับผิดชอบในการเรียนและงานที่ได้รับมอบหมายการนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าการทำงานวิจัยและการร่วมทำกิจกรรมเพื่อสังคม

๒) ประเมินความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการปฏิบัติการการเคารพความคิดเห็นการปรับตัวความสามารถแสดงความคิดเห็นและการแก้ไขปัญหา

๓) สังเกตพฤติกรรมการแสดงบทบาทภาวะผู้นำและผู้ตามที่ดีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

๔) ประเมินทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบอย่างมีส่วนร่วมโดยอาจารย์ประจำวิชาสาขาวิชาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

๓.๕ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills)

๓.๕.๑ ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๑) สามารถคัดกรองข้อมูลและใช้หลักตรรกะทางคณิตศาสตร์และสถิติ ในการศึกษาค้นคว้าปัญหาเชื่อมโยงประเด็นปัญหาที่สำคัญและซับซ้อน และเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาในด้านต่างๆโดยเฉพาะทางด้านพระพุทธศาสนาในเชิงลึกได้เป็นอย่างดี

๒) สามารถสื่อสารองค์ความรู้พระพุทธศาสนาและประยุกต์ใช้พุทธนวัตกรรม ผ่านช่องทางที่หลากหลายอย่างมีประสิทธิภาพ

๓) สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการนำเสนอรายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ หรือโครงการค้นคว้าที่สำคัญ ทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ รวมถึงการตีพิมพ์ผ่านสื่อทางวิชาการได้อย่างเหมาะสม

๓.๕.๒ กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

เพื่อให้เกิดผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หลักสูตรจึงใช้กลยุทธ์ในการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนดังนี้

๑) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการใช้ตรรกะตัวเลขและสถิติรวมถึงการประเมินโดยใช้ประสบการณ์ตรง

๒) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการสื่อสารทั้งการพูดและการเขียนวิธีการและรูปแบบการสื่อสารโดยใช้ประสบการณ์ตรง

๓) จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลสร้างสรรค์ผลงานและนำเสนอองค์ความรู้จากประสบการณ์ตรง

๓.๕.๓ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ประเมินทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

๑) ผลงานการวิเคราะห์เชิงปริมาณการประยุกต์ใช้สถิติการใช้ตรรกะและการบูรณาการหลักโยนิโสมนสิการ

๒) ผลงานการสื่อสารทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนวิธีการและรูปแบบการสื่อสาร

๓) ผลงานการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสืบค้นการสร้างสรรค์ผลงานและสื่อสารองค์ความรู้

๓. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบต่อผลการเรียนรู้ จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum mapping) (ภาคผนวก ข)

หลักสูตรรับผิดชอบต่อผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ๕ ด้าน ดังต่อไปนี้

๓.๑ ด้านคุณธรรม จริยธรรม(Moral and Ethics)

๑) มีวินัย ซื่อสัตย์ สุจริต สามารถใช้ดุลยพินิจอย่างผู้รู้ด้วยความยุติธรรม ชัดเจนด้วยหลักฐานและจัดการกับปัญหาบนพื้นฐานของหลักการที่มีเหตุผลและค่านิยมอันดีงาม

๒) มีความประพฤติเป็นแบบอย่างด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม สามารถวินิจฉัยอย่างผู้รู้ ด้วยความยุติธรรมและชัดเจนด้วยหลักฐาน บนพื้นฐานของหลักการที่มีเหตุผล

๓) ยึดมั่นในจรรยาบรรณ มีความกล้าหาญทางวิชาการและวิชาชีพ มีความคิดริเริ่มในการชี้ให้เห็นข้อบกพร่องของจรรยาบรรณ เพื่อการทบทวนและแก้ไขระเบียบวินัย และจรรยาบรรณด้วยความกระตือรือร้น

๔) มีจิตสาธารณะ มีความเสียสละ แสดงออกซึ่งคุณธรรม จริยธรรมของผู้นำในที่ทำงาน ชุมชน และสังคม

๓.๒ ด้านความรู้ (Knowledge)

- ๑) มีความรู้ ความเข้าใจในหลักการทางพระพุทธศาสนา คัมภีร์และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเชื่อมโยงหลักการทางพระพุทธศาสนานิกายต่าง ๆ และวิทยาการสมัยใหม่
- ๒) มีความรู้ความเข้าใจในวิธีการถ่ายทอดหลักการทางพระพุทธศาสนาได้อย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม
- ๓) มีความรู้และความเข้าใจในเทคนิควิธีการค้นคว้าวิจัย และความท้าทายที่มีอยู่ การพัฒนาข้อสรุปทางวิชาการด้านพระพุทธศาสนาซึ่งเป็นที่ยอมรับทั่วไป
- ๔) มีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์ความรู้เชิงวิชาการ เพื่อสร้างองค์ความรู้หรือพุทธนวัตกรรมอันเป็นประโยชน์ต่อสังคม ประเทศชาติและนานาชาติ

๓.๓ ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills)

- ๑) สามารถสร้างสรรค์งานวิจัยเชิงบูรณาการพุทธศาสตร์กับศาสตร์สมัยใหม่
- ๒) สามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดเชื่อมโยงสัมพันธ์ ประเมินค่า คิดริเริ่มสร้างสรรค์ การบูรณาการแนวคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ และสามารถพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในระดับสูง
- ๓) สามารถออกแบบและดำเนินการโครงการวิจัยที่สำคัญเพื่อจัดการกับปัญหาที่ซับซ้อน สร้างองค์ความรู้ใหม่ แนวคิดใหม่ และพุทธนวัตกรรมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมวัฒนธรรมและภูมิปัญญา
- ๔) มีความสามารถในการบูรณาการความรู้ ทักษะและกระบวนการค้นคว้าอย่างเข้มข้น ตามความเชี่ยวชาญเฉพาะบุคคล

๓.๔ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skill and Responsibilities)

- ๑) มีความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ ภาวะผู้นำและผู้ตาม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยหลักธรรมาภิบาล
- ๒) สามารถเสริมสร้างแนวคิด แสดงออกอย่างสม่ำเสมอในการถ่ายทอดมุมมอง ทักษะ ความคิดเห็นด้วย ความเป็นอิสระตามหลักกัลยาณมิตร และด้วยความคิดริเริ่มในระดับสูงที่มีคุณค่าต่อสังคม
- ๓) มีความสามารถในการทำความเข้าใจ ปรับตัว และอยู่ร่วมกับสังคมต่างวัฒนธรรม พร้อมทั้งมีการประเมินและปรับปรุงประสิทธิภาพของตนเองโดยใช้ข้อมูลย้อนกลับ มีการวางแผนปรับปรุงแก้ไขอย่างสร้างสรรค์ ภายใต้สภาพสังคมที่ซับซ้อน

๓.๕ ด้านทักษะการวิเคราะห์ การสื่อสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills)

๑) สามารถคัดกรองข้อมูลและใช้หลักตรรกะทางคณิตศาสตร์และสถิติ ในการศึกษาค้นคว้าปัญหา เชื่อมโยงประเด็นปัญหาที่สำคัญและซับซ้อน และเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาในด้านต่างๆโดยเฉพาะ ทางด้านพระพุทธศาสนาในเชิงลึกได้เป็นอย่างดี

๒) สามารถสื่อสารองค์ความรู้พระพุทธศาสนาและประยุกต์ใช้พุทธนวัตกรรม ผ่านช่องทางที่หลากหลายอย่างมีประสิทธิภาพ

๓) สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการนำเสนอรายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ หรือโครงการค้นคว้า ที่สำคัญ ทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ รวมถึงการตีพิมพ์ผ่านสื่อทางวิชาการได้อย่างเหมาะสม

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

รายวิชา	ด้านคุณธรรมจริยธรรม				ด้านความรู้				ด้านทักษะทางปัญญา				ด้านทักษะความสัมพันธ์			ด้านทักษะการวิเคราะห์		
๘๐๑ ๑๐๑ สัมมนาพระไตรปิฎก	●	●	○	○	●	○	○	●	●	●	○	○	○	○	●	○	●	○
๘๐๐ ๓๐๖ วิปัสสนากรรมฐาน	○	●	○	●	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	○
๘๐๑ ๑๐๓ พระพุทธศาสนากับการใช้เหตุผลและการตีความ	○	●	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●	●	●	○	○
๘๐๑ ๒๐๘ สัมมนาหลักพุทธธรรมกับวิทยาการสมัยใหม่	○	○	●	○	●	○	○	●	●	●	●	○	○	●	○	●	○	○
๘๐๑ ๘๐๓ สัมมนางานสำคัญทางพระพุทธศาสนา	○	○	●	○	●	○	○	●	○	○	○	●	○	●	○	○	○	○
๘๐๑ ๒๐๓ ระเบียบวิธีวิจัยขั้นสูง	○	○	●	○	○	○	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●
๘๐๑ ๑๐๕ สัมมนางานนิพนธ์ และงานวิจัย	●	○	●	○	○	○	●	●	○	●	●	○	○	●	○	●	○	○
๘๐๑ ๓๑๘ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพระพุทธศาสนา	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	○	○	●	○	○	○	●	●
๘๐๑ ๓๐๘ สัมมนาพระพุทธศาสนากับสังคมโลกยุคใหม่	○	●	○	○	●	○	○	○	●	○	●	○	○	●	○	○	○	○
๘๐๑ ๓๑๘ สัมมนาพระพุทธศาสนากับวรรณกรรมท้องถิ่น	○	○	●	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	○	●	○	○	○
๘๐๑ ๑๐๔ สัมมนาพระพุทธศาสนากับวิชาชีพ	○	○	●	○	●	○	○	●	●	○	○	●	○	●	●	○	●	○
๘๐๑ ๒๑๒ สัมมนาพระพุทธศาสนากับการพัฒนาที่ยั่งยืน	○	○	●	○	●	○	○	●	●	○	○	●	○	●	●	○	●	○

๘๐๑๒๑๐ ศึกษาอิสระในศาสนศึกษา	●	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	○	○	○	○
๘๐๑๓๓๕ จิตรักษากับการปรึกษาเชิงพุทธ	○	○	○	●	●	○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	○	○	○
๘๐๑ ๓๓๓ สัมมนาพระสงฆ์กับการพัฒนาสุขภาวะ	○	●	○	○	○	○	○	●	○	○	○	●	●	○	○	●	○	○
๘๐๑ ๓๓๖ พระพุทธศาสนากับสังคมผู้สูงอายุ	○	●	○	○	○	○	○	●	○	○	○	●	●	○	○	●	○	○
๘๐๑ ๓๓๗ สัมมนาพระพุทธศาสนากับเศรษฐกิจพอเพียง	○	●	○	○	○	○	○	●	○	○	○	●	●	○	○	●	○	○
๘๐๑ ๓๓๘ สัมมนาพระพุทธศาสนาเพื่อสังคม	○	○	○	●	●	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●	○	○	○
๘๐๑ ๓๓๙ สัมมนาพระอภิธรรมปิฎก	○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	○	●	○	●	○	●	○	○
๘๐๑ ๓๒๐ พระพุทธศาสนากับประชาคมอาเซียน	○	○	●	○	●	○	○	●	○	○	○	○	○	○	○	●	○	○
๘๐๑ ๑๒๑ สัมมนาพุทธปรัชญา	○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	○	●	○	●	○	●	○	○
๘๐๑ ๑๒๒ สัมมนาพระพุทธศาสนาเถรวาทมหายาน และวัชรยาน	○	○	●	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	○	○	●	○	○
๘๐๑ ๒๑๓ สัมมนาพระพุทธศาสนากับสตรีนิยม	○	○	●	○	●	○	○	●	○	●	○	●	●	○	●	○	●	○
๘๐๑ ๒๑๔ พระพุทธศาสนาในวรรณคดีไทย	○	○	●	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	○	○	●	○	○
๘๐๑ ๓๐๘ สัมมนาพระพุทธศาสนากับวัฒนธรรมท้องถิ่น	○	○	●	○	●	○	○	●	○	○	○	○	○	○	○	●	○	○
๘๐๐ ๒๐๐ ดุษฎีนิพนธ์	●	●	○	○	●	○	●	○	●	●	●	○	○	●	○	●	○	●
๘๐๐ ๓๐๐ ดุษฎีนิพนธ์	●	●	○	○	●	○	●	○	●	●	●	○	○	●	○	●	○	●
๘๐๐ ๔๐๐ ดุษฎีนิพนธ์	●	●	○	○	●	○	●	○	●	●	●	○	○	●	○	●	○	●
๘๐๐ ๕๐๐ ดุษฎีนิพนธ์	●	●	○	○	●	○	●	○	●	●	●	○	○	●	○	●	○	●

๔.ความคาดหวังของผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา

ปีที่	ผลลัพธ์การเรียนรู้เมื่อสิ้นปีการศึกษา
๑	เมื่อจบการศึกษาปีที่ ๑ นิสิตมีวินัยมากขึ้น สามารถใช้ดุลยพินิจอย่างผู้รู้ด้วยความยุติธรรม จัดการปัญหบนพื้นฐานของหลักการที่มีเหตุผล มีความรับผิดชอบต่อนเอง สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม มีความกล้าหาญทางวิชาการและวิชาชีพ มีจิตสาธารณะ มีความเสียสละ แสดงออกซึ่งคุณธรรม จริยธรรมของผู้นำในที่ทำงาน ชุมชน และสังคม นิสิตมีความรู้ ความเข้าใจในหลักพุทธศาสนา คัมภีร์และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เชื่อมโยงหลักการทางพระพุทธศาสนานิกายต่าง ๆ และวิทยาการสมัยใหม่ได้ มีความรู้ความเข้าใจในวิธีการถ่ายทอดหลักการทางพระพุทธศาสนาได้อย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม รู้และความเข้าใจในเทคนิควิธีการค้นคว้าวิจัย และสามารถวิเคราะห์ความรู้เชิงวิชาการ นิสิตสามารถสร้างสรรค์งานวิจัยเชิงบูรณาการพุทธศาสตร์กับศาสตร์สมัยใหม่ คิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดเชื่อมโยงสัมพันธ์ ประเมินค่า คิดริเริ่มสร้างสรรค์ การบูรณาการแนวคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ และสามารถพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในระดับสูง สามารถออกแบบและดำเนินการโครงการวิจัยที่สำคัญเพื่อจัดการกับปัญหาที่ซับซ้อนได้
๒	เมื่อจบการศึกษาปีที่ ๒ นิสิตมีความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ ภาวะผู้นำและผู้ตาม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยหลักธรรมาภิบาล สามารถเสริมสร้างแนวคิด แสดงออกอย่างสม่ำเสมอในการถ่ายทอดมุมมองทัศนคติด้วยความเป็นอิสระตามหลักกัลยาณมิตร และด้วยความคิดริเริ่มในระดับสูงที่มีคุณค่าต่อสังคม นิสิตสามารถคัดกรองข้อมูลและใช้หลักตรรกะทางคณิตศาสตร์และสถิติ ในการศึกษาค้นคว้าปัญหา เชื่อมโยงประเด็นปัญหาที่สำคัญและซับซ้อน และเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านต่างๆ โดยเฉพาะทางด้านพระพุทธศาสนาในเชิงลึกได้เป็นอย่างดี สามารถสื่อสารองค์ความรู้พระพุทธศาสนาและประยุกต์ใช้พุทธนวัตกรรม ผ่านช่องทางที่หลากหลายอย่างมีประสิทธิภาพ
๓	เมื่อสำเร็จการศึกษา นิสิตจิตอาสา ความรู้ความเข้าใจพระพุทธศาสนาชัดเจน นำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ แนวคิดใหม่ และสร้างพุทธนวัตกรรมที่สอดคล้องกับบริบทสังคมวัฒนธรรมและภูมิปัญญา และมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ ทักษะและกระบวนการค้นคว้าอย่างเข้มข้น ตามความเชี่ยวชาญเฉพาะบุคคลและสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการนำเสนอรายงานการวิจัย ดุษฎีนิพนธ์ หรือโครงการค้นคว้าที่สำคัญ ทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ รวมถึงการตีพิมพ์ผ่านสื่อทางวิชาการได้อย่างเหมาะสม และมีความสามารถในการทำความเข้าใจ ปรับตัว และอยู่

	ร่วมกับสังคมต่างวัฒนธรรม พร้อมทั้งมีการประเมินและปรับปรุงประสิทธิภาพของตนเองโดยใช้ข้อมูลย้อนกลับ มีการวางแผนปรับปรุงแก้ไขอย่างสร้างสรรค์ ภายใต้อสภาพสังคมที่ซับซ้อน
--	---

หมวดที่ ๕

หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต

๑. ภาวะเทียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๓) แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๔๙

๑. ให้มีการวัดผลทุกรายวิชาที่นิสิตลงทะเบียนแต่ละภาคการศึกษาโดยวิธีการทดสอบทั้งก่อนและหลังเรียน เขียนรายงาน มอบหมายงานให้ทำผลการฝึกภาคสนามหรือวิธีอื่นใดที่เหมาะสมกับรายวิชา

๒. นิสิตจะมีสิทธิเข้าสอบไล่ หรือได้รับการวัดผลในรายวิชาใดก็ต่อเมื่อมีเวลาศึกษาในรายวิชานั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาการศึกษาทั้งหมดในภาคการศึกษานั้น

๓. การประเมินผลการศึกษารายวิชา แบ่งเป็น ๗ ระดับ คือ A, A-, B+, B, C+,C และ F มีผลการศึกษา ระดับ ค่าระดับ และเกณฑ์คะแนน แต่ละระดับ ดังนี้

ผลการศึกษา	ระดับ	ค่าระดับ	เกณฑ์คะแนน		เกณฑ์
			วิชาเลือก	วิชาบังคับและวิชาเอก	
เยี่ยม (Excellent)	A	๔.๐๐	๙๕ - ๑๐๐	๙๕-๑๐๐	เกณฑ์ผ่านวิชาบังคับและวิชาเอก
ดีมาก (Very Good)	A-	๓.๖๗	๙๐ - ๙๔	๙๐ - ๙๔	"
ดี (Good)	B+	๓.๓๓	๘๕ - ๘๙	๘๕ - ๘๙	"
ค่อนข้างดี (Quite Good)	B	๓.๐๐	๘๐ - ๘๔	๘๐ - ๘๔	"
ปานกลาง (Moderate)	C+	๒.๕๐	๗๕ - ๗๙	ต่ำกว่า ๘๐	เกณฑ์ผ่านวิชาเลือก
ผ่าน (Pass)	C	๒.๐๐	๗๐ - ๗๔		เลือก
ตก (Failed)	F	๐	ต่ำกว่า ๗๐		"

๔. นิสิตต้องสอบไล่ได้ระดับ A, A-, B+ และ B หรือ S ในรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้เป็นวิชาบังคับ วิชาเอก หรือวิชาเลือก นิสิตที่ได้ระดับต่ำกว่า B ในรายวิชาบังคับหรือวิชาเอก ต้องลงทะเบียนรายวิชานั้นใหม่ และต้องสอบให้ได้ระดับไม่ต่ำกว่า B หรือ S แล้วแต่กรณี เงื่อนไขอื่นๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยเรื่องการศึกษาาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๑ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๔๙

๕. การประเมินผลวิทยานิพนธ์ ให้เป็นไปตามระเบียบบัณฑิตวิทยาลัยว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ พ.ศ.๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๕๐

๖. ระบบการวัดผลและประเมินผลในเรื่องอื่น ๆ ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๑ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๙ มาถือปฏิบัติโดยอนุโลม

๗. การประเมินผลการศึกษาวิชาที่กำหนดให้ศึกษาเพิ่มเติมโดยไม่นับหน่วยกิตให้ได้รับผลประเมินเป็น S (Satisfactory – ผ่าน) หรือ U (Unsatisfactory – ไม่ผ่าน)

๒. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนิสิต

การกำหนดระบบและกลไกการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ เกิดขึ้นเพื่อแสดงหลักฐานยืนยันหรือสนับสนุนว่านิสิตและดุษฎีบัณฑิตทุกคนมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ทุกด้านเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิ เป็นอย่างน้อย

๒.๑. การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ขณะนิสิตยังไม่สำเร็จการศึกษา

การทวนสอบในทุกรายวิชา ทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ การสัมมนา การทำวิทยานิพนธ์ จะต้องสอดคล้องกับกลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้โดยให้เป็นความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้สอนในการออกข้อสอบหรือกำหนดกลไกและกระบวนการสอบ และมีการประเมินแผนการสอนสัมพันธ์กับการประเมินข้อสอบ การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนจากผลการสอบ โดยคณะกรรมการประจำหลักสูตร และ/หรือ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทั้งจากภายในและภายนอกสถาบัน รวมถึงการประเมินอาจารย์และการประเมินผลการเรียนการสอนโดยนิสิตเอง ส่วนการทวนสอบในระดับหลักสูตร ให้มีระบบประกันคุณภาพภายในของสาขาวิชาพระพุทธศาสนาเอง ระบบประกันคุณภาพภายในระดับคณะ และระบบประกันคุณภาพภายในระดับสถาบัน เพื่อดำเนินการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้และรายงานผล

๒.๒. การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนิสิตสำเร็จการศึกษา

การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนิสิตสำเร็จการศึกษา เน้นการทำวิจัยสัมฤทธิ์ผลของการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อของดุษฎีบัณฑิต โดยทำการวิจัยอย่างต่อเนื่อง แล้วนำผลที่ได้มาเป็น

ข้อมูลในการประเมินคุณภาพของหลักสูตร การพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอน โดยมีหัวข้อการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

๒.๒.๑ สภาพะการได้งานทำหรือศึกษาต่อของดุษฎีบัณฑิต ประเมินจากการได้งานทำหรือศึกษาต่อตรงตามสาขาหรือในสาขาที่เกี่ยวข้อง และระยะเวลาในการหางาน โดยทำการประเมินจากดุษฎีบัณฑิตแต่ละรุ่นที่สำเร็จการศึกษา

๒.๒.๒ ตำแหน่งงานและความก้าวหน้าในสายงานของดุษฎีบัณฑิต

๒.๒.๓ ความพึงพอใจของดุษฎีบัณฑิต ต่อความรู้ความสามารถที่ได้เรียนรู้จากหลักสูตร ที่ใช้ในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อพร้อมกับเปิดโอกาสให้มีการเสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๒.๒.๔ ความพึงพอใจของผู้ใช้ดุษฎีบัณฑิตหรือนายจ้าง พร้อมกับเปิดโอกาสให้มีการข้อเสนอแนะต่อสิ่งที่คาดหวังหรือต้องการจากหลักสูตรในการนำไปใช้ในการปฏิบัติงานในสถานประกอบการ

๒.๒.๕ ความพึงพอใจของสถาบันการศึกษาอื่น ซึ่งรับดุษฎีบัณฑิตที่สำเร็จจากหลักสูตรเข้าศึกษาต่อเพื่อปริญญาที่สูงขึ้น โดยประเมินทางด้านความรู้ ความพร้อม และคุณสมบัติอื่นๆ

๒.๒.๖ ความเห็นและข้อเสนอแนะจากอาจารย์พิเศษและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของดุษฎีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา กระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ องค์ความรู้ และการปรับปรุงหลักสูตร ให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ทางการศึกษา และสังคมในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

๒.๒.๗ ผลงานของนิสิตและวิทยานิพนธ์ที่สามารถวัดเป็นรูปธรรมได้ เช่น

- (๑) จำนวนผลงานวิจัยที่เผยแพร่
- (๒) จำนวนสิทธิบัตร
- (๓) จำนวนกิจกรรมเพื่อสังคมและประเทศชาติ
- (๔) จำนวนกิจกรรมอาสาสมัครในองค์กรที่ทำประโยชน์เพื่อสังคม
- (๕) จำนวนรางวัล ผลงาน ประกาศเกียรติคุณ ที่ได้รับระดับชาติและนานาชาติ

๓. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาของหลักสูตร

แบบ ๑

๑. สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) เพื่อเป็นผู้มีสิทธิขอทำดุษฎีนิพนธ์ เสนอดุษฎีนิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการที่บัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้ง ซึ่งจะต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกสถาบันและต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

๒. ผลงานดุษฎีนิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของดุษฎีนิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการอุดมศึกษา เรื่องหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ อย่างน้อย ๒ เรื่อง

๓. สอบผ่านภาษาอังกฤษ และเลือกสอบภาษาต่างประเทศอีก ๑ ภาษา คือ ภาษาบาลี, ภาษาสันสกฤต, ภาษาเยอรมัน, ภาษาญี่ปุ่น, ภาษาจีน, หรือภาษาฝรั่งเศส, นิสิตชาวต่างประเทศที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทจากสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ สามารถเลือกภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ

๔. เกณฑ์อื่นๆ ต้องปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด (ภาคผนวก ค)

แบบ ๒

๑. ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า

๒. สอบผ่านการสอบวัดคุณคุณสมบัติ (Qualifying Examination) เพื่อเป็นผู้มีสิทธิขอทำดุษฎีนิพนธ์ เสนอดุษฎีนิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการที่บัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้ง ซึ่งจะต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกสถาบัน และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

๓. ผลงานดุษฎีนิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของดุษฎีนิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการอุดมศึกษา เรื่องหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

๔. สอบผ่านภาษาอังกฤษ และเลือกสอบภาษาต่างประเทศอีก ๑ ภาษา คือ ภาษาบาลี, ภาษาสันสกฤต, ภาษาเยอรมัน, ภาษาญี่ปุ่น, ภาษาจีน, หรือภาษาฝรั่งเศส, นิสิตชาวต่างประเทศที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทจากสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ สามารถเลือกภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ

๕. เกณฑ์อื่นๆ ต้องปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด (ภาคผนวก ค)

หมวดที่ ๖ การพัฒนาคณาจารย์

๑. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

มีการปฐมนิเทศแนะแนวอาจารย์ใหม่ ให้มีความรู้และเข้าใจนโยบายของสถาบันอุดมศึกษา คณะ และหลักสูตรที่สอน โดยสาระประกอบด้วย

๑.๑ บทบาทหน้าที่ จรรยาบรรณของอาจารย์ในพันธกิจของสถาบัน

๑.๒ สิทธิผลประโยชน์ของอาจารย์และกฎระเบียบต่างๆ

๑.๓ หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมต่างๆ ของสาขาวิชา

และมีอาจารย์อาวุโสเป็นอาจารย์พี่เลี้ยงโดยมีหน้าที่ให้คำแนะนำและการปรึกษาเพื่อเรียนรู้และปรับตัวเองเข้าสู่การเป็นอาจารย์ในสาขาวิชา มีการนิเทศการสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่ต้องสอน และมีการประเมินและติดตามความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของอาจารย์ใหม่

๒. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

๒.๑ การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

๒.๑.๑ ส่งเสริมอาจารย์ให้มีการเพิ่มพูนความรู้ เพิ่มประสบการณ์ในงานที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่รับผิดชอบ เพื่อส่งเสริมการสอนและการวิจัยอย่างต่อเนื่องทั้งอาจารย์เก่าและอาจารย์ใหม่ โดยการสนับสนุนการศึกษาค้นคว้า ฝึกอบรม ศึกษาดูงานทางวิชาการและวิชาชีพในองค์กรต่างๆ การประชุมทางวิชาการทั้งในประเทศและ/หรือต่างประเทศ การลาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์

๒.๑.๒ การเพิ่มพูนทักษะการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลให้ทันสมัย

๒.๑.๓ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมบริการวิชาการแก่ชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้และคุณธรรม

๒.๑.๔ มีการกระตุ้นอาจารย์พัฒนาผลงานและตำแหน่งทางวิชาการ

๒.๑.๕ ส่งเสริมการทำวิจัยสร้างองค์ความรู้ใหม่เป็นหลักและเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และมีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพเป็นรอง

๒.๒ การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพด้านอื่นๆ

๒.๒.๑ ส่งเสริมให้อาจารย์ได้มีการเพิ่มพูนความรู้ สร้างสมประสบการณ์ในงานที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่รับผิดชอบ เพื่อส่งเสริมการสอนและการวิจัยอย่างต่อเนื่องทั้งอาจารย์เก่าและอาจารย์ใหม่ โดยการสนับสนุนการฝึกอบรม ศึกษาดูงานทางวิชาการ และวิชาชีพในองค์กรต่างๆ การประชุมทางวิชาการทั้งในประเทศ และต่างประเทศ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ในวิชาชีพ

๒.๒.๒ ส่งเสริมให้อาจารย์ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมบริการวิชาการแก่ชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้และคุณธรรม

๒.๒.๓ ส่งเสริมให้อาจารย์พัฒนาและผลิตผลงานทางวิชาการในรูปแบบต่างๆ และการนำเสนอผลงานในการประชุมวิชาการและส่งเสริมการทำวิจัยที่สร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอนและเสริมสร้างให้อาจารย์มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชา

หมวดที่ ๗ การประกันคุณภาพหลักสูตร

๑. การกำกับมาตรฐาน

การบริหารจัดการหลักสูตรจัดให้ดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ. ตามรายละเอียดต่อไปนี้

๑) จัดให้มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรจำนวน ๓ ท่าน ซึ่งมีคุณสมบัติและมีผลงานวิชาการเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ทำหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผล ติดตามประเมินผลและการพัฒนาหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา และมีหน้าที่ในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์และ/หรืออาจารย์ผู้สอบดุษฎีนิพนธ์ และ/หรืออาจารย์ผู้สอน

๒) จัดให้มีอาจารย์ประจำหลักสูตร ซึ่งมีคุณสมบัติและมีผลงานวิชาการเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ทำหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของการอุดมศึกษาและปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา มีหน้าที่ในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์และ/หรืออาจารย์ผู้สอบดุษฎีนิพนธ์ และ/หรืออาจารย์ผู้สอน

๓) มีการควบคุมภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๘

๔) ผลงานดุษฎีนิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของดุษฎีนิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาได้รับการตีพิมพ์หรือน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๕๘

๕) จัดให้มีคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรเพื่อรับผิดชอบในการวางแผนปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุกๆ ๕ ปี

๖) มีการวางแผนติดตาม ควบคุมการดำเนินงานของหลักสูตรให้เป็นไปตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน ตามตัวบ่งชี้ TQF ข้อ ๑-๕ ให้ครบถ้วนทุกตัวเป็นตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ทั้งนี้เกณฑ์การประเมินผ่าน คือ มีการดำเนินงานตามข้อ ๑-๕ และอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

๒. บัณฑิต

๑) มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต เพื่อวัดผลและควบคุมคุณภาพบัณฑิตให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

๒) มีการพัฒนาและส่งเสริม ควบคุมและติดตามให้ผลงานนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาได้รับการตีพิมพ์ หรือเผยแพร่ผลงานวิชาการในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการ อุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

๓) อื่นๆ (ตามกำหนดเพิ่มเติมของบัณฑิตวิทยาลัย)

๓. นิสิต

๑) มีการวางแผนกระบวนการรับนิสิตอย่างมีระบบ มีกลไก นำไปสู่การปฏิบัติและจัดให้มีการวัดผล ประเมินผลเพื่อติดตามและนำมาปรับปรุงแก้ไขพัฒนาคุณภาพกระบวนการรับนิสิต โดยกำหนดคุณสมบัติของ นิสิตให้สอดคล้องกับลักษณะธรรมชาติของหลักสูตร เกณฑ์ในการคัดเลือกมีความโปร่งใส ชัดเจน มีเครื่องมือใน การคัดเลือกนิสิตที่มีความพร้อมสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

๒) สำหรับนิสิตที่มีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามเกณฑ์ที่กำหนดในการประกาศรับ หลักสูตรมีกระบวนการ ในการเตรียมความพร้อมให้กับนิสิตก่อนเข้าศึกษา อย่างมีระบบ มีกลไก นำไปสู่การปฏิบัติและมีการประเมินผล ติดตามเพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงแก้ไขกระบวนการเตรียมความพร้อมให้นิสิตก่อนเข้าการศึกษาหรือได้รับการ พัฒนาจนมีคุณสมบัติครบผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ เพื่อให้สามารถเรียนในหลักสูตรได้จนสำเร็จการศึกษา

๓) มีกระบวนการในการส่งเสริมและพัฒนา นิสิต มีการวางแผนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีกลไกที่นำไปสู่การปฏิบัติและมีการประเมินผลเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนา โดยการจัดกิจกรรมการพัฒนา ความรู้ในรูปแบบต่างๆ ทั้งกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียน มีกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นพลเมืองที่ดีมี จิตสำนึกสาธารณะ

๔) มีกระบวนการในการดูแลให้คำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ และมีการวางระบบการ ป้องกันหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงของนิสิต เพื่อให้ นิสิตสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่ หลักสูตรกำหนด

๕) มีการรักษาอัตราความคงอยู่ อัตราความสำเร็จการศึกษา โดยการควบคุมติดตามและประเมินผล ความพึงพอใจของนิสิตต่อการหลักสูตร และมีการจัดรายงานผลการจัดการข้อร้องเรียนของนิสิตเพื่อนำมา พัฒนาคุณภาพหลักสูตร

๖) อื่นๆ (ตามกำหนดเพิ่มเติมของบัณฑิตวิทยาลัย)

๔. คณาจารย์

๑) มีการวางแผนกระบวนการการบริหารและการพัฒนาอาจารย์ โดยการรับอาจารย์ใหม่ต้องมีวุฒิ การศึกษาระดับปริญญาเอกในสาขาวิชาพระพุทธศาสนา หรือสาขาที่สัมพันธ์โดยมีระบบมีกลไกที่นำไปสู่การ

ปฏิบัติและมีการติดตามประเมินผลเพื่อการพัฒนาในการรับอาจารย์ใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพบริบท ปรัชญา วิสัยทัศน์ของสถาบันและหลักสูตร มีกลไกการคัดเลือกที่เหมาะสมและโปร่งใส

๒) มีการวางแผนกระบวนการบริหารอาจารย์ อย่างมีระบบ มีกลไกที่นำไปสู่การปฏิบัติและประเมินผล เพื่อพัฒนาคุณภาพของอาจารย์ที่มีคุณสมบัติทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา มีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของ อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างชัดเจน และมีความเหมาะสมกับคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ มีระบบการกำหนดภาระงานและแรงจูงใจในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน การบริหารอาจารย์ประจำ หลักสูตรมีระเบียบและมีความโปร่งใสชัดเจน

๓) มีระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ โดยการกำหนดแผนการลงทุน งบประมาณและทรัพยากร และกิจกรรมการดำเนินงาน เพื่อกำกับติดตามคุณภาพของอาจารย์อย่างมีระบบ มีกลไกที่นำไปสู่การปฏิบัติ และติดตามประเมินผลเพื่อการพัฒนา มีการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาศักยภาพของอาจารย์สนับสนุน การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ และมีการรักษาอัตราการคงอยู่ของอาจารย์ โดยการกำกับควบคุม ให้อัตราอาจารย์มีจำนวนเหมาะสมกับจำนวนนิสิตที่รับเข้าในหลักสูตร โดยจัดให้มีการประเมินผลความพึงพอใจของอาจารย์ต่อการบริหารหลักสูตร

๕.หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

๑) มีกระบวนการในการวางแผนควบคุมกำกับสาระของรายวิชาในหลักสูตร อย่างมีระบบ มีกลไกที่นำไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผลเพื่อการพัฒนา ในการการจัดทำรายวิชาต่างๆ ให้มีเนื้อหาที่ทันสมัย มีความก้าวหน้าก้าวหน้าทันวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา โดยมีการบริหารจัดการเปิด รายวิชาต่างๆ ทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือก ที่เน้นนิสิตเป็นสำคัญ สามารถตอบสนองความต้องการของนิสิตและ ตลาดแรงงาน

๒) มีกระบวนการในการควบคุมกำกับมาตรฐานของหัวข้อคุณวุฒิพนธ์ที่เน้นความสามารถในการใช้การ วิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่

๓) มีกระบวนการในการวางแผนผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน อย่างมีระบบ มีกลไกในการนำไปสู่การปฏิบัติและการประเมินผลเพื่อปรับปรุงและพัฒนา โดยมีการพิจารณากำหนดผู้สอนในแต่ละ รายวิชาที่มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน และมีการกำกับติดตามอาจารย์ในการ จัดทำ มคอ. ๓

๔) มีการกำหนดเกณฑ์ในการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาคุณวุฒิพนธ์ที่มีความเหมาะสมกับหัวข้อคุณวุฒิพนธ์ และมีกระบวนการในการติดตามกำกับควบคุมการให้ความช่วยเหลือในการทำคุณวุฒิพนธ์ ตั้งแต่

กระบวนการพัฒนาหัวข้อจนถึงการทำดัชนีพันธ์ การสอบป้องกัน และการเผยแพร่ผลงานวิจัยจนสำเร็จการศึกษา

๕) มีกระบวนการในประเมินผู้เรียนที่มีระบบ มีกลไกที่นำไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผลเพื่อการปรับปรุงและพัฒนา ในการติดตามการประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ มีการตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนิสิต การกำกับกับการประเมินการจัดการเรียนการสอน และประเมินหลักสูตร (มคอ.๕ มคอ.๖ และ มคอ.๗) และมีการวางระบบการเฝ้าดัชนีพันธ์ที่มีคุณภาพ

๖) มีการวัดผลและรายงานผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ

๖. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

มีกระบวนการในการจัดการความพร้อมของสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีระบบ มีกลไกที่นำไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผลเพื่อการปรับปรุงและพัฒนา สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย ความพร้อมทางกายภาพ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องทำวิจัย อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด การบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ Wifi และอื่นๆ ที่ส่งเสริมสนับสนุนให้นิสิตสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยพิจารณาการดำเนินการปรับปรุงพัฒนาจากผลการประเมินความพึงพอใจของ นิสิตและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและมีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน

๗. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน

ดัชนีตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔
๑. อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุม เพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินการของหลักสูตร	X	X	X	X
๒. มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๒ ที่สอดคล้องกับกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ และ/หรือ มาตรฐานคุณวุฒิสาชา (ถ้ามี)	X	X	X	X
๓. มีรายละเอียดของรายวิชา ตามแบบมคอ.๓ อย่างน้อยก่อนเปิดการ สอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	X	X	X	X
๔. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา ตามแบบ มคอ.๕ ภายใน ๓๐ วันหลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา (ไม่มี มคอ.๖ รายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม)	X	X	X	X

ดัชนีตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔
๕. จัดทำรายงานการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๗ ภายใน ๖๐ วันหลังสิ้นสุดปีการศึกษา	X	X	X	X
๖. มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนิสิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนด ใน มคอ.๓ อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปี การศึกษา	X	X	X	X
๗. มีการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ ประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.๗ ปีที่แล้ว	-	X	X	X
๘. อาจารย์ใหม่ทุกคน (ถ้ามี) ได้รับการปฐมนิเทศหรือแนะนำด้านการเรียน การสอน	X	X	X	X
๙. อาจารย์ทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือ วิชาชีพอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง	X	X	X	X
๑๐. บุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาทาง วิชาการ และ/หรือ วิชาชีพอย่างน้อยร้อยละ ๕๐ ต่อปี	X	X	X	X
๑๑. ระดับความพึงพอใจของนิสิตปีสุดท้ายดุษฎีบัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพ หลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐	-	-	X	X
๑๒. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อดุษฎีบัณฑิตใหม่เฉลี่ยไม่น้อย กว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐			-	X

หมวดที่ ๘ การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

๑. การประเมินประสิทธิผลของการสอน

๑.๑. การประเมินกลยุทธ์การสอน

กระบวนการที่จะใช้ในการประเมินและปรับปรุงยุทธศาสตร์ที่วางแผนไว้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน นั้น พิจารณาจากตัวผู้เรียน โดยอาจารย์ผู้สอนจะต้องประเมินผู้เรียนในทุกๆหัวข้อ ว่ามีความเข้าใจหรือไม่โดย อาจประเมินจากการทดสอบย่อยการสังเกตพฤติกรรมของนิสิตการอภิปรายโต้ตอบจากนิสิตการตอบคำถาม ของนิสิตในชั้นเรียนซึ่งเมื่อรวบรวมข้อมูลจากที่กล่าวข้างต้นแล้วก็จะสามารถประเมินเบื้องต้นได้ว่าผู้เรียนมี ความเข้าใจหรือไม่หากวิธีการที่ใช้ไม่สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ก็จะต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีสอน

การทดสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียนจะสามารถชี้ได้ว่าผู้เรียนมีความเข้าใจหรือไม่ในเนื้อหาที่ได้สอนไปหากพบว่ามีปัญหาที่จะต้องมีการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในโอกาสต่อไป

๑.๒. การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน

ให้นิสิตได้มีการประเมินผลการสอนของอาจารย์ในทุกด้านทั้งด้านทักษะการถ่ายทอดความรู้ กลยุทธ์การสอนการตรงต่อเวลาการชี้แจงเป้าหมายวัตถุประสงค์รายวิชาชี้แจงเกณฑ์การประเมินผลรายวิชาและการใช้สื่อการสอนในทุกรายวิชา

๒. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

๒.๑ ประเมินจากนิสิตและศิษย์เก่า

ดำเนินการประเมินจากนิสิต โดยติดตามจากผลการทำดัชนีนิพนธ์ซึ่งอาจารย์สามารถประเมินผลการทำงานได้ตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการจนถึงขั้นตอนการนำเสนอเป็นรายบุคคล และสำหรับศิษย์เก่านั้นจะประเมินโดยใช้แบบสอบถามหรืออาจจะจัดประชุมศิษย์เก่าตามโอกาสที่เหมาะสม

๒.๒ ประเมินจากนายจ้างหรือสถานประกอบการ

ดำเนินการโดยการสัมภาษณ์จากสถานประกอบการ หรือใช้วิธีการส่งแบบสอบถามไปยังผู้รับบัณฑิต จากนั้นจะรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ถึงการเรียนการสอนและพัฒนาปรับปรุงให้คณาจารย์ผู้สอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

๒.๓ ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิหรือที่ปรึกษา

ดำเนินการโดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาให้ความเห็นหรือจากข้อมูลในรายงานผลการดำเนินงานหลักสูตร หรือจากรายงานของการประเมินผลการประกันคุณภาพภายใน

๓. การประเมินผลการดำเนินงานตามที่กำหนดในรายละเอียดหลักสูตร

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยได้มีการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในทุกปี การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยจะนำผลการประเมินดังกล่าวมาพัฒนาปรับปรุงต่อไป และจะประเมินตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในหมวด ๗ ข้อ ๗ โดยคณะกรรมการประเมินอย่างน้อย ๓ คนซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาเดียวกันอย่างน้อย ๑ คน (ควรเป็นคณะกรรมการประเมินชุดเดียวกับการประกันคุณภาพภายใน)

๔. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุง

จากการรวบรวมข้อมูลการประเมินทั้งหมดจะทำให้ทราบปัญหาของการบริหารหลักสูตรทั้งในภาพรวมและในแต่ละรายวิชากรณีที่พบปัญหาของรายวิชาที่สามารถที่จะดำเนินการปรับปรุงรายวิชานั้นๆได้ทันที ซึ่งก็จะเป็นการปรับปรุงย่อยในการปรับปรุงย่อนั้นควรทำให้ตลอดเวลาที่พบปัญหา สำหรับการ

ปรับปรุงหลักสูตรทั้งฉบับนั้นจะกระทำทุก ๕ ปีทั้งนี้เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตอยู่เสมอ

ภาคผนวก ก
คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชา

๘๐๑ ๑๐๑ สัมมนาพระไตรปิฎก

๓ (๓-๐-๖)

Seminar on the Tipitaka

สัมมนาประเด็นปัญหาสำคัญในพระวินัยปิฎก พระสุตตันตปิฎกและพระอภิธรรมปิฎก โดยมีอรรถกถา ฎีกา อнуฎีกา และปกรณ์วิเสส เป็นคัมภีร์สนับสนุน ให้นิสิตมีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นการสัมมนา ร่วมกันอภิปรายวิเคราะห์ปัญหาในคัมภีร์ ที่เชื่อมโยงกับสถานการณ์ปัญหาร่วมสมัย สามารถนำมาศึกษาวิจัยต่อยอดทั้งในรูปของบทความ สารนิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ได้

๘๐๑ ๑๐๓ พระพุทธศาสนากับการใช้เหตุผลและการตีความ

(๓) (๓-๐-๖)

Buddhism on Reasoning and Interpretation

ศึกษาวิเคราะห์วิธีคิดและวิธีการใช้เหตุผลในพระพุทธศาสนา โดยเปรียบเทียบกับวิธีคิดและการใช้เหตุผลแบบต่าง ๆ ของตะวันตก เน้นศึกษาวิธีคิดและการใช้เหตุผลที่ปรากฏในคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาท และมหายาน รวมถึงศึกษาวิเคราะห์ศาสตร์แห่งการตีความทั้งแบบตะวันตก และตะวันออก เพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการทำความเข้าใจพระพุทธศาสนาได้อย่างมีเหตุผลและหลากหลายมิติ ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่

๘๐๑ ๒๐๓ ระเบียบวิธีวิจัยขั้นสูง

(๓) (๒-๒-๖)

Advanced Research Methodology

ศึกษาระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ทั้งเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ ฝึกปฏิบัติการจัดทำโครงงานวิจัย ครอบคลุม ที่มาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ ขอบข่ายการวิจัย ระยะเวลาที่จะทำการวิจัย การทบทวนเอกสาร วิธีดำเนินการวิจัย แหล่งข้อมูล และโครงร่างเนื้อหาโดยสังเขป โดยความเห็นชอบของอาจารย์ประจำวิชา

๘๐๑ ๑๐๔ สัมมนาพระพุทธศาสนากับวิชาชีพ

(๓) (๓-๐-๖)

Seminar on Buddhism and Profession

สัมมนาพระพุทธศาสนากับวิชาชีพต่างๆ โดยเน้นให้นิสิตเลือกศึกษาวิชาชีพของตนเองหรือที่ตนเองสนใจ ทั้งประเด็นความเป็นมา การศึกษาและฝึกปฏิบัติ บทบาทหน้าที่ จรรยาบรรณวิชาชีพ สภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับวิชาชีพ วิเคราะห์พุทธธรรมที่สามารถนำไปบูรณาการในการแก้ปัญหาและการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของคนในวิชาชีพต่าง ๆ

๘๐๐ ๒๐๕ วิปัสสนากรรมฐาน

(๓) (๑-๔-๖)

Insight Meditation

ศึกษาหลักวิปัสสนากรรมฐานทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยภาคทฤษฎีเน้นศึกษาวิเคราะห์การปฏิบัติกรรมฐานตามแนวสติปัฏฐาน ๔ ในพระไตรปิฎกและคัมภีร์วิสุทธิมรรค และวิเคราะห์รูปแบบการปฏิบัติกรรมฐานของสำนักต่าง ๆ ในสังคมไทย บนฐานของคัมภีร์พระพุทธศาสนา รวมทั้งฝึกปฏิบัติการเจริญวิปัสสนากรรมฐานตามเกณฑ์การศึกษาระดับปริญญาเอก

๘๐๑ ๒๐๗ สัมมนาหลักพุทธธรรม

(๓) (๓-๐-๖)

Seminar on Buddhamma

สัมมนาหลักพุทธธรรม โดยเน้นการมีส่วนร่วมของนิสิตในการวิเคราะห์พุทธธรรมทั้งที่เป็นหลักความจริงที่เป็นกลางตามธรรมชาติหรือธรรมที่เป็นกลาง และข้อปฏิบัติที่เป็นกลางตามกฎธรรมชาติ ได้แก่ ขันธ อายตนะ ปฏิจจสมุปบาท กรรม นิพพาน สุตยุตตา พุทธภาวะ อริยสัจ อริยมรรค ไตรสิกขา เป็นต้น ที่นิสิตสามารถนำไปต่อยอดในการบูรณาการในงานดุษฎีนิพนธ์ บทความ และสารนิพนธ์ได้

๖๐๐ ๔๐๑ สัมมนางานนิพนธ์ และงานวิจัย

๓ (๓-๐-๖)

Seminar on Literary Works and Research

สัมมนางานนิพนธ์ทางพระพุทธศาสนาที่สำคัญ โดยเน้นให้นิสิตมีความรู้ความเข้าใจในพัฒนาการของงานนิพนธ์และความสัมพันธ์พระไตรปิฎก ตลอดจนงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ยุคปัจจุบันที่มีคุณภาพและได้รับการยอมรับมาศึกษาวิเคราะห์ การกำหนดโจทย์วิจัย ที่มาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์การวิจัย ขอบเขตการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ รวมถึงประเด็นปัญหาที่ควรนำมาศึกษาวิจัยเพิ่มเติมดุษฎีนิพนธ์

๘๐๑ ๒๐๘ สัมมนาพระพุทธศาสนากับวิทยาการสมัยใหม่

๓ (๓-๐-๖)

Seminar on Buddhism and Modern Sciences

สัมมนาประเด็นปัญหาทางพระพุทธศาสนากับวิทยาการสมัยใหม่ โดยศึกษาวิเคราะห์แบบบูรณาการให้ครอบคลุมทั้งด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ เน้นให้นิสิตมีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นการสัมมนา การประยุกต์วิทยาการสมัยใหม่มาอธิบายคำสอนทางพระพุทธศาสนา และการประยุกต์คำสอนทางพระพุทธศาสนาเพื่ออธิบายศาสตร์สมัยใหม่ อันจะเป็นการตอบปัญหาทางวิชาการและปัญหาสังคมสมัยใหม่ และต่อยอดบทความ สารนิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ได้

๘๐๑ ๒๑๓ สัมมนาพระพุทธศาสนากับสตรีนิยม

๓ (๓-๐-๖)

Seminar on Buddhism and Feminism

สัมมนาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสตรีนิยมและแนวคิดของพระพุทธศาสนาเกี่ยวกับสตรี สถานะและบทบาทของสตรีในสังคมสมัยพุทธกาลและสมัยปัจจุบัน การแบ่งแยก การเลือกปฏิบัติ ความรุนแรงทางเพศ สิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาคทางเพศ ตลอดจนการพัฒนาแนวทางและกลไกในการเสริมสร้างพลังสตรี โดยเน้นให้สตรีมีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นการสัมมนา จัดการสัมมนา พร้อมสรุปประมวลผลการสัมมนาที่สามารถนำไปต่อยอดในการทำบทความ สารนิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ได้

๘๐๑ ๓๐๙ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพระพุทธศาสนา

(๓) (๒-๒-๖)

Information Technology for Buddhism

ศึกษาวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎีการสื่อสาร สื่อและประเภทของสื่อ หลักคำสอนในพระพุทธศาสนาที่สัมพันธ์กับการสื่อสาร และจริยธรรมการสื่อสารในพระพุทธศาสนา บทบาทเทคโนโลยีสารสนเทศในการตอบสนองการจัดเก็บข้อมูล การสืบค้น การอ้างอิงและการนำเสนอ รวมถึงการฝึกปฏิบัติการในการผลิตสื่อใหม่โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการสื่อสารผลงานวิจัย และองค์ความรู้ทางพระพุทธศาสนาอย่างมีประสิทธิภาพ

๘๐๑ ๓๐๘ สัมมนาพระพุทธศาสนากับสังคมโลกยุคใหม่

(๓) (๒-๒-๖)

Seminar on Buddhism and Modern World Society

สัมมนาเกี่ยวกับความเกี่ยวข้องของพระพุทธศาสนาในสังคมโลกยุคใหม่ ด้วยกระบวนการวิจัย การประยุกต์ใช้ และการทดลองล่าสุดเกี่ยวกับคำสอนและการปฏิบัติทางพระพุทธศาสนาในด้านประสาทวิทยาศาสตร์ การแพทย์ จิตวิทยา จิตบำบัด การดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้าย เศรษฐศาสตร์ สันติศึกษา และการจัดการ ฝึกปฏิบัติเพื่อเสริมทักษะในการพัฒนามุมมองทางพระพุทธศาสนาและค้นหาแนวทางแก้ไขปัญหาและสนองต่อความท้าทายในโลกสมัยใหม่

๘๐๑๒๑๐ ศึกษาอิสระในศาสนศึกษา

๓ (๓-๐-๖)

Independent Study in Religious Studies

นิสิตจัดทำโครงการโดยความเห็นชอบของอาจารย์ประจำวิชา ศึกษาเปรียบเทียบถึงความเป็นสากลแห่งคำสอน ศาสนสัมพันธ์เพื่อการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมความเชื่อ การอยู่ร่วมกันอย่างสันติของมนุษยชาติ และการเกื้อกูลต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เป็นต้น ของศาสนาต่าง ๆ คือ พระพุทธศาสนา ศาสนาฮินดู ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม ศาสนาสิกข์ ลัทธิเต๋า ลัทธิขงจื้อและนำเสนอผลการศึกษาในชั้นเรียน หรือเผยแพร่สู่สาธารณะในรูปแบบต่าง ๆ

๘๐๑ ๓๑๕ จิตรักษากับการปรึกษาเชิงพุทธ

๓ (๓-๐-๖)

Buddhist Psychotherapy and Counseling

ศึกษาวิเคราะห์วิธีการรักษาจิตและการให้คำปรึกษาแก่บุคคลผู้ประสบปัญหาทางจิตใจตามแนวพระพุทธศาสนา เปรียบเทียบกับจิตวิทยาตะวันตก เน้นศึกษาธรรมชาติและกระบวนการทำงานของจิต วิธีการพัฒนา การเยียวยารักษาและการให้คำปรึกษาแก่บุคคลผู้ประสบปัญหาทางจิต เช่น ปัญหาเกี่ยวกับความเครียด ความรัก ความขัดแย้งทางสังคม เศรษฐกิจ ครอบครัว และสุขภาพ

๘๐๑ ๒๑๒ สัมมนาพระพุทธศาสนากับการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓ (๓-๐-๖)

Seminar on Buddhism and Sustainable Development

สัมมนาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืน เน้นศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาการพัฒนาในสังคมโลกปัจจุบัน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม ภูมิหลังความคิดความเชื่อแบบตะวันตกที่กำหนดรูปแบบการพัฒนาในสังคมโลกปัจจุบัน วิเคราะห์หลักการแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามหลักพระพุทธศาสนา รวมถึงการเรียนรู้ขบวนการพระพุทธศาสนาที่ดำเนินกิจกรรมการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๘๐๑ ๓๑๖ พระพุทธศาสนากับสังคมผู้สูงอายุ

๓ (๓-๐-๖)

Buddhism and Aged Society

สัมมนาประเด็นพระพุทธศาสนากับสังคมผู้สูงอายุ สถานการณ์ แนวโน้มปัญหา และการตอบสนองต่อสังคมผู้สูงอายุในโลกและประเทศไทย การบูรณาการพุทธธรรมเพื่อสร้างกลไกและบริหารจัดการ เพื่อการยอมรับการเปลี่ยนแปลงสู่ผู้สูงอายุ การพึ่งตนเอง การดำรงตนอย่างมีคุณค่า การส่งเสริมสุขภาพ การดูแลผู้มีภาวะพึ่งพิง ตลอดจนการศึกษาดูงานกิจกรรมการดูแลผู้สูงอายุของขบวนการพระพุทธศาสนา ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๘๐๑ ๓๑๖ สัมมนาพระสงฆ์กับการพัฒนาสุขภาวะ

๓ (๓-๐-๖)

Seminar on Buddhist Monks and Development of Well-being

สัมมนาปัญหาสุขภาวะ ทั้งทางกาย ทางจิต ทางสังคม และทางปัญญา สาเหตุสำคัญและพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคในหมู่พระสงฆ์และพุทธศาสนิกชนในสังคมไทย วิธีการและกลไกในการสร้างเสริมสุขภาวะ และการดูแลรักษาโรคตามหลักพระธรรมวินัยและวิทยาการสมัยใหม่ บทบาทของพระสงฆ์และแนวทางการสร้างเสริมสุขภาวะในชุมชน การดูแลผู้สูงอายุ การดูแลผู้ป่วยระยะท้าย เป็นต้น

๘๐๑ ๓๒๖ **สัมมนาพุทธปรัชญา**

๓ (๓-๐-๖)

Seminar on Buddhist Philosophy

สัมมนาประเด็นเกี่ยวกับแนวคิดทางอภิปรัชญา ญาณวิทยา จริยศาสตร์ และสุนทรียศาสตร์ ในพุทธปรัชญาสำนักต่าง ๆ คือ เถรวาท สรวาสติวาท เสตรานติกะ มหายมิกะ โยคจาร สุขาวดี อวตังสกะ และพุทธตันตระ พร้อมทั้งเปรียบเทียบแนวคิดหลักของสำนักพุทธปรัชญาเหล่านี้ เพื่อนำไปต่อยอดในงานดุษฎีนิพนธ์และบทความ และสารนิพนธ์ได้

๘๐๑ ๑๒๐ **สัมมนาพระพุทธศาสนาเถรวาท มหายาน และวัชรยาน**

๓ (๓-๐-๖)

Seminar on Theravada Mahayana and Vajrayana Buddhism

สัมมนาพระพุทธศาสนาเถรวาท มหายาน และวัชรยาน ในประเด็นเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ พัฒนาการนิกายสำคัญ คัมภีร์และหลักคำสอนสำคัญ การรักษาและถ่ายทอดคำสอน อิทธิพลที่มีต่อสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ตลอดจนการเผชิญต่อความท้าทายใหม่ ๆ และการปรับตัวเพื่อให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคปัจจุบัน

๘๐๑ ๓๑๗ **สัมมนาพระพุทธศาสนากับเศรษฐกิจพอเพียง**

๓ (๓-๐-๖)

Seminar on Buddhism and Sufficiency Economy

สัมมนาประเด็นพระพุทธศาสนากับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และแนวคิดความสุขมวลรวมประชาชาติ (GNH) วิเคราะห์สภาพปัญหา สาเหตุ และผลกระทบทางเศรษฐกิจในระบบทุนนิยมปัจจุบัน เสนอแนวทางแก้ไขปัญหและพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวพระพุทธศาสนาและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนแนวคิดความสุขมวลรวมประชาชาติ ที่เป็นรูปธรรม

๘๐๑ ๓๑๘ **สัมมนาพระพุทธศาสนาเพื่อสังคม**

๓ (๓-๐-๖)

Seminar on Socially Engaged Buddhism

สัมมนาแนวคิดทฤษฎีและขบวนการพระพุทธศาสนาเพื่อสังคมในโลกยุคใหม่ โดยเน้นวิเคราะห์แนวทางพระพุทธศาสนาที่ส่งเสริมการแก้ปัญหาเชิงโครงสร้าง เช่น การจัดตั้งชุมชน ความสัมพันธ์ในชุมชน การมีส่วนร่วมหรือผูกพัน (Engage) กับการแก้ปัญหาและพัฒนาสังคม โดยเฉพาะขบวนการพระพุทธศาสนาเพื่อสังคมในโลกยุคใหม่ ตลอดจนการศึกษาดูงานกิจกรรมเพื่อสังคมของขบวนการพระพุทธศาสนา ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๘๐๑ ๓๑๙ สัมมนาพระอภิธรรมปิฎก

๓ (๓-๐-๖)

Seminar on Abhidhamma Pitaka

สัมมนาประเด็นสำคัญในพระอภิธรรมปิฎกและอรรถกถา โดยเน้นกำเนิดและพัฒนาการของพระอภิธรรมปิฎกและอรรถกถา รูปแบบและโครงสร้างของคัมภีร์พระอภิธรรมปิฎก แนวคิดเรื่องสังขะ กรรมกับอนัตตา ปรมัตถธรรม ๔ เชื่อมโยงกับคัมภีร์อภิธรรมาวตาร คัมภีร์อภิธัมมัตถสังคหะ คัมภีร์วิสุทธิมรรค ตลอดจนวิเคราะห์การประยุกต์ใช้ในการพัฒนาชีวิตจิต และสังคมสมัยใหม่

๓๐๘ ๓๑๘ สัมมนาพระพุทธศาสนากับวรรณกรรมท้องถิ่น

๓ (๓-๐-๖)

Seminar on Buddhism and Local Literatures

สัมมนาแนวคิด หรือหลักคำสอนสำคัญทางพระพุทธศาสนาที่อยู่ในวิถีชีวิตของชุมชนในท้องถิ่นผ่านมิติทางวัฒนธรรมต่างๆ เช่น คติธรรม, นิติธรรม, สหธรรม, และวัตถุธรรม เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ ทำความเข้าใจพระพุทธศาสนาในมิติของชาวบ้านสู่การเชื่อมโยงกับหลักการสำคัญแห่งคำสอนที่อยู่ในคัมภีร์พระไตรปิฎก หรืออรรถกถา อันจะช่วยส่งเสริมความเข้าใจบริบทชุมชน และการอยู่ร่วมกันอย่างเข้าอกเข้าใจ บนพื้นฐานของพหุวัฒนธรรม

๘๐๑ ๓๑๙ สัมมนาพระพุทธศาสนากับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๓ (๓-๐-๖)

Seminar on Buddhism and Local Cultures

สัมมนาแนวคิด หรือหลักคำสอนสำคัญทางพระพุทธศาสนาที่อยู่ในวิถีชีวิตของชุมชนในท้องถิ่นผ่านมิติทางวัฒนธรรมต่างๆ เช่น คติธรรม, นิติธรรม, สหธรรม, และวัตถุธรรม เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ ทำความเข้าใจพระพุทธศาสนาในมิติของชาวบ้านสู่การเชื่อมโยงกับหลักการสำคัญแห่งคำสอนที่อยู่ในคัมภีร์พระไตรปิฎก หรืออรรถกถา อันจะช่วยส่งเสริมความเข้าใจบริบทชุมชน และการอยู่ร่วมกันอย่างเข้าอกเข้าใจ บนพื้นฐานของพหุวัฒนธรรม

๘๐๑ ๒๑๔ พระพุทธศาสนาในวรรณคดีไทย

๓ (๓-๐-๖)

Buddhism in Thai Literatures

สัมมนาแนวคิดและหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาที่ปรากฏในวรรณคดีไทย โดยเน้นวิเคราะห์ความเป็นมา รูปแบบและโวหารการประพันธ์ วัตถุประสงค์ โครงสร้างเนื้อหา สาระสำคัญ ตลอดจนเจตนาของวรรณคดีไทยที่มีต่อคติความเชื่อ ค่านิยม ประเพณี และวัฒนธรรมไทย เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยวรรณกรรมท้องถิ่นให้กว้างขวางและลุ่มลึกต่อไป

ดุษฎีนิพนธ์

๘๐๐ ๒๐๐

ดุษฎีนิพนธ์ แบบ ๑.๑ ๕๘ หน่วยกิต

Dissertation

เป็นโครงการศึกษาวิจัยเฉพาะบุคคลที่มีเนื้อหาตามลักษณะวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๘๐๐ ๔๐๐

ดุษฎีนิพนธ์ แบบ ๒.๑ ๓๖ หน่วยกิต

Dissertation

เป็นโครงการศึกษาวิจัยเฉพาะบุคคลที่มีเนื้อหาตามลักษณะวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ภาคผนวก ข

เปรียบเทียบหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

ตารางเปรียบเทียบการปรับปรุงของหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

หลักสูตรปี พ.ศ. ๒๕๖๐ กับ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๕

ชื่อหลักสูตรและชื่อปริญญา		หมายเหตุ
หลักสูตรปี พ.ศ. ๒๕๖๐	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๕	
๑. รหัสและชื่อหลักสูตร รหัสหลักสูตร : ๒๕๕๑๑๘๕๑๑๑๐๕๒๑ ชื่อหลักสูตรภาษาไทย : พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา พระพุทธศาสนา ชื่อหลักสูตรภาษาอังกฤษ : Doctor of Philosophy Program in Buddhist Studies	๑. รหัสและชื่อหลักสูตร รหัสหลักสูตร : ๒๕๕๑๑๘๕๑๑๑๐๕๒๑ ชื่อหลักสูตรภาษาไทย : พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต ชื่อหลักสูตรภาษาอังกฤษ : Doctor of Buddhism Program	เปลี่ยนชื่อหลักสูตร
๒. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา ชื่อเต็มภาษาไทย : พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต (พระพุทธศาสนา) ชื่อเต็มภาษาอังกฤษ : Doctor of Philosophy (Buddhist Studies) ชื่อย่อภาษาไทย : พธ.ด. (พระพุทธศาสนา) ชื่อย่อภาษาอังกฤษ : Ph.D. (Buddhist Studies)	๒. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา ชื่อเต็มภาษาไทย : พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต ชื่อเต็มภาษาอังกฤษ : Doctor of Buddhism Program ชื่อย่อภาษาไทย : พธ.ด. (พระพุทธศาสนา) ชื่อย่อภาษาอังกฤษ : D.B	เปลี่ยนชื่อปริญญา

ปรัชญาและวัตถุประสงค์		หมายเหตุ
หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๕	
ปรัชญา เรียนรู้และเข้าใจพุทธศาสนาอย่างถูกต้องและมีความสุข ประยุกต์และบูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ มีจิตมั่นคงเป็น กัลยาณมิตรทำประโยชน์ตนและคนอื่นอย่างเหมาะสม	ปรัชญา เชี่ยวชาญพุทธศาสตร์สร้างพุทธนวัตกรรม ชี้นำสังคม อุดมปัญญา	ปรับปรัชญา

วัตถุประสงค์	วัตถุประสงค์	
๑. เพื่อผลิตพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต ให้มีความรู้ความเข้าใจ พระไตรปิฎกและคัมภีร์พระพุทธศาสนาอื่นอย่างละเอียดลึกซึ้งทั้งด้านทฤษฎีและการปฏิบัติ และสามารถบูรณาการ เข้ากับศาสตร์สมัยใหม่ได้อย่างเหมาะสม ๒. เพื่อผลิตพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิตให้มีความใฝ่รู้ มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ตัดสินใจในการศึกษาวิจัยหลักพุทธธรรมในเชิงวิชาการ เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ทางพระพุทธศาสนา ๓. เพื่อผลิตพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิตให้เป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรมอันดีงาม มีศรัทธาพร้อมอุทิศตนเพื่อพระพุทธศาสนา สามารถประยุกต์พุทธธรรมเพื่อพัฒนาชีวิตและสังคมและประสานประโยชน์ตนและคนอื่นอย่างถูกต้องเหมาะสม	๑. เพื่อผลิตพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิตให้มีความเชี่ยวชาญในหลักพระพุทธศาสนา คัมภีร์และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง มีความเท่าทันการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และสามารถในการบูรณาการกับวิทยาการสมัยใหม่ที่หลากหลาย ๒. เพื่อผลิตพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิตให้มีทักษะการวิจัยเชิงบูรณาการพุทธศาสตร์กับศาสตร์สมัยใหม่ สร้างองค์ความรู้ใหม่และพุทธนวัตกรรมอย่างเป็นระบบ ตลอดถึงทักษะการสื่อสารผ่านสื่อสาธารณะและสื่อสังคมออนไลน์อย่างมีประสิทธิภาพ สู่การสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสังคม ๓. เพื่อผลิตพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิตให้มีคุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณและความกล้าหาญทางจริยธรรม ในการชี้นำสังคมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีจิตสาธารณะและความมุ่งมั่นต่อยอดการเรียนรู้วิชาการพระพุทธศาสนาและพุทธนวัตกรรม ชี้นำสันติสุขในสังคมไทยและสังคมโลก	ปรับวัตถุประสงค์

ตารางเปรียบเทียบโครงสร้างหลักสูตร
หลักสูตรปี พ.ศ. ๒๕๖๐ กับ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๕
โครงสร้างหลักสูตรปี พ.ศ. ๒๕๖๐

หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๐						หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๕					
หมวดวิชา	จำนวน หน่วยกิต แบบ ๑.๑	จำนวน หน่วยกิต แบบ ๑.๒	จำนวน หน่วยกิต แบบ ๒.๑	จำนวน หน่วยกิต แบบ ๒.๒		หมวดวิชา	จำนวน หน่วยกิต แบบ ๑.๑	จำนวน หน่วยกิต แบบ ๑.๒	จำนวน หน่วยกิต แบบ ๒.๑	จำนวน หน่วยกิต แบบ ๒.๒	
๑. หมวดวิชาบังคับ						๑. หมวดวิชาบังคับ					
๑.๑ นับหน่วยกิต	-		๖	๙		๑.๑ นับหน่วยกิต	-		๖	๙	
๑.๒ ไม่นับหน่วยกิต	(๙)	(๙)	(๑๕)	(๑๕)		๑.๒ ไม่นับหน่วยกิต	(๖)	(๙)	(๖)	(๙)	
๒. หมวดวิชาเอก						๒. หมวดวิชาเอก					
๒.๑ นับหน่วยกิต			๖	๑๒		๒.๑ นับหน่วยกิต			๖	๙	
๒.๒ ไม่นับหน่วยกิต	(๙)	(๙)	(๓)			๒.๒ ไม่นับหน่วยกิต	(๖)	(๖)	(๖)	(๖)	
๓. หมวดวิชาเลือก	-		๖	๙		๓. หมวดวิชาเลือก	-		๖	๖	
๔. คุชฎินิพนธ์	๕๔	๗๘	๓๖	๔๘		๔. คุชฎินิพนธ์	๕๔	๗๒	๓๖	๔๘	
รวมทั้งสิ้น	๕๔	๗๘	๕๔	๗๘		รวมทั้งสิ้น	๕๔	๗๒	๕๔	๗๒	

เปรียบเทียบรายวิชาและแนวสั้งเขปรายวิชา

หลักสูตรปี พ.ศ.๒๕๖๐	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๕	หมายเหตุ
วิชาบังคับแบบ ๒.๑ จำนวน ๖ หน่วยกิต แบบ ๒.๒ จำนวน ๙ หน่วยกิต	วิชาบังคับ แบบ ๒.๑ จำนวน ๖ แบบ ๒.๒ จำนวน ๙ หน่วยกิต	คงไว้ตามเดิม
วิชาบังคับนับหน่วยกิต	วิชาบังคับนับหน่วยกิต	

หลักสูตรปี พ.ศ.๒๕๖๐	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๕	หมายเหตุ
๘๐๑ ๑๐๑ สัมมนาพระไตรปิฎกและอรรถกถา๓ (๓-๐-๖) Seminar on the Tipitaka and Its Commentaries สัมมนาประเด็นปัญหาสำคัญในพระวินัยปิฎก พระสุตตันตปิฎกและพระอภิธรรมปิฎก โดยมีคัมภีร์อรรถกถาเป็นคัมภีร์สนับสนุนให้นิสิตกำหนดประเด็นที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาอย่างน้อย ๓ ประเด็น เช่น นิติศาสตร์ในพระวินัยปิฎก วิทยาศาสตร์ในพระสุตตันตปิฎก นิเวศวิทยาในพระสุตตันตปิฎก จิตวิทยาในพระอภิธรรมปิฎก เป็นต้น แล้วจัดทำโครงร่างรายงานดำเนินการศึกษา รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและเสนอผลการศึกษา โดยความเห็นชอบของอาจารย์ประจำวิชา	๘๐๑ ๑๐๕ สัมมนางานนิพนธ์ และงานวิจัย ๓ (๓-๐-๖) Seminar on Literary Works, Research and Thesis สัมมนางานนิพนธ์ทางพระพุทธศาสนาที่สำคัญ โดยเน้นให้นิสิตมีความรู้ความเข้าใจในพัฒนาการของงานนิพนธ์และความสัมพันธ์พระไตรปิฎก ตลอดถึงงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ยุคปัจจุบันที่มีคุณภาพและได้รับการยอมรับมาศึกษาวิเคราะห์ การกำหนดโจทย์วิจัย ที่มาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ การวิจัย ขอบเขตการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ รวมถึงประเด็นปัญหาที่ควรนำมาศึกษาวิจัยเพิ่มเติม	๑. ปรับชื่อวิชา ๒. ปรับคำอธิบายรายวิชา ๓. ปรับเป็นวิชาเอกไม่นับหน่วยกิต ๔. ยุบรวมรายวิชาสัมมนาพระไตรปิฎก และงานนิพนธ์กับสัมมนางานวิจัยและวิทยานิพนธ์เป็นวิชาเดียวกัน ๕. ปรับคำอธิบายรายวิชาใหม่ให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้ง ๒ รายวิชา ๖. ปรับเป็นวิชาบังคับไม่นับหน่วยกิต ในแบบ ๑.๒ และบังคับนับหน่วยกิตในแบบ ๒.๑, และ ๒.๒

หลักสูตรปี พ.ศ.๒๕๖๐	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๕	หมายเหตุ
๘๐๐ ๑๐๒ พระพุทธศาสนากับศาสตร์แห่งการตีความ ๓ (๓-๐-๖) Buddhism and Hermeneutics ศึกษาศาสตร์แห่งการตีความแบบตะวันตกและตะวันออก โดยเน้นประเด็นความขัดแย้งทางศาสนาและปรัชญาที่นำไปสู่การสร้างรูปแบบวิธีการตีความแบบต่างๆ รวมทั้งบริบททางสังคมและวิชาการที่มีอิทธิพลต่อการตีความคำสอนทางศาสนา ให้เหมาะสมกับยุคสมัย โดยเฉพาะการตีความในพระพุทธศาสนาเถรวาทและมหายานที่ปรากฏในคัมภีร์ไตรปิฎกและอรรถกถา ฎีกา เปฏโกปเทศ เนตติปกรณ์ มลีนทปัญหา ปรัชญาปารมิตาสูตร ลังกาวตารสูตร เป็นต้น	๘๐๑ ๒๐๘ สัมมนาพระพุทธศาสนากับวิทยาการสมัยใหม่ ๓ (๓-๐-๖) Seminar on Buddhism and Modern Sciences สัมมนาประเด็นปัญหาทางพระพุทธศาสนากับวิทยาการสมัยใหม่ โดยศึกษาวิเคราะห์แบบบูรณาการให้ครอบคลุมทั้งด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ เน้นให้บัณฑิตมีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นการสัมมนา การประยุกต์วิทยาการสมัยใหม่มาอธิบายคำสอนทางพระพุทธศาสนา และการประยุกต์คำสอนทางพระพุทธศาสนาเพื่ออธิบายศาสตร์สมัยใหม่ อันจะเป็นการตอบปัญหาทางวิชาการและปัญหาสังคมสมัยใหม่ และต่อยอดบทความ สารนิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ได้	๑. ปรับชื่อรายวิชาใหม่ ๒. ยุบ ร ว ม ร า ย วิ ข า พระพุทธศาสนากับศาสตร์ แห่งการตีความกับ พระพุทธศาสนากับศาสตร์ แห่งการใช้เหตุผลเข้า ด้วยกัน ๓. ปรับคำอธิบายรายวิชาใหม่ เพื่อให้เป็นเอกภาพ และ ครอบคลุมรายวิชาทั้ง ๒ ที่ ยุบรวมกัน ๔. ปรับเป็นวิชาบังคับไม่นับ หน่วยกิต ๕. ปรับคำอธิบายรายวิชาใหม่ ๖. เป็นวิชาบังคับไม่นับหน่วย กิตในแบบ ๑.๑ และ ๑.๒ และเป็นวิชาวิชาบังคับนับ หน่วยกิตในแบบ ๒.๑ และ ๒.๒

หลักสูตรปี พ.ศ.๒๕๖๐	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๕	หมายเหตุ
	๘๐๓ ๓๑๘ สัมมนาพระพุทธศาสนากับวรรณกรรมท้องถิ่น สัมมนาแนวคิด หรือหลักคำสอนสำคัญทางพระพุทธศาสนาที่อยู่ในวิถีชีวิตของชุมชนในท้องถิ่นผ่านมิติทางวัฒนธรรมต่างๆ เช่น คติธรรม, นิติธรรม, สหธรรม, และวัตรธรรม เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ ทำความเข้าใจพระพุทธศาสนาในมิติของชาวบ้านสู่การเชื่อมโยงกับหลักการสำคัญแห่งคำสอนที่อยู่ในคัมภีร์พระไตรปิฎกหรืออรรถกถา อันจะช่วยส่งเสริมความเข้าใจบริบทชุมชน และการอยู่ร่วมกันอย่างเข้าอกเข้าใจ บนพื้นฐานของพหุวัฒนธรรม	๑. เพิ่มรายวิชาใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ย่อยข้อ ๑.๑ ที่ต้องการเน้นให้เข้าใจในวรรณกรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
วิชาบังคับไม่นับหน่วยกิต แบบ ๑.๑ (๙), แบบ ๑.๒ (๙) แบบ ๒.๑ (๑๕) และ แบบ ๒.๒ (๑๕)	วิชาบังคับไม่นับหน่วยกิต แบบ ๑.๑ (๖), แบบ ๑.๒ (๙), แบบ ๒.๑ (๖) และ แบบ ๒.๒ (๙)	

หลักสูตรปี พ.ศ.๒๕๖๐	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๕	หมายเหตุ
	๘๐๑ ๑๐๒ พระพุทธศาสนากับการใช้เหตุผลและการตีความ (๓) (๓-๐-๖) Buddhism and Reasoning Sciences and Hermeneutics ศึกษาวิเคราะห์วิธีคิดและวิธีการใช้เหตุผลในพระพุทธศาสนา โดยเปรียบเทียบกับวิธีคิดและการใช้เหตุผลแบบต่าง ๆ ของ ตะวันตก เน้นศึกษาวิธีคิดและการใช้เหตุผลที่ปรากฏในคัมภีร์ พระพุทธศาสนาเถรวาทและมหายาน รวมถึงศึกษาวิเคราะห์ ศาสตร์แห่งการตีความทั้งแบบตะวันตก และตะวันออก เพื่อเป็น เครื่องมือสำคัญในการทำความเข้าใจพระพุทธศาสนาได้อย่างมีเหตุ มีผลและหลากหลายมิติ ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่	๑. ปรับชื่อรายวิชาใหม่ ๒. ยุบ ร ว ม ร า ย วิ ษ า พระพุทธศาสนากับศาสตร์ แห่ง การ ตี ค วาม กับ พระพุทธศาสนากับศาสตร์ แห่งการใช้เหตุผลเข้าด้วยกัน ๓. ปรับคำอธิบายรายวิชาใหม่ เพื่อให้เป็นเอกภาพ และ ครอบคลุมรายวิชาทั้ง ๒ ที่ ยุบรวมกัน ๔. ปรับเป็นวิชาบังคับไม่นับ หน่วยกิต ในแบบ ๑.๑, ๑.๒, วิชาเอกไม่นับหน่วย กิตในแบบ ๒.๑ และเอก นับหน่วยกิตในแบบ ๒.๒

หลักสูตรปี พ.ศ.๒๕๖๐	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๕	หมายเหตุ
๘๐๑ ๒๐๓ ระเบียบวิธีวิจัยขั้นสูง (๓) (๓-๐-๖) Advanced Research Methodology ศึกษาระเบียบวิธีการทำวิจัยทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เกี่ยวกับพระพุทธศาสนาอย่างน้อย ๓ เพื่อฝึกดำเนินการวิจัย โดยให้นิสิตเสนอโครงงานวิจัย ครอบคลุมหลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ ขอบข่ายเนื้อหา ระยะเวลาที่จะทำการวิจัย และแหล่งข้อมูล โดยความเห็นชอบของอาจารย์ประจำวิชา	๘๐๑ ๒๐๓ ระเบียบวิธีวิจัยขั้นสูง (๓) (๒-๒-๖) Advanced Research Methodology ศึกษาระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ทั้งเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ ฝึกปฏิบัติการจัดทำโครงงานวิจัย ครอบคลุม ที่มาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ ขอบข่ายการวิจัย ระยะเวลาที่จะทำการวิจัย การทบทวนเอกสารวิธีดำเนินการวิจัย แหล่งข้อมูล และโครงงานเนื้อหาโดยสังเขป โดยความเห็นชอบของอาจารย์ประจำวิชา	๑. ปรับคำอธิบายรายวิชา ๒. ปรับชั่วโมงบรรยาย เป็น ๒ หน่วยกิต เพิ่มชั่วโมงปฏิบัติการ ๑ หน่วยกิต
๘๐๑ ๑๐๔ สัมมนาพระพุทธศาสนากับวิชาชีพ (๓) (๓-๐-๖) Seminar on Buddhism and Profession สัมมนาพระพุทธศาสนากับวิชาชีพต่างๆ เช่นวิชาชีพครู วิชาชีพสื่อ วิชาชีพบัญชี วิชาชีพแพทย์และพยาบาล วิชาชีพนักกฎหมาย วิชาชีพวิศวกร เป็นต้น โดยเน้นให้นิสิตที่มีอาชีพนั้นๆ นำพุทธธรรมเข้าไปเป็นฐานและวิธีการ สำหรับวิเคราะห์แก้ปัญหาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของคนในวิชาชีพต่าง ๆ	๘๐๑ ๑๐๔ สัมมนาพระพุทธศาสนากับวิชาชีพ (๓) (๓-๐-๖) สัมมนาพระพุทธศาสนากับวิชาชีพต่างๆ โดยเน้นให้นิสิตเลือกศึกษาวิชาชีพของตนเองหรือที่ตนเองสนใจ ทั้งประเด็นความเป็นมา การศึกษาและฝึกปฏิบัติ บทบาทหน้าที่ จรรยาบรรณวิชาชีพ สภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับวิชาชีพ วิเคราะห์พุทธธรรมที่สามารถนำไปบูรณาการในการแก้ปัญหาและการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของคนในวิชาชีพต่าง ๆ	ปรับคำอธิบายรายวิชาใหม่

หลักสูตรปี พ.ศ.๒๕๖๐	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๕	หมายเหตุ
๘๐๑ ๑๐๕ สัมมนาพระไตรปิฎกและงานนิพนธ์ (๓) (๓-๐-๖) Seminar on the Tipitaka and Buddhist Literary Works สัมมนาพระไตรปิฎกและงานนิพนธ์ทางพระพุทธศาสนาที่สำคัญ ให้เห็นความสัมพันธ์และพัฒนาการ เช่น มลทินปัญหา วิมุตติมรรค วิสุทธิมรรค มังคลัตถทีปนีและอรรถกถาธรรมบท โดยเน้นให้นิสิตมีความรู้ความเข้าใจในความสัมพันธ์และพัฒนาการ ศัพท์สำนวนวิชาการทางพระพุทธศาสนา รูปแบบการแต่งคัมภีร์ โครงสร้าง เนื้อหา และองค์ความรู้ในงานนิพนธ์เรื่องนั้นๆ เพื่อประโยชน์ในการค้นคว้าข้อมูลประกอบการทำวิจัย	๘๐๑ ๑๐๕ สัมมนางานนิพนธ์ และงานวิจัย (๓) (๓-๐-๖) Seminar on Literary Works, Research and Thesis สัมมนางานนิพนธ์ทางพระพุทธศาสนาที่สำคัญ โดยเน้นให้นิสิตมีความรู้ความเข้าใจในพัฒนาการของงานนิพนธ์และความสัมพันธ์พระไตรปิฎก ตลอดถึงนํางานวิจัยและวิทยานิพนธ์ยุคปัจจุบันที่มีคุณภาพและได้รับการยอมรับมาศึกษาวิเคราะห์ การกำหนดโจทย์วิจัย ที่มาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ การวิจัย ขอบเขตการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ รวมถึงประเด็นปัญหาที่ควรนำมาศึกษาวิจัยเพิ่มเติม	๑. ยุบรวมรายวิชาสัมมนาพระไตรปิฎกและงานนิพนธ์กับสัมมนางานวิจัยและวิทยานิพนธ์เป็นวิชาเดียวกัน ๒. ปรับคำอธิบายรายวิชาใหม่ให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้ง ๒ รายวิชา ๓. ปรับเป็นวิชาบังคับไม่นับหน่วยกิต แบบ ๑.๒
๘๐๐ ๓๐๖ วิปัสสนากรรมฐาน (๓) (๓-๒-๖) Insight Meditation ศึกษาวิปัสสนากรรมฐานภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยภาคทฤษฎีเน้นศึกษาวิเคราะห์การปฏิบัติกรรมฐานตามแนวสติปัฏฐาน ๔ ในพระไตรปิฎกและคัมภีร์วิสุทธิมรรค และวิเคราะห์รูปแบบการปฏิบัติกรรมฐานของสำนักต่างๆ ในสังคมไทยบนฐานของคัมภีร์พระพุทธศาสนา ส่วนในภาคปฏิบัติ อาจารย์ผู้สอนนำนิสิตฝึกปฏิบัติกรรมฐานเพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างถูกต้อง และสามารถนำไปปฏิบัติด้วยตนเอง อย่างน้อยสัปดาห์ละ ๒ ชั่วโมง	๘๐๐๓๐๖ วิปัสสนากรรมฐาน (๓) (๑-๔-๖) Insight Meditation ศึกษาหลักวิปัสสนากรรมฐานทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยภาคทฤษฎีเน้นศึกษาวิเคราะห์การปฏิบัติกรรมฐานตามแนวสติปัฏฐาน ๔ ในพระไตรปิฎกและคัมภีร์วิสุทธิมรรค และวิเคราะห์รูปแบบการปฏิบัติกรรมฐานของสำนักต่าง ๆ ในสังคมไทย บนฐานของคัมภีร์พระพุทธศาสนา รวมทั้งฝึกปฏิบัติการเจริญวิปัสสนากรรมฐานตามเกณฑ์การศึกษาระดับปริญญาเอก	๑. ปรับคำอธิบายรายวิชา ๒. ปรับโครงสร้างเป็นบรรยาย ๑ หน่วยกิต และฝึกปฏิบัติการอีก ๒ หน่วยกิต ๓. เป็นวิชาเอกไม่นับหน่วยกิต ในแบบ ๑.๑ และ ๑.๒ วิชาบังคับไม่นับหน่วยกิตในแบบ ๒.๑ และ ๒.๒

หลักสูตรปี พ.ศ.๒๕๖๐	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๕	หมายเหตุ
๖๐๐๔๐๑ สัมมนางานวิจัยและวิทยานิพนธ์ (๓) (๓-๓-๖) Seminar on Research and Thesis สัมมนางานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพและได้รับการยอมรับมาศึกษาวิเคราะห์ โครงสร้างเนื้อหา ประเด็นปัญหา วิธีดำเนินการวิจัย ผลการวิจัย และประเด็นปัญหาที่ควรศึกษาวิจัยเพิ่มเติม		๑. ยุบรวมรายวิชาสัมมนาพระไตรปิฎกและงานนิพนธ์กับสัมมนางานวิจัยและวิทยานิพนธ์เป็นวิชาเดียวกัน ๒. ปรับคำอธิบายรายวิชาใหม่ให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้ง ๒ รายวิชา ๓. ปรับเป็นวิชาบังคับนับหน่วยกิต
วิชาเอก	วิชาเอก	
วิชาเอกนับหน่วยกิต	วิชาเอกนับหน่วยกิต	
๘๐๑ ๒๐๗ สัมมนาหลักพุทธธรรม ๓ (๓-๐-๖) Seminar on Buddhism สัมมนาหลักพุทธธรรมทั้งฝ่ายพระพุทธศาสนาเถรวาทและมหายานโดยเน้นวิเคราะห์แนวคิดและคำสอนสำคัญ เน้นพุทธธรรมที่เป็นแกนหลัก พุทธธรรมที่เป็นเครื่องมือปฏิบัติ และพุทธธรรมแนวประยุกต์ใช้ ได้แก่ อริยสัจ ๔ อริยมรรคมีองค์ ๘ ชั้น ๕ ปฏิจจสมุปบาท สุนยญตา นิพพาน จิตประภัสสร กายของพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ พระโพธิสัตว์ บารมี ๑๐ และอื่นๆ นิสิตต้องกำหนดประเด็นที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาอย่างน้อย ๓ ประเด็น แล้วจัดทำโครงร่างรายงาน ดำเนินการศึกษา รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและเสนอผลการศึกษา	๘๐๑ ๒๐๗ สัมมนาหลักพุทธธรรม (๓) (๓-๐-๖) Seminar on Buddhism(แก้ไข) สัมมนาหลักพุทธธรรม โดยเน้นการมีส่วนร่วมของนิสิตในการวิเคราะห์พุทธธรรมทั้งที่เป็นหลักความจริงที่เป็นกลางตามธรรมชาติหรือธรรมที่เป็นกลาง และข้อปฏิบัติที่เป็นกลางตามกฎธรรมชาติ เช่น ชั้น ๓ อายตนะ ปฏิจจสมุปบาท กรรม นิพพาน สุนยญตา พุทธภาวะ อริยสัจ อริยมรรค ไตรสิกขา เป็นต้น ที่นิสิตสามารถนำไปต่อยอดในการบูรณาการในงานดุษฎีนิพนธ์ บทความและสารนิพนธ์ได้	๑. ปรับคำอธิบายรายวิชา

หลักสูตรปี พ.ศ.๒๕๖๐	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๕	หมายเหตุ
๘๐๑ ๒๐๘ สัมมนาพระพุทธศาสนากับวิทยาการสมัยใหม่ ๓ (๓-๐-๖) Seminar on Buddhism and Modern Sciences สัมมนาประเด็นปัญหาทางพระพุทธศาสนากับวิทยาการสมัยใหม่ โดยศึกษาวิเคราะห์แบบบูรณาการให้ครอบคลุมทั้งด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ เน้นให้นิสิตประยุกต์วิทยาการสมัยใหม่มาอธิบายคำสอนทางพระพุทธศาสนา และประยุกต์คำสอนทางพระพุทธศาสนาเพื่ออธิบายศาสตร์สมัยใหม่ อันจะเป็นการตอบปัญหาทางวิชาการและปัญหาสังคมสมัยใหม่ นิสิตต้องกำหนดประเด็นที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาอย่างน้อย ๓ ประเด็น แล้วจัดทำโครงร่างรายงาน ดำเนินการศึกษา รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และเสนอผลการศึกษาโดยความเห็นชอบของอาจารย์ประจำวิชา	๘๐๑ ๒๐๘ สัมมนาพระพุทธศาสนากับวิทยาการสมัยใหม่ ๓ (๓-๐-๖) Seminar on Buddhism and Modern Sciences สัมมนาประเด็นปัญหาทางพระพุทธศาสนากับวิทยาการสมัยใหม่ โดยศึกษาวิเคราะห์แบบบูรณาการให้ครอบคลุมทั้งด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ เน้นให้นิสิตมีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นการสัมมนา การประยุกต์วิทยาการสมัยใหม่มาอธิบายคำสอนทางพระพุทธศาสนา และการประยุกต์คำสอนทางพระพุทธศาสนาเพื่ออธิบายศาสตร์สมัยใหม่ อันจะเป็นการตอบปัญหาทางวิชาการและปัญหาสังคมสมัยใหม่ และต่อยอดบทความ สารนิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ได้	๑. ปรับคำอธิบายรายวิชา
วิชาเอกไม่นับหน่วยกิต	วิชาเอกไม่นับหน่วยกิต	
๘๐๑ ๓๐๙ พระพุทธศาสนากับศาสตร์แห่งการใช้เหตุผล (๓) (๓-๐-๖) Buddhism and Reasoning Sciences ศึกษาวิธีคิดและวิธีการใช้เหตุผลในพระพุทธศาสนา โดยเปรียบเทียบกับวิธีคิดและการใช้เหตุผลแบบต่าง ๆ ของตะวันตก เช่น การคิดเชิงวิเคราะห์ การคิดเชิงสังเคราะห์ การคิดเชิงกลยุทธิ์ การคิดแบบสร้างสรรค์ และการใช้เหตุผลทางตรรก แบบ	๘๐๑ ๑๐๒ พระพุทธศาสนากับการใช้เหตุผลและการตีความ (๓) (๓-๐-๖) Buddhism and Reasoning Sciences and Hermeneutics ศึกษาวิเคราะห์วิธีคิดและวิธีการใช้เหตุผลในพระพุทธศาสนา โดยเปรียบเทียบกับวิธีคิดและการใช้เหตุผลแบบต่าง ๆ ของตะวันตก เน้นศึกษาวิธีคิดและการใช้เหตุผลที่ปรากฏในคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาทและมหายาน รวมถึงศึกษาวิเคราะห์	๑. ปรับชื่อรายวิชาใหม่ ๒. ยุ บ ร ว ม ร า ย วิ ชา พระพุทธศาสนากับศาสตร์แห่งการตีความกับพระพุทธศาสนากับศาสตร์แห่งการใช้เหตุผลเข้าด้วยกัน

หลักสูตรปี พ.ศ.๒๕๖๐	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๕	หมายเหตุ
นिरันยและอุปนัย เน้นศึกษาวิธีคิดและการใช้เหตุผลที่ปรากฏในคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาทและมหายาน	ศาสตร์แห่งการตีความทั้งแบบตะวันตก และตะวันออก เพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการทำความเข้าใจพระพุทธศาสนาได้อย่างมีเหตุมีผลและหลากหลายมิติ ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่	๓. ปรับคำอธิบายรายวิชาใหม่เพื่อให้เป็นเอกภาพ และครอบคลุมรายวิชาทั้ง ๒ ที่ยุบรวมกัน ๔. ปรับเป็นวิชาบังคับ
	๘๐๑ ๑๐๑ สัมมนาพระไตรปิฎก (๓) (๓-๐-๖) Seminar on the Tipitaka สัมมนาประเด็นปัญหาสำคัญในพระวินัยปิฎก พระสุตตันตปิฎก และพระอภิธรรมปิฎก โดยมีอรรถกถา ฎีกา อнуฎีกา และปกรณ์วิเสสเป็นคัมภีร์สนับสนุน ให้นิสิตมีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นการสัมมนา ร่วมกันอภิปรายวิเคราะห์ปัญหาในคัมภีร์ ที่เชื่อมโยงกับสถานการณ์ปัญหาร่วมสมัย สามารถนำมาศึกษาวิจัยต่อยอดทั้งในรูปของบทความ สารนิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ได้	๑. ปรับชื่อวิชา ๒. ปรับคำอธิบายรายวิชา ๓. ปรับจากวิชาบังคับนับหน่วยกิตเป็นวิชาเอกนับหน่วยกิต ในแบบ ๒.๑ และเป็นเอกไม่นับหน่วยกิตในแบบ ๒.๒
	๘๐๑ ๓๐๙ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพระพุทธศาสนา(๓)(๒-๒-๖) Information Technology for Buddhism ศึกษาวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎีการสื่อสาร สื่อและประเภทของสื่อ หลักคำสอนในพระพุทธศาสนาที่สัมพันธ์กับการสื่อสาร และจริยธรรมการสื่อสารในพระพุทธศาสนา บทบาทเทคโนโลยีสารสนเทศในการตอบสนองการจัดเก็บข้อมูล การสืบค้น การอ้างอิงและการนำเสนอ รวมถึงการฝึกปฏิบัติการในการผลิตสื่อใหม่ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการสื่อสารผลงานวิจัย และองค์ความรู้ทางพระพุทธศาสนาอย่างมีประสิทธิภาพ	๑. เพิ่มรายวิชาใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อ ๒ ของหลักสูตรที่ปรับใหม่

หลักสูตรปี พ.ศ.๒๕๖๐	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๕	หมายเหตุ
	๘๐๑ ๓๐๘ พระพุทธศาสนากับสังคมโลกยุคใหม่ (๓) (๒-๒-๖) Seminar on Buddhism and modern world society สัมมนาเกี่ยวกับความเกี่ยวข้องของพระพุทธศาสนาในสังคมโลกยุคใหม่ ด้วยกระบวนการวิจัย การประยุกต์ใช้ และการทดลองล่าสุดเกี่ยวกับคำสอนและการปฏิบัติทางพระพุทธศาสนาในด้านประสาทวิทยาศาสตร์ การแพทย์ จิตวิทยา จิตบำบัด การดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้าย เศรษฐศาสตร์ สันติศึกษา และการจัดการ ฝึกปฏิบัติเพื่อเสริมทักษะในการพัฒนามุมมองทางพระพุทธศาสนา และค้นหาแนวทางแก้ไขปัญหาและสนองต่อความท้าทายในโลกสมัยใหม่	๑. เพิ่มรายวิชาใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อ ๒ ของหลักสูตรที่ปรับใหม่
วิชาเลือก	วิชาเลือก	
๘๐๑ ๒๑๐ ศึกษาอิสระในศาสนศึกษา ๓ (๓-๐-๖) Independent Study in Religious Studies ศึกษาอิสระแนวคิดและคำสอนของศาสนาต่างๆ คือ พระพุทธศาสนา ศาสนาฮินดู ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม ศาสนาสิกข์ ลัทธิเต๋า ลัทธิขงจื้อ โดยศึกษาเปรียบเทียบถึงความเป็นสากลแห่งคำสอน การอยู่อย่างสันติของมนุษยชาติและการแก้ปัญหาคือสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ซึ่งนิสิตต้องกำหนดประเด็นที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาอย่างน้อย ๓ ประเด็น แล้วจัดทำโครงร่างรายงาน ดำเนินการศึกษา รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และเสนอผลการศึกษา โดยความเห็นชอบของอาจารย์ประจำวิชา	๘๐๑๒๑๐ ศึกษาอิสระในศาสนศึกษา นิสิตจัดทำโครงงานโดยความเห็นชอบของอาจารย์ประจำวิชา ศึกษาเปรียบเทียบถึงความเป็นสากลแห่งคำสอน ศาสนสัมพันธ์เพื่อการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมความเชื่อ การอยู่ร่วมกันอย่างสันติของมนุษยชาติ และการแก้ปัญหาคือสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เป็นต้น ของศาสนาต่าง ๆ คือ พระพุทธศาสนา ศาสนาฮินดู ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม ศาสนาสิกข์ ลัทธิเต๋า ลัทธิขงจื้อและนำเสนอผลการศึกษาในชั้นเรียน หรือเผยแพร่สู่สาธารณะในรูปแบบต่าง ๆ	ปรับคำอธิบายรายวิชาใหม่
๘๐๑ ๒๑๑ สัมมนาพุทธจริยศาสตร์ประยุกต์ ๓ (๓-๐-๖) Seminar on Applied Buddhist Ethics		ตัดออก

หลักสูตรปี พ.ศ.๒๕๖๐	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๕	หมายเหตุ
สัมมนาประเด็นเกี่ยวกับพุทธจริยศาสตร์ประยุกต์ โดยเน้นศึกษาหลักการและเกณฑ์ตัดสินในพุทธจริยศาสตร์เพื่อตอบปัญหาทางจริยศาสตร์ในสังคมปัจจุบัน เช่น การเลือกเพศ การติดต่อพันธุกรรม การใช้สัตว์ทดลองทางวิทยาศาสตร์ การบริจาคอวัยวะ การอุ้มบุญ อัตวินิบาตกรรม การุณยฆาต โทษประหารชีวิต สงครามที่เป็นธรรม การทำแท้ง ปัญหาเรื่องสิทธิเหนือร่างกาย สิทธิที่จะตาย การแต่งงานกับเพศเดียวกัน การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา จริยศาสตร์สิ่งแวดล้อม จริยศาสตร์ธุรกิจ จริยศาสตร์การแพทย์ และประเด็นปัญหาทางจริยศาสตร์อื่นๆ ทั้งนี้ผู้สืบทอดกำหนดประเด็นที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาอย่างน้อย ๓ ประเด็น แล้วจัดทำโครงร่างรายงาน ดำเนินการศึกษา รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และเสนอผลการศึกษา		
๘๐๑ ๒๑๒ สัมมนาพระพุทธศาสนากับการพัฒนาที่ยั่งยืน ๓ (๓-๐-๖) Seminar on Buddhism and Sustainable Development สัมมนาแนวคิดทฤษฎีทางพระพุทธศาสนาและศาสตร์สมัยใหม่เกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเน้นศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาการพัฒนาที่ไม่ยั่งยืน ด้านสังคม เศรษฐกิจ การศึกษาและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งภูมิหลังความคิดความเชื่อแบบตะวันตกที่กำหนดรูปแบบการพัฒนาในสังคมโลกปัจจุบัน แล้ววิเคราะห์แนวทางการพัฒนาตามหลักพระพุทธศาสนาที่เน้นความยั่งยืนของสังคม เศรษฐกิจ การศึกษาและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้	๘๐๑๒๑๒ สัมมนาพระพุทธศาสนากับการพัฒนาที่ยั่งยืน ๓ (๓-๐-๖) Seminar on Buddhism and Sustainable Development สัมมนาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืน เน้นศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาการพัฒนาในสังคมโลกปัจจุบัน ทั้งด้าน เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม ภูมิหลังความคิดความเชื่อแบบตะวันตกที่กำหนดรูปแบบการพัฒนาในสังคมโลกปัจจุบัน วิเคราะห์หลักการแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนตามหลักพระพุทธศาสนา รวมถึงการเรียนรู้ขบวนการพระพุทธศาสนาที่ดำเนินกิจกรรมการพัฒนายั่งยืน	ปรับคำอธิบายรายวิชาใหม่

หลักสูตรปี พ.ศ.๒๕๖๐	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๕	หมายเหตุ
นิสิตต้องกำหนดประเด็นที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาอย่างน้อย ๓ ประเด็นแล้วจัดทำโครงร่างรายงาน ดำเนินการศึกษา รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และเสนอผลการศึกษา		
๘๐๑ ๒๑๓ สัมมนาพระพุทธศาสนากับสตรีนิยม ๓ (๓-๐-๖) Seminar on Buddhism and Feminism สัมมนาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสตรีนิยมและแนวคิดของพระพุทธศาสนาเกี่ยวกับสตรี โดยเน้นศึกษาวิเคราะห์ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันด้านสถานะและบทบาทระหว่างบุรุษกับสตรีในสังคม รวมทั้งประเด็นคำถามของสังคมสมัยใหม่ที่มาควบคู่กับแนวคิดแบบสตรีนิยม (Feminism) สิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาคทางเพศ ทั้งนี้ นิสิตต้องกำหนดประเด็นที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาอย่างน้อย ๓ ประเด็น แล้วจัดทำโครงร่างรายงาน ดำเนินการศึกษา รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และเสนอผลการศึกษา โดยความเห็นชอบของอาจารย์ประจำวิชา	๘๐๑ ๓๒๓ สัมมนาพระพุทธศาสนากับสตรีนิยม ๓ (๓-๐-๖) Seminar on Buddhism and Feminism สัมมนาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสตรีนิยมและแนวคิดของพระพุทธศาสนาเกี่ยวกับสตรี สถานะและบทบาทของสตรีในสังคมสมัยพุทธกาลและสมัยปัจจุบัน การแบ่งแยก การเลือกปฏิบัติ ความรุนแรงทางเพศ สิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาคทางเพศ ตลอดถึงการพัฒนาแนวทางและกลไกในการเสริมสร้างพลังสตรี โดยเน้นให้นิสิตมีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นการสัมมนา จัดการสัมมนา พร้อมสรุปประมวลผลการสัมมนา ที่สามารถนำไปต่อยอดในการทำบทความ สารนิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ได้	ปรับปรุงและคำอธิบายรายวิชาใหม่
๘๐๑ ๒๑๔ พระพุทธศาสนาในวรรณคดีไทย ๓ (๓-๐-๖) Buddhism in Thai Literatures ศึกษาแนวความคิดทางพระพุทธศาสนาที่ปรากฏในวรรณคดีไทยเรื่องเด่นๆ โดยเน้นวิเคราะห์อิทธิพลของพระพุทธศาสนาในแง่หลักคำสอน ภาษา โลกทัศน์ ฉาก โครงเรื่อง และบุคลิกลักษณะของบุคคลในวรรณคดี รวมทั้งศึกษาบทบาทของวรรณคดีไทยในฐานะเป็นสื่อกลางถ่ายทอดความเชื่อทางพระพุทธศาสนาต่อสังคมไทย ในแง่วิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณีไทยและค่านิยมทางสังคม	๘๐๑ ๓๒๔ พระพุทธศาสนาในวรรณคดีไทย ๓ (๓-๐-๖) Buddhism in Thai Literatures สัมมนาแนวคิดและหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาที่ปรากฏในวรรณคดีไทย โดยเน้นวิเคราะห์ความเป็นมา รูปแบบและโวหารการประพันธ์ วัตถุประสงค์ โครงสร้างเนื้อหา สาระสำคัญ ตลอดจนอิทธิพลของวรรณคดีไทยที่มีต่อคติความเชื่อ ค่านิยม ประเพณี และวัฒนธรรมไทย เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยวรรณกรรมท้องถิ่นให้กว้างขวางและลุ่มลึกต่อไป	ปรับปรุงและคำอธิบายรายวิชาใหม่

หลักสูตรปี พ.ศ.๒๕๖๐	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๕	หมายเหตุ
๘๐๑ ๓๑๕ จิตรักษากับการปรึกษาเชิงพุทธ ๓ (๓-๐-๖) Buddhist Psychotherapy and Counseling วิเคราะห์วิธีการรักษาจิตและให้คำปรึกษาแก่บุคคลผู้ประสบปัญหาทางจิตใจตามแนวพระพุทธศาสนา โดยเปรียบเทียบกับหลักจิตรักษาและการให้คำปรึกษาในจิตวิทยาตะวันตก เน้นศึกษาธรรมชาติและกระบวนการทำงานของจิต วิธีการพัฒนา การเยียวยารักษาและการให้คำปรึกษาแก่บุคคลผู้ประสบปัญหาทางจิต เช่น ปัญหาความเครียด ปัญหาความขัดแย้งทางสังคม ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาครอบครัว ปัญหาสุขภาพและปัญหาเกี่ยวกับความรัก เป็นต้น	๘๐๑ ๓๑๕ จิตรักษากับการปรึกษาเชิงพุทธ ๓ (๓-๐-๖) Buddhist Psychotherapy and Counseling ศึกษาวิเคราะห์วิธีการรักษาจิตและการให้คำปรึกษาแก่บุคคลผู้ประสบปัญหาทางจิตใจตามแนวพระพุทธศาสนา เปรียบเทียบกับจิตวิทยาตะวันตก เน้นศึกษาธรรมชาติและกระบวนการทำงานของจิต วิธีการพัฒนา การเยียวยารักษาและการให้คำปรึกษาแก่บุคคลผู้ประสบปัญหาทางจิต เช่น ปัญหาเกี่ยวกับความเครียด ความรัก ความขัดแย้งทางสังคม เศรษฐกิจ ครอบครัว และสุขภาพ	ปรับคำอธิบายรายวิชาใหม่
๘๐๑ ๓๑๖ พระพุทธศาสนากับสังคมผู้สูงอายุ ๓ (๓-๐-๖) Seminar on Buddhism and Aged Society สัมมนาประเด็นพระพุทธศาสนากับสังคมผู้สูงอายุ เพื่อหาแนวทางในการนำพุทธธรรมมาบูรณาการกับหลักการบริหารจัดการในด้านการส่งเสริมดูแลสุขภาพ การพึ่งตนเอง จิตวิทยาในการยอมรับในการเปลี่ยนแปลงตนเอง การดำรงตนอย่างมีคุณค่า เป็นต้น โดยเน้นศึกษาหลักการทั้งฝ่ายที่เป็นผู้ดูแลและผู้สูงอายุ ทั้งนี้ ทั้งนี้ นิสิตต้องกำหนดประเด็นที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาอย่างน้อย ๓ ประเด็นแล้วจัดทำโครงร่างรายงาน ดำเนินการศึกษา รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และเสนอผลการศึกษา	๘๐๑ ๓๑๖ พระพุทธศาสนากับสังคมผู้สูงอายุ ๓ (๓-๐-๖) Seminar on Buddhism and Aged Society สัมมนาประเด็นพระพุทธศาสนากับสังคมผู้สูงอายุ สถานการณ์ แนวโน้มปัญหา และการตอบสนองต่อสังคมผู้สูงอายุในโลกและประเทศไทย การบูรณาการพุทธธรรมเพื่อสร้างกลไกและบริหารจัดการ เพื่อการยอมรับการเปลี่ยนแปลงสู่ผู้สูงอายุ การพึ่งตนเอง การดำรงตนอย่างมีคุณค่า การส่งเสริมสุขภาพ การดูแลผู้มีภาวะพึ่งพิง ตลอดจนการศึกษาดูงานกิจกรรมการดูแลผู้สูงอายุของขบวนการพระพุทธศาสนา ทั้งในประเทศและต่างประเทศ	ปรับคำอธิบายรายวิชาใหม่
๘๐๑ ๓๑๗ สัมมนาพระพุทธศาสนากับเศรษฐกิจพอเพียง	๘๐๑ ๓๑๗ สัมมนาพระพุทธศาสนากับเศรษฐกิจพอเพียง	ปรับคำอธิบายรายวิชาใหม่

หลักสูตรปี พ.ศ.๒๕๖๐	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๕	หมายเหตุ
๓ (๓-๐-๖) Seminar on Buddhism and Sufficiency Economy สัมมนาประเด็นพระพุทธศาสนา ทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง และแนวคิดความสุขมวลรวมประชาชาติ (GNH) โดยเน้นศึกษาหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาที่สอดคล้องและส่งเสริมหลักเศรษฐกิจพอเพียง ปัญหาอันเกิดจากความไม่พอเพียงในระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมและบริโภคนิยมในสังคมปัจจุบัน แล้วเสนอแนวทางพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวพระพุทธศาสนาและหลักเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งนี้ นิสิตต้องกำหนดประเด็นที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาน้อย ๓ ประเด็นแล้วจัดทำโครงร่างรายงานดำเนินการศึกษา รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และเสนอผลการศึกษา	๓ (๓-๐-๖) Seminar on Buddhism and Sufficiency Economy สัมมนาประเด็นพระพุทธศาสนากับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และแนวคิดความสุขมวลรวมประชาชาติ (GNH) วิเคราะห์สภาพปัญหา สาเหตุ และผลกระทบทางเศรษฐกิจในระบบทุนนิยมปัจจุบัน เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวพระพุทธศาสนาและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดถึงแนวคิดความสุขมวลรวมประชาชาติ ที่เป็นรูปธรรม	
๘๐๑ ๓๑๘ สัมมนาพระพุทธศาสนาเพื่อสังคม ๓ (๓-๐-๖) Seminar on Socially Engaged Buddhism สัมมนาแนวคิดทฤษฎีและขบวนการพระพุทธศาสนาเพื่อสังคมในโลกยุคใหม่ โดยเน้นวิเคราะห์แนวคิดทางพระพุทธศาสนาที่ส่งเสริมการแก้ปัญหาเชิงโครงสร้าง เช่น การจัดตั้งชุมชน ความสัมพันธ์ในชุมชน การมีส่วนร่วมหรือผูกพัน (Engage) กับการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของสังคม โดยเฉพาะขบวนการพระพุทธศาสนาเพื่อสังคมในโลกยุคใหม่ เช่น ขบวนการสรวโทยในศรีลังกา ขบวนการชาวพุทธเวียดนาม ขบวนการชาวพุทธทิเบต ขบวนการชาวพุทธไทย ทั้งนี้ นิสิตต้องกำหนดประเด็นที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาน้อย ๓ ประเด็น	๘๐๑ ๓๑๘ สัมมนาพระพุทธศาสนาเพื่อสังคม ๓ (๓-๐-๖) Seminar on Socially Engaged Buddhism สัมมนาแนวคิดทฤษฎีและขบวนการพระพุทธศาสนาเพื่อสังคมในโลกยุคใหม่ โดยเน้นวิเคราะห์แนวคิดทางพระพุทธศาสนาที่ส่งเสริมการแก้ปัญหาเชิงโครงสร้าง เช่น การจัดตั้งชุมชน ความสัมพันธ์ในชุมชน การมีส่วนร่วมหรือผูกพัน (Engage) กับการแก้ปัญหาและพัฒนาสังคม โดยเฉพาะขบวนการพระพุทธศาสนาเพื่อสังคมในโลกยุคใหม่ ตลอดถึงการศึกษาดูงานกิจกรรมเพื่อสังคมของขบวนการพระพุทธศาสนา ทั้งในประเทศและต่างประเทศ	ปรับคำอธิบายรายวิชาใหม่

หลักสูตรปี พ.ศ.๒๕๖๐	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๕	หมายเหตุ
แล้วจัดทำโครงร่างรายงาน ดำเนินการศึกษา รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และเสนอผลการศึกษา		
๘๐๑ ๓๑๙ สัมมนาพระอภิธรรมปิฎก ๓ (๓-๐-๖) Seminar on AbhidhammaPitaka สัมมนาประเด็นสำคัญในพระอภิธรรมปิฎก โดยเน้นศึกษา กำเนิดและพัฒนาการของพระอภิธรรมปิฎก รูปแบบและ โครงสร้างของคัมภีร์พระอภิธรรมปิฎก แนวคิดเรื่องสมมติสัจจะ และปรมาตมสัจจะ แนวคิดเรื่องกรรมกับอนัตตา แนวคิดเรื่อง ปรมาตมธรรม ๔ คือ จิต เจตสิก รูป นิพพาน เป็นต้น เชื่อมโยงกับ คัมภีร์อภิธรรมาวตาร คัมภีร์อภิธัมมัตถสังคหะ คัมภีร์วิสุทธิมรรค ทั้งนี้ นิสิตต้องกำหนดประเด็นที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาอย่างน้อย ๓ ประเด็น แล้วจัดทำโครงร่างรายงาน ดำเนินการศึกษา รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และเสนอผลการศึกษา	๘๐๑ ๓๑๙ สัมมนาพระอภิธรรมปิฎก ๓ (๓-๐-๖) Seminar on AbhidhammaPitaka สัมมนาประเด็นสำคัญในพระอภิธรรมปิฎกและอรรถกถา โดยเน้นกำเนิดและพัฒนาการของพระอภิธรรมปิฎกและอรรถกถา รูปแบบและโครงสร้างของคัมภีร์พระอภิธรรมปิฎก แนวคิดเรื่อง สัจจะ กรรมกับอนัตตา ปรมาตมธรรม ๔ เชื่อมโยงกับคัมภีร์อภิธรรมาวตาร คัมภีร์อภิธัมมัตถสังคหะ คัมภีร์วิสุทธิมรรค ตลอดจน วิเคราะห์การประยุกต์ใช้ในการพัฒนาชีวิตจิต และสังคมสมัยใหม่	ปรับคำอธิบายรายวิชาใหม่
๘๐๑ ๓๒๐ พระพุทธศาสนากับประชาคมอาเซียน ๓ (๓-๐-๖) Buddhism and ASEAN Community ศึกษาประเด็นเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาที่สัมพันธ์กับ หลักการของอาเซียน ๓ อย่าง คือ(๑)ประชาคมการเมืองและ ความมั่นคงอาเซียน (๒)ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (๓) ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน โดยนิสิตต้องกำหนด ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาอย่างน้อย ๓ ประเด็น แล้วจัดทำ	๘๐๑ ๓๒๐ พระพุทธศาสนากับประชาคมอาเซียน ๓ (๓-๐-๖) Buddhism and ASEAN Community ศึกษาวิเคราะห์ประเด็นเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาที่สัมพันธ์กับ หลักการของประชาคมอาเซียน ๓ ด้าน คือ ประชาคมการเมือง และความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และ ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน โดยเน้นวิเคราะห์หลัก ความจริงที่เป็นกลางตามธรรมชาติและข้อปฏิบัติหรือวิธีปฏิบัติใน	ปรับคำอธิบายรายวิชาใหม่

หลักสูตรปี พ.ศ.๒๕๖๐	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๕	หมายเหตุ
โครงสร้างรายงาน ดำเนินการศึกษา รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และเสนอผลการศึกษา	พระพุทธศาสนา ตลอดถึงศึกษาขบวนการพระพุทธศาสนาที่ดำเนินกิจกรรมส่งเสริมหลักการทั้ง ๓ ด้าน ในอาเซียน	
	๘๐๑ ๓๒๕ สัมมนาพระพุทธศาสนาเถรวาท มหายาน และวัชรยาน ๓ (๓-๐-๖) Seminar on Theravada Mahayana and Vajrayana Buddhism สัมมนาพระพุทธศาสนาเถรวาท มหายาน และวัชรยาน ในประเด็นเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ พัฒนาการ นิายสำคัญ คัมภีร์และหลักคำสอนสำคัญ การรักษาและถ่ายทอดคำสอน อิทธิพลที่มีต่อสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ตลอดถึงการเผชิญต่อความท้าทายใหม่ ๆ และการปรับตัวเพื่อให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคปัจจุบัน	เป็นรายวิชาเดิมในหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๕๕ นำมาปรับชื่อวิชาใหม่ และเขียนคำอธิบายรายวิชาใหม่ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน
	๘๐๑ ๓๑๘ สัมมนาพระพุทธศาสนากับวรรณกรรมท้องถิ่น (๓) (๓-๐-๖) สัมมนาแนวคิด หรือหลักคำสอนสำคัญทางพระพุทธศาสนาที่ปรากฏในวรรณกรรมท้องถิ่น โดยวิเคราะห์รูปแบบการ โวหาร การประพันธ์ โครงสร้าง วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระสำคัญ ตลอดจนอิทธิพลของงานวรรณกรรมที่มีต่อคติความเชื่อ ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น อันจะช่วยส่งเสริมให้เกิดความรู้ ความเข้าใจรากฐานวิถีชีวิตของคนในชุมชนในท้องถิ่น	เพิ่มรายวิชาใหม่
	๘๐๑ ๓๐๑ สัมมนาพระพุทธศาสนากับวัฒนธรรมท้องถิ่น (๓)	เพิ่มรายวิชาใหม่

หลักสูตรปี พ.ศ.๒๕๖๐	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๕	หมายเหตุ
	(๓-๐-๖) สัมมนาแนวคิด หรือหลักคำสอนสำคัญทางพระพุทธศาสนา ที่อยู่ในวิถีชีวิตของชุมชนในท้องถิ่นผ่านมิติทางวัฒนธรรมต่างๆ เช่น คติธรรม, นิติธรรม, สหธรรม, และวัตรธรรม เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ ทำความเข้าใจพระพุทธศาสนาในมิติของชาวบ้านสู่การเชื่อมโยงกับหลักการสำคัญแห่งคำสอนที่อยู่ในคัมภีร์พระไตรปิฎก หรืออรรถกถา อันจะช่วยส่งเสริมความเข้าใจบริบทชุมชน และการอยู่ร่วมกันอย่างเข้าอกเข้าใจ บนพื้นฐานของพหุวัฒนธรรม	
	๘๐๑ ๓๒๖ สัมมนาพุทธปรัชญา ๓ (๓-๐-๖) Seminar on Buddhist Philosophy สัมมนาประเด็นเกี่ยวกับแนวคิดทางอภิปรัชญา ญาณวิทยา จริยศาสตร์ และสุนทรียศาสตร์ ในพุทธปรัชญาสำนักต่าง ๆ คือ เถรวาท สรวาสติวาท เสาตรานติกะ มายมิกะ โยคจาร สุขาดี อวตังสกะ และพุทธตันตระ พร้อมทั้งเปรียบเทียบแนวคิดหลักของสำนักพุทธปรัชญาเหล่านี้ เพื่อนำไปต่อยอดในงานดุษฎีนิพนธ์ และบทความ และสารนิพนธ์ได้	เป็นรายวิชาเดิมในหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๕๕ นำมาปรับชื่อวิชาใหม่ และเขียนคำอธิบายรายวิชาใหม่ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน
ดุษฎีนิพนธ์	ดุษฎีนิพนธ์	
แบบ ๑.๑ ๘๐๐ ๒๐๐ <u>ดุษฎีนิพนธ์ ๕๔</u> หน่วยกิต Dissertation เป็นโครงการศึกษาวิจัยเฉพาะบุคคลที่มีรูปแบบและเนื้อหาเป็นไปตามลักษณะวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	แบบ ๑.๑ ๘๐๐ ๒๐๐ <u>ดุษฎีนิพนธ์ ๕๔</u> หน่วยกิต Dissertation เป็นโครงการศึกษาวิจัยเฉพาะบุคคลที่มีรูปแบบและเนื้อหาเป็นไปตามลักษณะวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	คงเดิม

หลักสูตรปี พ.ศ.๒๕๖๐	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.๒๕๖๕	หมายเหตุ
แบบ ๑.๒ ๘๐๐ ๓๐๐ <u>ดุษฎีนิพนธ์</u> ๗๘ หน่วยกิต Dissertation เป็นโครงการศึกษาวิจัยเฉพาะบุคคลที่มีรูปแบบและเนื้อหาเป็นไปตามลักษณะวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	แบบ ๑.๒ ๘๐๐ ๓๐๐ <u>ดุษฎีนิพนธ์</u>๗๒ หน่วยกิต Dissertation เป็นโครงการศึกษาวิจัยเฉพาะบุคคลที่มีรูปแบบและเนื้อหาเป็นไปตามลักษณะวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	ปรับลดหน่วยกิตลงเป็น ๗๒ หน่วยกิต
แบบ ๒.๑ ๘๐๐ ๔๐๐ <u>ดุษฎีนิพนธ์</u> ๓๖ หน่วยกิต Dissertation เป็นโครงการศึกษาวิจัยเฉพาะบุคคลที่มีรูปแบบและเนื้อหาเป็นไปตามลักษณะวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	แบบ ๒.๑ ๘๐๐ ๔๐๐ <u>ดุษฎีนิพนธ์</u> ๓๖ หน่วยกิต Dissertation เป็นโครงการศึกษาวิจัยเฉพาะบุคคลที่มีรูปแบบและเนื้อหาเป็นไปตามลักษณะวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	คงเดิม
แบบ ๒.๒ ๘๐๐ ๕๐๐ <u>ดุษฎีนิพนธ์</u> ๔๘ หน่วยกิต Dissertation เป็นโครงการศึกษาวิจัยเฉพาะบุคคลที่มีรูปแบบและเนื้อหาเป็นไปตามลักษณะวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	แบบ ๒.๒ ๘๐๐ ๕๐๐ <u>ดุษฎีนิพนธ์</u> ๔๘ หน่วยกิต Dissertation เป็นโครงการศึกษาวิจัยเฉพาะบุคคลที่มีรูปแบบและเนื้อหาเป็นไปตามลักษณะวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	คงเดิม

ภาคผนวก ค
ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑**

เพื่อให้การบริหารงานในบัณฑิตวิทยาลัยบรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย จึงเห็นสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

**หมวดที่ ๑
บททั่วไป**

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับระเบียบประกาศคำสั่งหรือมติอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“นิสิต” หมายถึงผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัยเรียบร้อยแล้ว

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าศึกษาระดับมหาบัณฑิต

๖.๑ ผู้สมัครเข้าเป็นนิสิตต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองและต้องมีคุณสมบัติอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๖.๒ ต้องได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีไม่ต่ำกว่า ๒.๕๐จากระบบ ๔ แต้ม ยกเว้นผู้มีประสบการณ์การทำงานติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี นับแต่สำเร็จการศึกษาและผู้จบเปรียญธรรมเก้าประโยคและ

๖.๓ ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๗ คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าศึกษาหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

๗.๑ ผู้สมัครเข้าเป็นนิสิตต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาโทหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองและต้องมีคุณสมบัติอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๗.๒ ต้องได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาโทไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐จากระบบ ๔ แต้ม ยกเว้นผู้มีประสบการณ์การทำงานติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๓ ปี นับแต่สำเร็จการศึกษาหรือมีผลงานทางวิชาการที่คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยเห็นชอบ

๗.๓ ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๘ บัณฑิตวิทยาลัยจะดำเนินการเกี่ยวกับการรับสมัครนิสิตใหม่โดยพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบคัดเลือกผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาในแต่ละปีการศึกษา

หมวดที่ ๒

การจัดและวิธีการศึกษา

ข้อ ๙ ระบบการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยจัดการศึกษาระบบหน่วยกิตวิทยาเขตโดยแบ่งเวลาการศึกษาในแต่ละปีการศึกษาออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติแต่ละภาคการศึกษามีเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๖ สัปดาห์ บัณฑิตวิทยาลัยอาจจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนได้อีก ๑ ภาคมีเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์และจะกำหนดระเบียบว่าด้วยการศึกษาภาคฤดูร้อนที่ไม่ขัดกับข้อบังคับนี้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ หลักสูตร

๑๐.๑ หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิตให้ศึกษางานรายวิชาไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และวิทยานิพนธ์ ๑๒ หน่วยกิตจำแนกประเภทดังนี้

วิชาบังคับ	๑๒	หน่วยกิต
กลุ่มวิชา	๑๘	หน่วยกิต
วิชาเลือกไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์	๑๒	หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้น	๔๘	หน่วยกิต

๑๐.๒ หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิตให้ศึกษางานรายวิชาไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต และวิทยานิพนธ์ ๓๖ หน่วยกิตจำแนกประเภทดังนี้

วิชาบังคับ	๙	หน่วยกิต
กลุ่มวิชา	๙	หน่วยกิต

วิชาเลือกไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์	๓๖	หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้น	๖๐	หน่วยกิต

ข้อ๑๑ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษามีดังนี้

๑๑.๑ หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิตให้มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า๔ภาคการศึกษาปกติและไม่เกิน ๑๐ ภาคการศึกษาปกติ

๑๑.๒ หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิตให้มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ ภาคการศึกษาปกติและไม่เกิน ๑๐ ภาคการศึกษาปกติ ในกรณีที่นิสิตไม่สามารถจบการศึกษาได้ในระยะเวลา ๑๐ ภาคการศึกษาปกติตามข้อ ๑๑.๑ และข้อ ๑๑.๒ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยอาจอนุมัติให้ต่ออายุสภาพนิสิตได้อีกแต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน๒ภาคการศึกษาปกติ

๑๑.๓ การนับเวลาในข้อ ๑๑.๑ และข้อ ๑๑.๒ ให้นับรวมเวลาที่นิสิตได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาด้วยยกเว้นนิสิตที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาตามข้อ ๑๓.๑.๑

๑๑.๔ รายวิชาที่กำหนดให้นิสิตฟังการบรรยายสัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมงและศึกษานอกเวลาอีกไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมงตลอดภาคการศึกษาให้มีค่าเท่ากับ๑หน่วยกิต

๑๑.๕ รายวิชาที่นิสิตใช้เวลาปฏิบัติการอภิปรายหรือสัมมนาสัปดาห์ละ ๒ ถึง ๓ ชั่วโมง และเมื่อรวมเวลาการศึกษานอกเวลาแล้วนิสิตใช้เวลาไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ๓ ชั่วโมงตลอดภาคการศึกษาให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

ข้อ ๑๒ การเปลี่ยนสาขาวิชาจะกระทำได้อีกต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไปและคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยบัณฑิตวิทยาลัยอาจอนุมัติให้นิสิตที่ขอเปลี่ยนสาขาวิชาโอนหน่วยกิตของรายวิชาในระดับบัณฑิตศึกษาที่ได้ศึกษาไว้แล้วไม่เกิน ๕ ปี ได้ตามที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกิน ๙ หน่วยกิต โดยไม่ให้นำไปคำนวณค่าระดับเฉลี่ยสะสมและรายวิชานั้นต้องได้ผลการศึกษาไม่ต่ำกว่า B หรือ S

ข้อ๑๓การลาพักและการกลับเข้าศึกษาใหม่

๑๓.๑ นิสิตที่มีเหตุจำเป็นอาจลาพักการศึกษาภาคใดภาคหนึ่งเมื่อได้ศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัยไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษาปกติโดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป นิสิตต้องยื่นคำร้องต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยภายใน ๓๐ วันนับจากวันเปิด ภาคการศึกษาใหม่หากพ้นจากกำหนดการลาพักการศึกษาดังกล่าวนิสิตอาจขอลาพักการศึกษา เป็นกรณีพิเศษในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

๑๓.๑.๑ ถูกเกณฑ์หรือระดมเข้ารับราชการทหารกองประจำการ

๑๓.๑.๒ มีความจำเป็นต้องเดินทางไปต่างประเทศ

๑๓.๑.๓ เจ็บป่วยต้องพักรักษาตัวเป็นเวลานานตามคำสั่งแพทย์โดยมีใบรับรองแพทย์มาแสดงต่อบัณฑิตวิทยาลัย

๑๓.๑.๔ มีเหตุจำเป็นสุดวิสัยอื่นที่สำคัญในกรณีที่นิสิตได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาให้นับระยะเวลาที่ลาพักการศึกษารวมอยู่ในระยะเวลาศึกษาด้วยยกเว้นนิสิตที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาตามข้อ ๑๓.๑.๑ นิสิตที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาต้องชำระค่าธรรมเนียมเพื่อรักษาสภาพการเป็นนิสิตทุกภาคการศึกษายกเว้นนิสิตที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาหลังจากที่ได้ลงทะเบียนรายวิชาแล้วในกรณีนี้ให้นิสิตได้ W ในทุกรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนไว้ในภาคการศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา

ข้อ ๑๔ การฟื้นสภาพการเป็นนิสิต

นิสิตฟื้นสภาพการเป็นนิสิตในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

๑๔.๑ สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยประจำภาคการศึกษาที่ต่ำกว่า ๒.๕๐

๑๔.๒ สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๓.๐๐

๑๔.๓ ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑๑.๑ หรือข้อ ๑๑.๒ แล้วแต่กรณี

๑๔.๔ มหาวิทยาลัยลงโทษให้ฟื้นสภาพการเป็นนิสิตตามข้อ ๓๒.๕

๑๔.๕ ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการลาพักตามข้อ ๑๓ หรือไม่ลงทะเบียนรายวิชาในภาคการศึกษาปกติตามข้อ ๑๗.๕

๑๔.๖ ได้รับอนุมัติให้ลาออกจากการเป็นนิสิต

ข้อ ๑๕ นิสิตที่ฟื้นสภาพตามข้อ ๑๔.๕ และ ๑๔.๖ อาจขอกลับเข้าเป็นนิสิตใหม่ได้ภายในกำหนดระยะเวลา ๒ ปี นับจากวันที่นิสิตฟื้นสภาพการเป็นนิสิตและถ้าคุณสมบัติบัณฑิตวิทยาลัยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยเห็นสมควรอนุมัติโดยให้คิดระยะเวลาที่ฟื้นสภาพการเป็นนิสิตนั้นรวมอยู่ในระยะเวลาการศึกษาทั้งหมดในกรณีเช่นนี้นิสิตต้องเสียค่าธรรมเนียมต่างๆเหมือนกับผู้ลาพักการศึกษาทั่วไป

หมวดที่ ๓

การขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตและการลงทะเบียนรายวิชา

ข้อ ๑๖ การขึ้นทะเบียนเป็นนิสิต

๑๖.๑ ผู้ขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตต้องนำหลักฐานที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนดมายื่นต่อกองทะเบียนและวัดผลด้วยตนเองตามวันเวลาและสถานที่ที่กำหนดพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมต่างๆตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดสำหรับภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัยนิสิตต้องลงทะเบียนรายวิชาที่ต้องศึกษาในภาคนั้นทั้งหมดพร้อมกับการขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตด้วย

๑๖.๒ ผู้ไม่สามารถมายื่นคำร้องขอขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตตามวันที่กำหนดต้องแจ้งเหตุขัดข้องให้กองทะเบียนและวัดผลทราบเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน๗วันหลังจากวันที่กำหนดไว้มิฉะนั้นจะถือว่าสละสิทธิ์ในกรณีที่ได้แจ้งให้กองทะเบียนและวัดผลทราบตามความในวรรคแรกแล้วต้องมาขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตด้วย

ตนเองยกเว้นกรณีที่มีมหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งจึงอนุญาตให้มอบหมายผู้แทนมาขึ้นทะเบียนแทนได้ทั้งนี้ต้องทำให้เรียบร้อยภายในวัน

นับจากวันเปิดภาคการศึกษา

๑๖.๓ ผู้ที่ได้รับอนุมัติให้เข้าศึกษาในสาขาวิชาใดต้องขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตของบัณฑิตวิทยาลัยในสาขานั้นและจะศึกษาเกินกว่า ๑ สาขาวิชาในขณะเดียวกันไม่ได้

ข้อ ๑๗ การลงทะเบียนรายวิชา

๑๗.๑ นิสิตต้องลงทะเบียนรายวิชาทุกภาคการศึกษาตามกำหนดเวลาในปฏิทินการศึกษาโดยความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป

๑๗.๒ นิสิตที่ไม่มาลงทะเบียนรายวิชาภายใน ๑๔ วันแรกของภาคการศึกษาปกติ นับจากวันเปิดภาคการศึกษาไม่มีสิทธิลงทะเบียนในภาคการศึกษานั้นวันแต่จะได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

๑๗.๓ จำนวนหน่วยกิตที่กำหนดให้นิสิตลงทะเบียนแต่ละภาคการศึกษาต้องไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิตและไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต

๑๗.๔ นิสิตที่ลงทะเบียนล่าช้ากว่าที่กำหนดต้องชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๑๗.๕ นิสิตที่ไม่ลงทะเบียนวิชาในภาคการศึกษาใดต้องลาพักการศึกษาตาเงื่อนไขที่ระบุไว้ในข้อ ๑๓ หากไม่ปฏิบัติตามต้องพ้นสภาพการเป็นนิสิต

๑๗.๖ นิสิตที่ได้ศึกษารายวิชาครบตามหลักสูตรแล้วแต่ยังไม่สำเร็จการศึกษาต้องลงทะเบียนรักษาสภาพการเป็นนิสิตทุกภาคการศึกษา

ข้อ ๑๘ อาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป

นิสิตต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไปหนึ่งท่านเป็นผู้แนะนำและช่วยวางแผนการศึกษาโดยคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้แต่งตั้งจากอาจารย์ที่มีชื่อในทำเนียบอาจารย์บัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๑๙ การถอนเพิ่มและเปลี่ยนรายวิชา

๑๙.๑ การถอนรายวิชาจะกระทำได้ภายใต้เงื่อนไขและมีผลสืบเนื่องดังต่อไปนี้

๑๙.๑.๑ ในกรณีที่ขอถอนภายใน ๑๔ วันแรกของภาคการศึกษาปกติโดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไปรายวิชาที่ถอนนั้นจะไม่ปรากฏในระเบียน

๑๙.๑.๒ ในกรณีที่ขอถอนหลังจาก ๑๔ วันของภาคการศึกษาปกติแต่ไม่เกิน ๓๐ วันแรกของภาคการศึกษาปกติโดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป นิสิตจะได้รับ W ในรายวิชาที่ถอน

๑๙.๑.๓ ถ้านิสิตขอถอนรายวิชาใดเมื่อพ้นกำหนดตามข้อ ๑๙.๑.๒ นิสิตจะได้ F ในรายวิชานั้นเว้นแต่กรณีที่มีเหตุผลพิเศษซึ่งคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยเห็นสมควรอนุมัติให้ถอนได้ในกรณีเช่นนี้นิสิตจะได้ W ในรายวิชานั้น

๑๙.๒ การเพิ่มหรือเปลี่ยนรายวิชาให้กระทำได้ภายใน ๑๔ วันแรกของภาคการศึกษาปกติโดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไปและหากพ้นกำหนดนี้ต้องได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ทั้งนี้ นิสิตผู้นั้นจะต้องมีเวลาศึกษาต่อไปไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาการศึกษาทั้งหมดในภาคการศึกษานั้น

หมวดที่ ๔

การวัดผลและประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๒๐ การวัดผลการศึกษา

๒๐.๑ ให้มีการวัดผลการศึกษาทุกรายวิชาที่นิสิตลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษาโดยอาจทำการวัดผลระหว่างภาคด้วยวิธีการทดสอบการเขียนรายงานการมอบหมายงานให้ทำหรือวิธีอื่นใดที่เหมาะสมกับรายวิชานั้นเมื่อสิ้นภาคการศึกษาให้มีการสอบไล่สำหรับแต่ละรายวิชาที่ศึกษาในภาคการศึกษานั้นหรือจะใช้วิธีการวัดผลอย่างอื่นที่เหมาะสมกับลักษณะของวิชานั้นก็ได้
บัณฑิตวิทยาลัยอาจกำหนดระเบียบที่ไม่ขัดกับข้อบังคับนี้เพื่อใช้ในการวัดผลตามความเหมาะสมของแต่ละสาขาวิชาหรือรายวิชาก็ได้

๒๐.๒ เมื่อสิ้นภาคการศึกษาแต่ละภาคนิสิตจะมีสิทธิเข้าสอบไล่หรือได้รับการวัดผลในรายวิชาใดก็ตามเมื่อมีเวลาศึกษาในรายวิชานั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาการศึกษาทั้งหมดในภาคการศึกษานั้นและ/หรือมีผลการทดสอบระหว่างภาคการศึกษาหรืองานที่ได้รับมอบหมายเป็นที่พอใจของอาจารย์ประจำวิชา

ข้อ ๒๑ การประเมินผลการศึกษา

๒๑.๑ ระบบการประเมินผลการศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัยใช้เพียง ๖ ระดับมีผลการศึกษาระดับและค่าระดับดังนี้

ผลการศึกษา	ระดับ	ค่าระดับ
ดีเยี่ยม (Excellent)	A	๔.๐
ดีมาก (Very good)	B+	๓.๕
ดี (Good)	B	๓.๐
ค่อนข้างดี (Very Fair)	C+	๒.๕
พอใช้ (Fair)	C	๒.๐

ตก (Failed) F O

๒๑.๒ ในรายวิชาใดที่หลักสูตรกำหนดให้เป็นรายวิชาที่ไม่เน้นหน่วยกิตให้แสดงผลการศึกษาในรายวิชานั้นด้วยสัญลักษณ์ดังนี้

สัญลักษณ์	ผลการศึกษา
S (Satisfactory)	เป็นที่พอใจ
U (Unsatisfactory)	ไม่เป็นที่พอใจ

๒๑.๓ ในรายวิชาใดยังไม่ได้ทำการวัดผลหรือไม่มีการวัดผลให้รายงานการศึกษารายวิชานั้นด้วยสัญลักษณ์อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์	สภาพการศึกษา
I (Incomplete)	ไม่สมบูรณ์
SP (Satisfactory Progress)	ก้าวหน้าเป็นที่น่าพอใจ
UP (Unsatisfactory Progress)	ไม่ก้าวหน้าเป็นที่น่าพอใจ
W (Withdrawn)	ถอนรายวิชาที่ศึกษา
Au (Audit)	ศึกษาโดยไม่เน้นหน่วยกิต

๒๑.๔ การประเมินผลวิทยานิพนธ์

๒๑.๔.๑ ให้ใช้ IP (In Progress) สำหรับวิทยานิพนธ์ที่อยู่ระหว่างกาเรียบเรียง

๒๑.๔.๒ การประเมินผลวิทยานิพนธ์ที่เรียบเรียงเสร็จเรียบร้อยแล้วให้กำหนดเป็น ๔

ระดับดังนี้

ผลการศึกษา	ระดับ
ดีเยี่ยม (Excellent)	A
ดี (Good)	B +
ผ่าน (Passed)	B
ตก (Failed)	F

๒๑.๕ การให้ F ให้กระทำในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

๒๑.๕.๑ นิสิตขอถอนรายวิชาเมื่อพ้นกำหนดตามข้อ ๑๙.๑.๓

๒๑.๕.๒ นิสิตเข้าสอบและสอบตกตามข้อ ๒๐.๑

๒๑.๕.๓ นิสิตไม่มีสิทธิเข้าสอบตามข้อ ๒๐.๒

๒๑.๕.๔ นิสิตไม่แก้ค่า I ตามข้อ ๒๑.๖.๒ วรรคสุดท้าย

๒๑.๕.๕ นิสิตทำผิดระเบียบการสอบไล่และได้รับการตัดสินให้สอบตก

๒๑.๖ การให้ I จะกระทำได้ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

๒๑.๖.๑ นิสิตมีเวลาเรียนในรายวิชาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ แต่มิได้สอบเพราะป่วยหรือเหตุสุดวิสัยและได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

๒๑.๖.๒ อาจารย์ประจำวิชาและคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเห็นสมควรให้รอผลการศึกษา เพราะนิสิตยังปฏิบัติงานซึ่งเป็นส่วนประกอบการศึกษาวิชานั้นยังไม่สมบูรณ์การแก้ค่า I นิสิตจะต้องสอบและ/หรือปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ประจำวิชาให้ครบถ้วนเพื่อให้อาจารย์ประจำวิชาวัดผลและส่งผลการศึกษาของนิสิตผู้นั้นแก่บัณฑิตวิทยาลัยภายในภาคการศึกษาถัดไป

๒๑.๗ การให้ S จะกระทำได้ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

๒๑.๗.๑ รายวิชาซึ่งมีผลการศึกษาเป็นที่พอใจและหลักสูตรกำหนดให้วัดผลการศึกษาโดยไม่มีค่าระดับ

๒๑.๗.๒ รายวิชาซึ่งนิสิตได้ลงทะเบียนศึกษาในระดับบัณฑิตวิทยาลัยและได้รับอนุมัติให้โอนหน่วยกิตตามข้อ ๑๒

๒๑.๘ การให้ U จะกระทำได้เฉพาะในรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้วัดผลโดยไม่มีค่าระดับและมีผลการศึกษาไม่เป็นที่พอใจ

๒๑.๙ การให้ IP จะกระทำเพื่อแสดงฐานะของวิทยานิพนธ์ที่อยู่ในระหว่างการเรียบเรียงเมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติทุกภาคนับแต่ภาคที่นิสิตลงทะเบียนเพื่อทำวิทยานิพนธ์

๒๑.๑๐ การให้ W จะกระทำได้เฉพาะในกรณีที่ได้รับระบุไว้ในข้อ ๑๓. ข้อ ๑๙.๑.๒ และข้อ ๑๙.๑.๓

๒๑.๑๑ การให้ Au ในรายวิชาใดจะกระทำได้ในกรณีที่นิสิตได้รับอนุมัติให้ลงทะเบียนเรียนเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิต

๒๑.๑๒ การให้ SP จะให้เฉพาะกรณีที่ป็นรายวิชาต่อเนื่องกับรายวิชาในภาคการศึกษาถัดไป และผลการศึกษาเมื่อสิ้นภาคการศึกษาก้าวหน้าเป็นที่น่าพอใจแต่ยังมิได้วัดผลการวัดผลให้กระทำเมื่อนิสิตได้ศึกษารายวิชาต่อเนื่องในภาคการศึกษาถัดไปตามหลักสูตรแล้วแต่ถ้านิสิตไม่ศึกษารายวิชาต่อเนื่องในภาคการศึกษาถัดไปด้วยเหตุใดก็ตาม ให้ทำการวัดผลรายวิชาที่ได้ SP เป็นระดับและใช้ผลนั้นแทน

๒๑.๑๓ การให้ UP จะให้เฉพาะกรณีที่ป็นรายวิชาต่อเนื่องกับรายวิชาในภาคการศึกษาถัดไป และผลการศึกษาไม่ก้าวหน้าเป็นที่น่าพอใจแต่ยังมิได้วัดผลการวัดผลให้กระทำเมื่อนิสิตได้ศึกษารายวิชาต่อเนื่องในภาคการศึกษาถัดไปตามหลักสูตรแล้วแต่ถ้านิสิตไม่ศึกษารายวิชาต่อเนื่องในภาคการศึกษาถัดไปด้วยเหตุใดก็ตาม ให้ทำการวัดผลรายวิชาที่ได้ UP นั้นเป็นระดับและใช้ผลนั้นแทน

ข้อ ๒๒ การนับหน่วยกิตและการลงทะเบียนรายวิชาซ้ำ

๒๒.๑ การนับหน่วยกิตให้ครบหลักสูตรให้นับหน่วยกิตเฉพาะรายวิชาที่นิสิตสอบได้ระดับ A, B, C หรือ S เท่านั้นเว้นแต่รายวิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้เป็นวิชาบังคับหรือกลุ่มวิชาซึ่งนิสิตต้องได้ไม่ต่ำกว่า B หรือ S

๒๒.๒ นิสิตที่ได้ต่ำกว่า B หรือได้ U ในรายวิชาบังคับหรือกลุ่มวิชาต้องลงทะเบียนศึกษา รายวิชานั้นอีกและสอบให้ได้ระดับไม่ต่ำกว่า B หรือ S แล้วแต่กรณี

๒๒.๓ ในกรณีที่นิสิตได้ต่ำกว่า B หรือได้ U ในวิชาเลือกนิสิตมีสิทธิลงทะเบียนรายวิชาเดิมหรือ อาจลงทะเบียนรายวิชาอื่นในกลุ่มเดียวกันได้

๒๒.๔ ในกรณีที่นิสิตลงทะเบียนรายวิชาซ้ำหรือแทนตามที่หลักสูตรกำหนดการนับหน่วยกิต ตามข้อ ๒๒.๑ นับจำนวนหน่วยกิตได้เพียงครั้งเดียว

ข้อ ๒๓ ให้มีการประเมินผลการศึกษาเมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติทุกภาคโดยคำนวณหาค่าระดับ เฉลี่ยประจำภาคของรายวิชาที่นิสิตได้ลงทะเบียนไว้ในภาคการศึกษานั้นและคำนวณหาค่าเฉลี่ยสะสมสำหรับ รายวิชาทั้งหมดทุกภาคการศึกษาตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาจนถึงภาคการศึกษาปัจจุบัน

ข้อ ๒๔ การคิดค่าระดับเฉลี่ยประจำภาคให้คำนวณโดยคูณค่าระดับของแต่ละรายวิชาด้วยหน่วยกิตของรายวิชานั้นแล้วรวมผลคูณของแต่ละรายวิชาเข้าด้วยกันและหารผลรวมนั้นด้วยจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดที่ลงทะเบียนไว้ในภาคการศึกษานั้นโดยคิดทศนิยมสองตำแหน่งไม่ปัดเศษ

ข้อ ๒๕ รายวิชาใดที่มีรายงานผลการศึกษาเป็นสัญลักษณ์ I, S, U, W และ Au ไม่ให้นำรายวิชานั้น มาคำนวณหาค่าระดับเฉลี่ยตามข้อ ๒๔

หมวดที่ ๕

การทำวิทยานิพนธ์

ข้อ ๒๖ ให้บัณฑิตวิทยาลัยวางระเบียบว่าด้วยการทำวิทยานิพนธ์และการสอบวิทยานิพนธ์

ข้อ ๒๗ การเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์และลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์มีหลักปฏิบัติดังนี้

๒๗.๑ ระดับปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิตนิสิตที่ศึกษารายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ภาค การศึกษาปกติและมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า ๑๖ หน่วยกิตจึงจะมีสิทธิเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์เพื่อขอ อนุมัติลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์

๒๗.๒ ระดับปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิตนิสิตที่ศึกษารายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ภาค การศึกษาปกติและมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิตจึงจะมีสิทธิเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์เพื่อขอ อนุมัติลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์

๒๗.๓ นิสิตสามารถลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ได้หลังจากได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่าง วิทยานิพนธ์แล้ว

ข้อ ๒๘ รูปแบบของวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๒๙ วิทยานิพนธ์ซึ่งผ่านการประเมินผลแล้วให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิตหรือปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิตการนำวิทยานิพนธ์ออกโฆษณาเผยแพร่ต้องได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยก่อน ได้หน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

หมวดที่ ๖

การสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๓๐ คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา

๓๐.๑ มีเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า หรือไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑.๑ และข้อ ๑๑.๒

๓๐.๒ ได้ศึกษารายวิชาต่าง ๆ ครบถ้วนและถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๓๐.๓ ได้หน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๓๐.๔ ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ แต้ม

๓๐.๕ ได้ระดับไม่ต่ำกว่า B ในรายวิชาบังคับและรายกลุ่มวิชาทุกวิชาและได้ระดับ S ในกรณีที่หลักสูตรกำหนดให้วัดผลเป็น S หรือ U

๓๐.๖ สอบผ่านการประเมินผลวิทยานิพนธ์และส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๓๑ คุณสมบัติของผู้มีสิทธิรับปริญญา

๓๑.๑ มีคุณสมบัติตามข้อ ๓๐

๓๑.๒ ไม่ติดค้างค่าธรรมเนียมใด ๆ

๓๑.๓ ไม่อยู่ระหว่างการถูกลงโทษใด ๆ

หมวดที่ ๗

ความประพฤติและวินัยนิสิต

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่นิสิตกระทำความผิดเกี่ยวกับการสอบต้องได้รับโทษสถานใดสถานหนึ่งตามสมควรแก่ความผิดดังนี้

๓๒.๑ ภาคทัณฑ์

๓๒.๒ ให้สอบตกรายวิชาใดวิชาหนึ่งหรือหลายรายวิชา

๓๒.๓ ให้สอบตกหมดทุกรายวิชาในภาคการศึกษานั้น

๓๒.๔ ให้พักการศึกษาตั้งแต่ ๑ ภาคการศึกษาถึง ๓ ภาคการศึกษาแล้วแต่กรณี

๓๒.๕ ให้พ้นสภาพการเป็นนิสิต

ข้อ ๓๓ นิสิตต้องมีความประพฤติเรียบร้อยดีงามในกรณีที่นิสิตกระทำผิดข้อบังคับระเบียบคำสั่งหรือประกาศของบัณฑิตวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยและได้รับโทษนอกจากที่ระบุไว้แล้วในข้อ ๓๒ นิสิตต้องได้รับโทษสถานใดสถานหนึ่งตามสมควรแก่ความผิดดังนี้

๓๓.๑ ขาดใช้ค่าเสียหาย

๓๓.๒ ระวังการให้ปริญญาไม่กำหนดไม่เกิน๓ปีการศึกษา

๓๓.๓ ระวังการออกไปแสดงผลการศึกษามีกำหนดไม่เกิน๓ปีการศึกษา

ข้อ ๓๔ ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาลงโทษนิสิตที่มีความประพฤติเสียหายหรือกระทำผิดต่างๆตามเกณฑ์ที่ระบุไว้ในข้อ ๓๒ และข้อ ๓๓ ตามสมควรแก่กรณีเฉพาะกรณีที่นิสิตกระทำผิดระเบียบการสอบทุกประเภทของบัณฑิตวิทยาลัยให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยร่วมกับกรรมการควบคุมการสอบเป็นผู้พิจารณาลงโทษตามสมควรแก่กรณีตามเกณฑ์ที่ระบุไว้ในข้อ ๓๒

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๕ ให้ใช้ข้อบังคับนี้กับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาดังต่อไปนี้

๓๕.๑ นิสิตที่เข้าศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิตก่อนปีการศึกษา ๒๕๔๒ ยังคงปฏิบัติตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาโทพุทธศักราช ๒๕๓๐

๓๕.๒ นิสิตที่เข้าศึกษาตามหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาดังแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๒ เป็นต้นไปให้ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑
แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๔๘**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยพ.ศ.๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๔๘ เมื่อ วัน พฤหัสบดีที่ ๒๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงมีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ ดังนี้

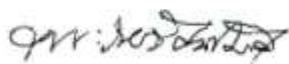
ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาพ.ศ.๒๕๔๑แก้ไขเพิ่มเติมพ.ศ.๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๑๐.๑ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“๑๐.๑ หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต ให้ศึกษางานรายวิชาไม่น้อยกว่า ๒๖ หน่วยกิต และวิทยานิพนธ์ ๑๒ หน่วยกิต จำแนกประเภทดังนี้

วิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า	๘	หน่วยกิต
วิชาเอก	ไม่น้อยกว่า	๑๒	หน่วยกิต
วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์		๑๒	หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้น	ไม่น้อยกว่า	๓๘	หน่วยกิต”

ประกาศ ณ วันที่ ๙ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

(พระราชรัตนโมลี)

อุปนายสภามหาวิทยาลัย ทำหน้าที่แทน
นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๓)
แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๔๙

เพื่อให้การบริหารจัดการเกี่ยวกับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙ จึงให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตและมหาบัณฑิต

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๖ และข้อ ๗ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“๖.๑ ผู้สมัครเข้าศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต

๖.๑.๑ ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และ

๖.๑.๒ ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย

๖.๒ ผู้สมัครเข้าศึกษาระดับมหาบัณฑิต

๖.๒.๑ ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

๖.๒.๒ ต้องได้รับการระดับเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีไม่ต่ำกว่า ๒.๕๐ จากระบบ ๔ แต้ม ยกเว้นผู้มีประสบการณ์การทำงานติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี นับแต่สำเร็จการศึกษาและผู้จบเปรียญธรรมเก้าประโยค และ

๖.๒.๓ ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๗ ผู้สมัครเข้าศึกษาระดับดุษฎีบัณฑิต

๗.๑ ระดับคุณวุฒิบัณฑิต แบบ ๑.๑ และแบบ ๒.๑

๗.๑.๑ ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง

๗.๑.๒ ต้องได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาโทไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐ ระบบ ๔ แต้ม ยกเว้นผู้มีประสบการณ์การทำงานติดต่อกันเป็นเวลานานไม่น้อยกว่า ๒ ปี นับแต่วันสำเร็จการศึกษาหรือมีผลงานทางวิชาการที่คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยเห็นชอบ และ

๗.๑.๓ ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย

๗.๒ ระดับคุณวุฒิบัณฑิต แบบ ๑.๒ และแบบ ๒.๒

๗.๒.๑ ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองหรือเปรียญธรรมเก้าประโยคซึ่งบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้เข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษ

๗.๒.๒ ต้องได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมในระดับปริญญาตรีไม่ต่ำกว่า ๓.๒๕ จากระบบ ๔ แต้ม ยกเว้นผู้มีประสบการณ์การทำงานติดต่อกันเป็นเวลานานไม่น้อยกว่า ๒ ปี นับแต่สำเร็จการศึกษาและผู้จบเปรียญธรรมเก้าประโยค

๗.๒.๓ ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๑ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๙ การศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัยใช้ระบบทวิภาคหรือไตรภาค ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละสาขาวิชา

ระบบทวิภาค ๑ ปี การศึกษาแบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ ๑ ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ และอาจจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนได้อีก ๑ ภาค มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ และจะกำหนดระเบียบว่าด้วยการศึกษาภาคฤดูร้อน ที่ไม่ขัดกับข้อบังคับนี้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยก็ได้

ระบบไตรภาค ๑ ปี การศึกษาแบ่งออกเป็น ๓ ภาคการศึกษาปกติ ๑ ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑๒ สัปดาห์

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๑๐ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๑ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๔๘ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๐ หลักสูตร

๑๐.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต

๑๐.๒ หลักสูตรระดับมหาบัณฑิต แผน ก แบบ ก (๑) และ แผน ก (๒)

๑๐.๓ หลักสูตรระดับมหาบัณฑิต แผน ข

๑๐.๔ หลักสูตรระดับดุษฎีบัณฑิต แบบ ๑ และแบบ ๒

โครงสร้างของแต่ละหลักสูตร การศึกษารายวิชาและการทำวิทยานิพนธ์ตามจำนวนหน่วยกิต ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๕ ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตร

“ข้อ ๑๑ ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตร

๑๑.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตร ให้มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๒ ภาคการศึกษา ปกติ และไม่เกิน ๔ ภาคการศึกษาปกติ ในระบบทวิภาคหรือให้มีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๓ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๖ ภาคการศึกษาปกติในระบบไตรภาค

๑๑.๒ หลักสูตรระดับมหาบัณฑิต ให้มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๔ ภาคการศึกษา ปกติ และไม่เกิน ๑๐ ภาคการศึกษาปกติ ในระบบทวิภาคหรือให้มีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๔ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๕ ภาคการศึกษาปกติในระบบไตรภาค

๑๑.๓ หลักสูตรระดับดุษฎีบัณฑิต แบบ ๑.๑ และ ๒.๑ ให้มีระยะเวลาศึกษามีน้อยกว่า ๖ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๐ ภาคการศึกษาปกติ ในระบบทวิภาคหรือให้มีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๖ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๕ ภาคการศึกษาปกติในระบบไตรภาค

๑๑.๔ หลักสูตรระดับดุษฎีบัณฑิต แบบ ๑.๒ และ ๒.๒ ให้มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๘ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๑๔ ภาคการศึกษาปกติ ในระบบทวิภาคหรือให้มีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๘ ภาคการศึกษาปกติ และไม่เกิน ๒๑ ภาคการศึกษาปกติในระบบไตรภาค

ในกรณีที่นิสิตไม่สามารถสำเร็จการศึกษาในระยะเวลาตามที่กำหนดคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย อาจอนุมัติให้ต่ออายุสภาพนิสิตได้อีก แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษาปกติ

๑๑.๕ การนับเวลาในข้อ ๑๑ ให้นับรวมเวลาที่นิสิตได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา ด้วยยกเว้นนิสิตที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาตามข้อ ๑๓.๑.๑

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๒๑.๑ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๑ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๒๑.๑ ระบบการประเมินผลการศึกษาวิชา แบ่งเป็น ๗ ระดับและค่าระดับ ดังนี้

ระดับ	A	A-	B+	B	C+	C	F
ค่าระดับ	๔.๐๐	๓.๖๗	๓.๓๓	๓.๐๐	๒.๕๐	๒.๐๐	๐

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๒๗ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑ และให้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๗ การเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์และลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์ มีหลักปฏิบัติดังนี้

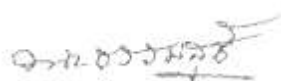
๒๗.๑ นิสิตหลักสูตรระดับมหาบัณฑิต ที่ศึกษารายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาค

๒๗.๒ นิสิตหลักสูตรระดับดุษฎีบัณฑิต แบบ ๑ มีสิทธิ์เสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ เพื่อขออนุมัติลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์ หลังจากขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตแล้ว

๒๗.๓ นิสิตหลักสูตรระดับดุษฎีบัณฑิต แบบ ๒ ที่ศึกษารายวิชามาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษาปกติ และมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต มีสิทธิ์เสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ เพื่อขออนุมัติลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์

๒๗.๔ นิสิตสามารถลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ได้ หลังจากได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ ๕)

พุทธศักราช ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงบางส่วนของข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๔) แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๕๓ ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ ๕) แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๕๓ ”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้กับนิสิตเข้าศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อความในข้อ ๒ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พุทธศักราช ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๔) แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๕๓ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้กับนิสิตที่รับเข้าศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๙ เป็นต้นไป”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยและคณะกรรมการประจำคณะ
พ.ศ. ๒๕๔๑**

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยและคณะกรรมการประจำคณะ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยและคณะกรรมการประจำคณะ พ.ศ. ๒๕๔๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ประกอบด้วย

- (๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ คณบดี
- (๒) รองประธานกรรมการ ได้แก่ รองคณบดีซึ่งเป็นพระภิกษุ
- (๓) กรรมการผู้เป็นคณาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัยจำนวนสี่รูปหรือคนที่
อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดี
- (๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินห้ารูปหรือคนที่อธิการบดีแต่งตั้งโดย
คำแนะนำของคณบดี
- (๕) กรรมการและเลขานุการ ได้แก่ เลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วย

- (๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ คณบดี
- (๒) รองประธานกรรมการ ได้แก่ รองคณบดีซึ่งเป็นพระภิกษุ

- (๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ หัวหน้าภาควิชา
- (๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินห้ารูปหรือคนที่อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดี
- (๕) กรรมการและเลขานุการ ได้แก่ เลขานุการประจำคณะ

ข้อ ๖ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยและคณะกรรมการประจำคณะมีวาระการดำรงตำแหน่งเท่ากับวาระการดำรงตำแหน่งของคณบดี

ในกรณีที่กรรมการตามข้อ ๔ และข้อ ๕ พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าวาระที่เหลือของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังมิได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ทั้งนี้ต้องไม่เกินหกสิบวัน

ข้อ ๗ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยและคณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) วางนโยบายและแผนงานให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาหลักสูตรเพื่อนำเสนอต่อสภาวิชาการ
- (๓) พิจารณาวางระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวกับการบริหารและการดำเนินงานเพื่อเสนอต่อสภาวิชาการ
- (๔) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่คณบดี
- (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่สภาวิชาการหรืออธิการบดีมอบหมาย

ข้อ ๘ ให้มีการประชุมคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยและคณะกรรมการประจำคณะอย่างน้อยปีละสี่ครั้ง วิธีการประชุมให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัยมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๙ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

**ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการศึกษาภาคฤดูร้อน พ.ศ. ๒๕๔๒**

เพื่อให้การจัดการศึกษาในภาคการศึกษาฤดูร้อนในระดับบัณฑิตศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย เพละเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ให้เป็นไปตามความในข้อ ๙ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยอาศัยมติที่ประชุมคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ บัณฑิตวิทยาลัย จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาภาคฤดูร้อน พ.ศ. ๒๕๔๒
- ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป
- ข้อ ๓ ภาคการศึกษาฤดูร้อน ต้องมีเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ และมีจำนวนชั่วโมงการศึกษาในแต่ละรายวิชาเท่ากับการศึกษาภาคปกติ
- ข้อ ๔ จำนวนหน่วยกิตที่กำหนดให้นิสิตลงทะเบียนในภาคการศึกษาฤดูร้อนไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต และไม่เกิน ๖ หน่วยกิต โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป
- นิสิตที่ประสงค์จะลงทะเบียนน้อยกว่าหรือมากกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ ให้ยื่นคำร้องต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุมัติเป็นกรณีพิเศษ
- ข้อ ๕ อัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาในภาคการศึกษาฤดูร้อนให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- ข้อ ๖ ให้ใช้ระเบียบนี้สำหรับนิสิตที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๒
- ข้อ ๗ ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้
- ประกาศ ณ วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

(พระมหาสมจินต์ สมมาปญโญ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประธานคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการฝึกภาคปฏิบัติปีสัณนากรรมฐาน พ.ศ. ๒๕๕๗

เพื่อให้การศึกษาวชิการมฐานของนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลู่วัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

โดยอาศัยมติที่ประชุมคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ บัณฑิตวิทยาลัย จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการฝึกภาคปฏิบัติปีสัณนากรรมฐาน พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติปีสัณนากรรมฐาน ดังนี้

(๑) วางนโยบาย กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการฝึกภาคปฏิบัติปีสัณนากรรมฐาน การวัดผลและติดตามผลลัพธ์ของการฝึกภาคปฏิบัติปีสัณนากรรมฐาน

(๒) กำหนดวัน เวลาและสถานที่ สำหรับการฝึกภาคปฏิบัติปีสัณนากรรมฐาน

(๓) รายงานผลการฝึกภาคปฏิบัติปีสัณนากรรมฐานต่อมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔ ให้บัณฑิตวิทยาลัยฝึกภาคปฏิบัติปีสัณนากรรมฐาน ในวัน เวลาและสถานที่ตามที่คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยกำหนด ดังนี้

(๑) นิสิตระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ต้องฝึกภาคปฏิบัติปีสัณนากรรมฐาน ไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน

(๒) นิสิตระดับมหาบัณฑิตต้องฝึกภาคปฏิบัติปีสัณนากรรมฐานไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

(๓) นิสิตระดับดุษฎีบัณฑิต ต้องฝึกภาคปฏิบัติปีสัณนากรรมฐานไม่น้อยกว่า ๔๕ วัน โดยให้ใช้กับนิสิตที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๕ ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้
ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

(พระมหาสมจันต์ สมมาปญโญ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประธานคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เห็นเป็นการสมควรปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิตและพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงออกประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ไว้ดังต่อไปนี้

๑. ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต
๒. ระดับปริญญาโท มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓๘ หน่วยกิต

โดยแบ่งการศึกษา เป็น ๒ แผน ดังนี้

- ๑) แผน ก เป็นการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ ดังนี้

แบบ ก (๑) ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๓๘ หน่วยกิต และบัณฑิตวิทยาลัยอาจจัดให้ศึกษารายวิชาเพิ่มเติม โดยไม่ต้องนับหน่วยกิต เพื่อคุณภาพการศึกษาของผู้ศึกษา

แบบ ก (๒) ศึกษารายวิชาไม่น้อยกว่า ๒๖ หน่วยกิต และทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๑๒ หน่วยกิต จำแนกประเภทดังนี้

วิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า	๘	หน่วยกิต
วิชาเอก	ไม่น้อยกว่า	๑๒	หน่วยกิต
วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์		๑๒	หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้น	ไม่น้อยกว่า	๓๘	หน่วยกิต

๒) แผน ข ศึกษารายวิชาไม่น้อยกว่า ๓๒ หน่วยกิต และทำการศึกษานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๖ หน่วยกิต จำแนกประเภท ดังนี้

วิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า	๘	หน่วยกิต
วิชาเอก	ไม่น้อยกว่า	๑๒	หน่วยกิต
วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	๑๒	หน่วยกิต
การศึกษาอิสระ		๖	หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้น	ไม่น้อยกว่า	๓๘	หน่วยกิต

๓. ระดับปริญญาเอก แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ ดังนี้

๑) แบบ ๑ ผู้เข้าศึกษาต้องทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๕๔ หน่วยกิต แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ โดยบัณฑิตวิทยาลัยอาจจัดให้ศึกษารายวิชาเพิ่มเติม โดยไม่ต้องนับหน่วยกิต เพื่อคุณภาพการศึกษาของผู้ศึกษา

แบบ ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโทต้องทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๕๔ หน่วยกิต

แบบ ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรีหรือเปรียญธรรม ๙ ประโยค ซึ่งบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้เข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษ ต้องทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๗๘ หน่วยกิต

๒) แบบ ๒ แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ ดังนี้

แบบ ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท ต้องศึกษารายวิชาไม่น้อยกว่า ๑๙ หน่วยกิต และทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๓๖ หน่วยกิต จำแนกประเภทดังนี้

วิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิชาเอก	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์		๓๖	หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้น	ไม่น้อยกว่า	๕๔	หน่วยกิต

ทั้งนี้ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๙ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

(พระราชรัตนโมลี)

อุปนายกสภามหาวิทยาลัย ทำหน้าที่แทน

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ พ.ศ.๒๕๕๐

อนุญาตให้เป็นไปตามความในข้อ ๒๖ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงเห็นสมควรออกระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ของบัณฑิตวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๖ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงมีมติให้วางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

หมวดที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ พ.ศ.๒๕๕๐”

ข้อ ๒ บรรดา กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ พ.ศ.๒๕๔๒

(๒) ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ พ.ศ.๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๖

(๓) ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง กำหนดส่วนประกอบเพิ่มเติมของโครงร่างวิทยานิพนธ์ พ.ศ. ๒๕๔๔

(๔) ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง การรายงานความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๕ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากประกาศ เป็นต้นไป

หมวดที่ ๒

การอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์และการลงทะเบียน

ข้อ ๖ การอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์

๖.๑ ให้นิสิตจัดทำหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์โดยความเห็นชอบของผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นประธานหรือกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อตรวจรูปแบบก่อน เมื่อผ่านการตรวจรูปแบบและแก้ไขแล้ว จึงเสนอขอสอบอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ ตามขั้นตอน

๖.๒ โครงร่างวิทยานิพนธ์ มีส่วนประกอบดังนี้

- (๑) หัวข้อวิทยานิพนธ์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- (๒) รายชื่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
- (๓) ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
- (๔) วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- (๕) ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- (๖) วิธีดำเนินการวิจัย
- (๗) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย
- (๘) โครงสร้างของรายงานวิทยานิพนธ์(สารบัญชั้คร่าว)
- (๙) บรรณานุกรมและเชิงอรรถ
- (๑๐) ประวัติผู้วิจัย

ส่วนประกอบอื่น ๆ นอกจากนี้ ให้เป็นไปตามคู่มือการทำวิทยานิพนธ์ และข้อกำหนดอื่น ๆ ของบัณฑิตวิทยาลัย

๖.๓ การเสนอขออนุมัติสอบหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ ให้นิสิตยื่นแบบคำร้อง บท ๘ พร้อมด้วยหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๖ ฉบับ ในจำนวนนี้ต้องมีลายเซ็นรับรองของผู้สมควรเป็นกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ทุกคน บนปกของโครงร่างฯ จำนวน ๑ ฉบับ ต่อบัณฑิตวิทยาลัย

๖.๔ นิสิตที่ประสงค์จะเสนอหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์เชิงปริมาณ ที่มีเครื่องมือวิจัยหรือแบบสอบถามชั่วคราว ต้องส่งให้คณะกรรมการตรวจสอบ ในวันพิจารณาหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์

๖.๕ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ในแต่ละปีการศึกษา คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งจะเป็นผู้พิจารณาหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่นิสิตเสนอ และในการประชุมพิจารณาสอบแต่ละครั้ง นิสิตต้องเข้านำเสนอและชี้แจงเกี่ยวกับหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ด้วย

๖.๖ เมื่อนิสิตแก้ไขหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ตามมติคณะกรรมการแล้วให้ยื่นแบบคำร้อง บท ๘.๑ พร้อมด้วยหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๔ ชุด ต่อบัณฑิตวิทยาลัย ให้ประธานคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ เสนอผลการพิจารณาหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ของนิสิตที่ผ่านความเห็นชอบแล้วพร้อมรายชื่อ ผู้สมควรเป็นคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ในหัวข้อนั้นต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติ

๖.๗ เมื่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์และเมื่อบัณฑิตวิทยาลัยประกาศรายชื่อนิสิตและหัวข้อวิทยานิพนธ์พร้อมทั้งรายชื่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ที่ได้รับอนุมัติแล้ว นิสิตจึงจะมีสิทธิลงทะเบียนวิทยานิพนธ์

ข้อ ๗ การลงทะเบียนวิทยานิพนธ์

๗.๑ นิสิตระดับปริญญาโทที่มีสิทธิลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ ต้องศึกษารายวิชาในหลักสูตรของบัณฑิตวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษาปกติ และมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต

๗.๒ นิสิตระดับปริญญาเอก แบบ ๑ ที่มีสิทธิลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ ภายหลังจากขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตแล้ว นิสิตระดับปริญญาเอก แบบ ๒ ที่มีสิทธิลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ ต้องศึกษารายวิชาในหลักสูตรของบัณฑิตวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษาปกติ และมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

๗.๓ ให้นิสิตลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่บัณฑิตวิทยาลัยประกาศอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยกรอกแบบการลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ บท ๙ แล้วยื่นต่อบัณฑิตวิทยาลัยพร้อมทั้งชำระเงินค่าลงทะเบียนในส่วนงานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดหากไม่สามารถชำระค่าลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ภายในระยะเวลาที่กำหนด ต้องยื่นคำร้องขอชำระค่าลงทะเบียนล่าช้าต่อบัณฑิตวิทยาลัย ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน ๓๐ วันทำการ หากเกินต้องชำระเป็นค่าปรับในอัตราค่าลงทะเบียนล่าช้า จำนวน ๕๐ บาท ต่อ ๑ วันทำการ

ข้อ ๘ การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับโครงร่างวิทยานิพนธ์

๘.๑ การขอเปลี่ยนแปลงใด ๆ เกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ที่ไม่ใช่สาระสำคัญให้นิสิตยื่นแบบคำร้อง บท ๘ พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลที่ขอเปลี่ยนแปลงต่อกับบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขออนุมัติโดยผ่านคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เมื่อได้รับการอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงให้นำส่งหัวข้อและโครงร่างที่เปลี่ยนแปลงใหม่ต่อบัณฑิตวิทยาลัย จำนวน ๔ ชุด

๘.๒ หากการเปลี่ยนแปลงหัวข้อหรือโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่เป็นสาระสำคัญ นิสิตต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับการยื่นขออนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ใหม่โดยไม่ต้องลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ซ้ำอีก ยกเว้น

หากการเปลี่ยนแปลงเป็นความประสงค์ส่วนตัวของนิสิต เมื่อคณะกรรมการพิจารณาแล้ว พบว่าไม่มีเหตุผลความจำเป็นเพียงพอ นิสิตต้องชำระค่าลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ซ้ำอีก

๘.๓ ให้นิสิตติดตามผลการขออนุมัติการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์หลังจากที่ได้ยื่นคำร้องและได้เข้าชี้แจงแล้ว

หมวดที่ ๓

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ข้อ ๙ คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

๙.๑ คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ต้องมีทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์จำนวนไม่น้อยกว่า ๒ รูปคน แต่ไม่เกิน ๓ รูป/คน ทั้งนี้ต้องมีอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยอย่างน้อย ๑ รูป/คน

๙.๒ คณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับปริญญาโท ต้องมีคุณสมบัติได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งในสาขาวิชาที่นิสิตทำวิทยานิพนธ์หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการผู้มีความรู้คุณสมบัติได้รับปริญญาต่ำกว่าระดับปริญญาเอก ต้องมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือเป็นผู้เชี่ยวชาญ

๙.๓ คณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ของนิสิตระดับปริญญาเอก ต้องมีคุณสมบัติได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งในสาขาวิชาที่นิสิตทำวิทยานิพนธ์หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการผู้มีความรู้คุณสมบัติได้รับปริญญาต่ำกว่าระดับปริญญาเอก ต้องมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์หรือเป็นผู้เชี่ยวชาญ

๙.๔ คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับวิธีทำวิทยานิพนธ์ รวมทั้งตัดสินแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นขณะทำวิทยานิพนธ์

(๒) ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการเขียนวิทยานิพนธ์

(๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการขอสอบวิทยานิพนธ์ของนิสิต

ข้อ ๑๐ การเขียนวิทยานิพนธ์

ให้นิสิตเรียบเรียงวิทยานิพนธ์โดยให้มีรูปแบบและขนาดวิทยานิพนธ์ ตามคู่มือการทำวิทยานิพนธ์ของบัณฑิตวิทยาลัย

หมวดที่ ๔

การรายงานความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์

ข้อ ๑๑ การรายงานความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์

๑๑.๑ นิสิตระดับปริญญาโททุกสาขา ผู้ได้รับผลการศึกษา ตั้งแต่ ๙ หน่วยกิต ขึ้นไป และยังไม่ได้ยื่นเสนอหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ ต้องมารายงานความก้าวหน้าในการจัดทำหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ ต่อบัณฑิตวิทยาลัยและอาจารย์ผู้ติดตามความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์ ทุก ๑ เดือน

๑๑.๒ นิสิตระดับปริญญาเอก แบบ ๒.๑ (หลักสูตรภาษาไทย) ผู้ได้รับผลการศึกษาดังแต่ ๖ หน่วยกิตขึ้นไป และยังไม่ได้ยื่นเสนอขอสอบหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ต้องมารายงานความก้าวหน้าในการจัดทำหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ ต่อบัณฑิตวิทยาลัยและอาจารย์ผู้ติดตามความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์ ทุก ๑ เดือน

๑๑.๓ นิสิตระดับปริญญาเอก แบบ ๑.๑ (หลักสูตรภาษาอังกฤษ) ผู้ผ่านรายวิชาที่กำหนดให้ศึกษาเพิ่มเติมครบ ๓ รายวิชาแล้ว และยังไม่ได้ยื่นเสนอขอสอบหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ต้องมารายงานความก้าวหน้าในการจัดทำหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ ต่อบัณฑิตวิทยาลัยและอาจารย์ผู้ติดตามความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์ ทุก ๑ เดือน

๑๑.๔ นิสิตผู้ลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์แล้ว ต้องมารายงานความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ต่อบัณฑิตวิทยาลัยและอาจารย์ผู้ติดตามความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์ ทุก ๓ เดือน

หมวดที่ ๕

การสอบวิทยานิพนธ์

ข้อ ๑๒ การขอสอบวิทยานิพนธ์

๑๒.๑ นิสิตระดับปริญญาโท มีสิทธิขอสอบวิทยานิพนธ์ได้เมื่อ

(๑) ใช้เวลาทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓ เดือน นับตั้งแต่วันที่ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ และลงทะเบียนวิทยานิพนธ์

(๒) สอบผ่านรายวิชาต่าง ๆ ครบถ้วนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมในรายวิชาตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐

(๓) เขียนวิทยานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์ตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการดังกล่าวให้ทำการขอสอบได้

๑๒.๒ นิสิตระดับปริญญาเอก มีสิทธิขอสอบวิทยานิพนธ์ได้เมื่อ

(๑) ใช้เวลาทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๘ เดือน นับตั้งแต่วันที่ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ และลงทะเบียนวิทยานิพนธ์

(๒) สอบผ่านรายวิชาต่าง ๆ ครบถ้วนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและได้รับค่าระดับเฉลี่ยสะสมในรายวิชาตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐

(๓) สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติในรายวิชาตามที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

(๔) เขียนวิทยานิพนธ์สำเร็จสมบูรณ์ตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการดังกล่าวให้ทำการขอสอบได้

๑๒.๓ ให้นิสิตยื่นคำร้องขอตรวจรูปแบบวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งแนบวิทยานิพนธ์ ๑ ฉบับ ต่อบัณฑิตวิทยาลัยก่อนวันสอบวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

๑๒.๔ ให้นิสิตรับผลการตรวจรูปแบบวิทยานิพนธ์จากบัณฑิตวิทยาลัยหลังจากยื่นคำร้องแล้ว ๑๐ วันทำการ

๑๒.๕ ให้นิสิตยื่นแบบคำร้องขอสอบวิทยานิพนธ์ บท ๘ ต่อบัณฑิตวิทยาลัยผ่านประธานคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ พร้อมกับเสนอวิทยานิพนธ์ที่เรียบเรียงเสร็จแล้ว รวมทั้งบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ อย่างละ ๖ ชุด

๑๒.๖ ให้บัณฑิตวิทยาลัยส่งวิทยานิพนธ์และบทคัดย่อถึงคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ก่อนวันสอบไม่น้อยกว่า ๒ สัปดาห์

ข้อ ๑๓ คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

๑๓.๑ คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ ท่าน แต่ไม่เกิน ๕ ท่าน ประกอบด้วย

(๑) ประธาน ได้แก่ คณบดีหรือผู้ที่คณบดีมอบหมาย

(๒) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกมหาวิทยาลัย จำนวนไม่เกิน ๓ ท่าน

๑๓.๒ เมื่อบัณฑิตวิทยาลัยติดต่อเชิญผู้ที่สมควรได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ได้แล้ว ให้เสนอรายงานกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ต่อคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อพิจารณาแต่งตั้ง

๑๓.๓ เมื่อประธานคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ลงนามแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์แล้ว ให้บัณฑิตวิทยาลัยประกาศกำหนดวัน เวลาและสถานที่สอบให้ทราบโดยทั่วกัน และมีหนังสือเชิญถึงกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ก่อนวันสอบ ไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน รายงานคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ให้ถือเป็นความลับสำหรับผู้สอบ

๑๓.๔ ในกรณีที่กรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ไม่สามารถมาตรวจสอบวิทยานิพนธ์ได้ ให้แจ้งต่อบัณฑิตวิทยาลัยโดยผ่านประธานคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์พร้อมทั้งแจ้งผลการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ด้วย

หมวดที่ ๖

การประเมินผลวิทยานิพนธ์

ข้อ ๑๔ การประเมินผลวิทยานิพนธ์

๑๔.๑ ในการสอบวิทยานิพนธ์ นิสิตต้องตอบข้อซักถามต่าง ๆ เกี่ยวกับวิทยานิพนธ์หรือเรื่องที่เกี่ยวข้อง หลังจากสอบแล้วให้คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ประชุมพิจารณาประเมินผล ในขณะที่ประเมินผลให้นิสิตออกจากห้องสอบ

๑๔.๒ ให้มีการจดบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินผลวิทยานิพนธ์ทุกครั้ง

๑๔.๓ หากคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์มีมติให้แก้ไขวิทยานิพนธ์ ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ นิสิตต้องแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้ถูกต้องตามมติและคำแนะนำนั้น ก่อนที่จะนำวิทยานิพนธ์ฉบับที่แก้ไขแล้วส่งบัณฑิตวิทยาลัยกรณีที่นิสิตไม่สามารถส่งวิทยานิพนธ์ได้ทันเวลา ตามที่คณะกรรมการกำหนด จะต้องดำเนินการยื่นขอขยายเวลาการส่งวิทยานิพนธ์ต่อบัณฑิตวิทยาลัย โดยผ่านความเห็นชอบของประธานคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ การขยายเวลาต้องอยู่ภายใต้ในระยะเวลา ๖ เดือน นับแต่วันสอบ หากเกินจากกำหนดนี้ ให้ถือว่าสอบไม่ผ่าน และจะต้องดำเนินการขอสอบใหม่ กรณีที่ยังคงสถานภาพนิสิตอยู่เท่านั้น

๑๔.๔ ให้คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ทำการประเมินผลวิทยานิพนธ์โดยกำหนดเป็น ๔ ระดับ ดังนี้

ผลการศึกษา	ระดับ
ดีเยี่ยม (Excellence)	A
ดี (Good)	B+
ผ่าน (Passed)	B
ตก (Failed)	F

ส่วนวิทยานิพนธ์ที่อยู่ในระหว่างการเรียบเรียงให้แสดงสถานะด้วยสัญลักษณ์ IP (In progress)

๑๔.๕ การลงนามของกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ในหน้าอนุมัติวิทยานิพนธ์ อาจกระทำได้เมื่อเห็นสมควร แต่ประธานคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์จะลงนามได้ต่อเมื่อวิทยานิพนธ์นั้นได้รับการแก้ไขทั้งรูปแบบ และเนื้อหาเรียบร้อยแล้วเท่านั้น จากนั้นคณะบดีบัณฑิตวิทยาลัยจึงลงนามอนุมัติ

๑๔.๖ ให้ประธานคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์เสนอผลการประเมินต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย หากมีมติไม่เป็นเอกฉันท์ให้รวบรวมใบประเมินผลของกรรมการทุกท่าน เพื่อส่งให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาชี้ขาดเมื่อทราบผลการประเมิน และนิสิตส่งวิทยานิพนธ์ฉบับที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วบัณฑิตวิทยาลัยจะประกาศผลให้ทราบโดยทั่วกัน

ข้อ ๑๕ การส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

๑๕.๑ เมื่อนิสิตแก้ไขเนื้อหาและรูปแบบ ตามมติคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์แล้ว ให้นิสิตส่งวิทยานิพนธ์ฉบับที่แก้ไขที่มีลายมือชื่อคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ครบถ้วนทุกคน จำนวน ๗ เล่ม โดยเย็บเล่มและเข้าปกแข็งเรียบร้อย ตามรูปแบบที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนดพร้อมด้วย บทคัดย่อภาษาไทย และภาษาอังกฤษอีกอย่างละ ๒ ชุด และแผ่นซีดีบันทึกไฟล์หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ทั้งที่เป็นแบบไฟล์ Microsoft Word และไฟล์ Adobe PDF จำนวนไฟล์ละ ๑ แผ่น ต่อบัณฑิตวิทยาลัย วันที่นิสิตส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ถือว่าเป็นวันที่นิสิตสำเร็จการศึกษา

๑๕.๒ ในกรณีที่นิสิตประสงค์จะเผยแพร่วิทยานิพนธ์หรือมอบให้แก่หน่วยงานใดตามข้อผูกพันหรืออื่น ๆ หลังจากที่ได้รับอนุมัติวิทยานิพนธ์ ให้นิสิตยื่นคำร้องพร้อมด้วยวิทยานิพนธ์ตามจำนวนที่ต้องการเสนอต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อพิจารณาลงนามในหน้าอนุมัติ ทั้งนี้ให้แนบวิทยานิพนธ์ฉบับซึ่งคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยลงนามไว้แล้ว ๑ เล่ม พร้อมทั้งแผ่นบันทึกข้อมูลวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์จำนวน ๑ ชุด

๑๕.๓ วิทยานิพนธ์และบทคัดย่อทั้งฉบับภาษาไทย และภาษาอังกฤษของนิสิตที่สำเร็จการศึกษาให้เป็นลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย ก่อนนำไปพิมพ์เผยแพร่ต้องได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๖ นิสิตที่ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์และลงทะเบียนไว้แล้วก่อนที่จะประกาศใช้ระเบียบนี้ ให้ปฏิบัติตามระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๒ และระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติวิทยานิพนธ์ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๔๖

ข้อ ๑๗ นิสิตที่ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ และลงทะเบียนภายหลังที่ประกาศใช้ระเบียบนี้แล้ว ให้ปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(พระศรีสิทธิมนี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประธานคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการศึกษาภาคฤดูร้อน พ.ศ.๒๕๕๒

เพื่อให้การจัดการศึกษาในภาคการศึกษาฤดูร้อนในระดับบัณฑิตศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย เพละเพื่ออนุมัติให้เป็นไปตามความในข้อ ๔ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยอาศัยมติที่ประชุมคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๔๒ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๔๒ บัณฑิตวิทยาลัย จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า ระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาภาคฤดูร้อน พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ภาคการศึกษาฤดูร้อน ต้องมีเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ และมีจำนวนชั่วโมงการศึกษาในแต่ละรายวิชาเท่ากับการศึกษาภาคปกติ

ข้อ ๔ จำนวนหน่วยกิตที่กำหนดให้นิสิตลงทะเบียนในภาคการศึกษาฤดูร้อนไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต และไม่เกิน ๖ หน่วยกิต โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป

นิสิต ที่ประสงค์จะลงทะเบียนน้อยกว่าหรือมากกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ ให้ยื่นคำร้องต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุมัติเป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๕ อัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาในภาคการศึกษาฤดูร้อนให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๖ ให้ใช้ระเบียบนี้สำหรับนิสิตที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อ ๗ ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๒

(พระมหาสมจินต์ สมมาปญโญ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประธานคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘

โดยที่เห็นเป็นการสมควรปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิตและพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘ ของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงออกประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ไว้ดังต่อไปนี้

๑. ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

๒. ระดับปริญญาโท มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓๘ หน่วยกิต

โดยแบ่งการศึกษา เป็น ๒ แผน ดังนี้

๑) แผน ก เป็นการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ ดังนี้

แบบ ก (๑) ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๓๘ หน่วยกิต และบัณฑิตวิทยาลัยอาจจัดให้ศึกษารายวิชาเพิ่มเติม โดยไม่ต้องนับหน่วยกิต เพื่อคุณภาพการศึกษาของผู้ศึกษา

แบบ ก (๒) ศึกษารายวิชาไม่น้อยกว่า ๒๖ หน่วยกิต และทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๑๒ หน่วยกิต จำแนกประเภทดังนี้

วิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า	๘	หน่วยกิต
วิชาเอก	ไม่น้อยกว่า	๑๒	หน่วยกิต
วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์		๑๒	หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้น	ไม่น้อยกว่า	๓๘	หน่วยกิต

๒) แผน ข ศึกษารายวิชาไม่น้อยกว่า ๓๒ หน่วยกิต และทำการศึกษานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๖ หน่วยกิต จำแนกประเภท ดังนี้

วิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า	๘	หน่วยกิต
วิชาเอก	ไม่น้อยกว่า	๑๒	หน่วยกิต
วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	๑๒	หน่วยกิต
การศึกษาอิสระ		๖	หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้น	ไม่น้อยกว่า	๓๘	หน่วยกิต

๓. ระดับปริญญาเอก แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ ดังนี้

๑) แบบ ๑ ผู้เข้าศึกษาต้องทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๕๔ หน่วยกิต แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ โดยบัณฑิตวิทยาลัยอาจจัดให้ศึกษารายวิชาเพิ่มเติม โดยไม่ต้องนับหน่วยกิต เพื่อคุณภาพการศึกษาของผู้ศึกษา

แบบ ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโทต้องทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๕๔ หน่วยกิต

แบบ ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรีหรือเปรียญธรรม ๙ ประโยค ซึ่งบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้เข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษ ต้องทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๓๘ หน่วยกิต

๒) แบบ ๒ แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ ดังนี้

แบบ ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท ต้องศึกษารายวิชาไม่น้อยกว่า ๑๙ หน่วยกิต และทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ ๓๖ หน่วยกิต จำแนกประเภทดังนี้

วิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิชาเอก	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์		๓๖	หน่วยกิต
รวมทั้งสิ้น	ไม่น้อยกว่า	๕๔	หน่วยกิต

ทั้งนี้ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๙ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

(พระราชาธิบดีบรมโกศล)

อุปนายกสภามหาวิทยาลัย ทำหน้าที่แทน

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เรื่อง กำหนดรายวิชาให้นิสิตคฤหัสถ์ศึกษาเพิ่มเติม

เพื่อให้การจัดการศึกษาหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สำหรับคฤหัสถ์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุตามวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัยจึงสมควรกำหนดรายวิชาบาลี ให้ศึกษาเพิ่มเติม

อาศัยมติที่ประชุมคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๙ จึงให้ยกเลิกประกาศบัณฑิตวิทยาลัย เรื่อง กำหนดรายวิชาให้นิสิตคฤหัสถ์ศึกษาเพิ่มเติม ลงวันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘ และกำหนดรายวิชาบาลี ให้ศึกษาเพิ่มเติม ดังนี้

๑. วิชา ๑๐๒ ๓๐๒ การใช้ภาษาบาลี ๑ (๓) (๓-๐-๖)

Usage of Pali I

๒. วิชา ๑๐๒ ๓๐๖ การใช้ภาษาบาลี ๒ (๓) (๓-๐-๖)

Usage of Pali II

ให้รายวิชาเหล่านี้เป็นรายวิชาเรียนเสริมโดยไม่นับหน่วยกิตและแสดงผลการเรียนด้วยสัญลักษณ์ S หรือ U

นิสิตที่สอบได้เปรียญธรรมหรือบาลีศึกษาตั้งแต่ประโยค ป.๓ ขึ้นไป หรือสำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรภาษาบาลี ไม่ต้องลงทะเบียนเรียน

ทั้งนี้ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๙ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๙

(พระมหาสมจินต์ สมมาปญโญ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดรหัสประจำรายวิชา

เพื่อให้การกำหนดรหัสประจำรายวิชาในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ-ราชวิทยาลัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ-ราชวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๔๐ จึงออกประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดรหัสประจำรายวิชา ไว้ดังต่อไปนี้

ก. การกำหนดรหัสประจำรายวิชา ประกอบด้วยหัวข้อต่อไปนี้

- ๑) รหัสรายวิชา
 - ๒) ชื่อวิชา
 - ๓) จำนวนหน่วยกิต
 - ๔) จำนวนชั่วโมงบรรยาย
 - ๕) จำนวนชั่วโมงปฏิบัติการ
 - ๖) จำนวนชั่วโมงศึกษานอกเวลา
๑. รหัสรายวิชาในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยประกอบด้วยเลข ๖ หลัก ตัวอย่าง ๑๐๑ ๒๑๑
- ๑.๑ เลขตัวที่ ๑ หมายถึง คณะและระดับของหลักสูตร ดังนี้
๑) เลข ๑	หมายถึง คณะพุทธศาสตร์	หลักสูตรระดับปริญญาตรี
๒) เลข ๒	หมายถึง คณะครุศาสตร์	หลักสูตรระดับปริญญาตรี
๓) เลข ๓	หมายถึง คณะมนุษยศาสตร์	หลักสูตรระดับปริญญาตรี
๔) เลข ๔	หมายถึง คณะสังคมศาสตร์	หลักสูตรระดับปริญญาตรี

- ๕) เลข ๕ หมายถึง หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต
- ๖) เลข ๖ หมายถึง หลักสูตรระดับพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
- ๗) เลข ๗ หมายถึง หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
- ๘) เลข ๘ หมายถึง หลักสูตรระดับพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต
- ๙) เลข ๙ หมายถึง หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรหลังพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

๑.๒ เลขตัวที่ ๒ และ ๓ หมายถึง สาขาวิชา เริ่มตั้งแต่เลข ๐๑ ไปถึง ๙๙ ในทุกหลักสูตร โดยให้นับเลขตามลำดับการเปิดสาขาวิชา และเลข ๐๐ หมายถึง หลายสาขาวิชาในหลักสูตรนั้นบังคับให้ศึกษารายวิชาเหมือนกัน

๑.๓ เลขตัวที่ ๔ หมายถึง ชั้นปีที่จัดให้มีการศึกษารายวิชานั้นในระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ชั้นปีที่ ๑ เป็นต้นไป และหมายถึงภาคการศึกษาที่จัดให้มีการศึกษารายวิชานั้นในระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต พุทธศาสตรมหาบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต และประกาศนียบัตรหลังพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ ๑ เป็นต้นไป

๑.๔ เลขตัวที่ ๕ และ ๖ หมายถึง ลำดับรายวิชาในแต่ละหลักสูตร เริ่มตั้งแต่เลข ๐๑ ไปถึง ๙๙ และเลข ๐๐ หมายถึง สารนิพนธ์ หรือวิทยานิพนธ์

๑.๕ รายวิชาที่เป็นวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปและวิชาแกนพระพุทธศาสนา ให้กำหนดเลข ๓ ตัวแรกเป็นเลข ๐๐๐

๒. ชื่อรายวิชา

- ๒.๑ ให้เขียนชื่อเต็มของรายวิชา ไม่จำกัดจำนวนตัวอักษร
- ๒.๒ หลักสูตรภาษาไทย ให้เขียนชื่อรายวิชาด้วยภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- ๒.๓ หลักสูตรภาษาอังกฤษ ให้เขียนชื่อรายวิชาด้วยภาษาอังกฤษอย่างเดียว
- ๒.๔ หลักสูตรภาษาอื่นจากภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ให้เขียนชื่อรายวิชาด้วยภาษานั้นๆ และภาษาอังกฤษ

๓. จำนวนหน่วยกิต

ต้องเป็นเลขไม่มีทศนิยม ไม่เกิน ๒ หลัก

๔. จำนวนชั่วโมงบรรยาย

คิดเป็นจำนวนชั่วโมงต่อ ๑ สัปดาห์ และต้องเป็นเลขไม่มีทศนิยม ไม่เกิน ๒ หลัก

๕. จำนวนชั่วโมงปฏิบัติการ

๕.๑ คิดเป็นจำนวนชั่วโมงต่อ ๑ สัปดาห์ และต้องเป็นเลขไม่มีทศนิยม ไม่เกิน ๒ หลัก

๕.๒ จำนวนชั่วโมงปฏิบัติการรวมถึงการปฏิบัติในห้องทดลอง หรือการปฏิบัติในภาคสนาม

๖. จำนวนศึกษานอกเวลา

คิดเป็นจำนวนชั่วโมงต่อ ๑ สัปดาห์ และต้องเป็นเลขไม่มีทศนิยม ไม่เกิน ๒ หลัก

ข. การปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

๑. การกำหนดรหัสรายวิชาใหม่เพื่อใช้กับรายวิชาใหม่ สามารถกระทำได้ที่

๒. การเปลี่ยนชื่อรายวิชาเดิมเป็นชื่อใหม่ และใช้รหัสรายวิชาใหม่ กระทำได้แต่ต้องตรวจสอบให้ละเอียดก่อนว่าไม่ซ้ำซ้อนกับรหัสรายวิชาอื่น

๓. การเปลี่ยนชื่อรายวิชาเดิมเป็นชื่อใหม่ แต่ใช้รหัสเดิมจะกระทำไม่ได้ ยกเว้นแต่จะได้ประกาศยกเลิกการใช้รหัสรายวิชานั้นเป็นเวลานานอย่างน้อย ๕ ปีแล้ว และรายวิชาในหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนแล้ว แต่ยังไม่มีการนิสิตลงทะเบียนเรียน

ทั้งนี้ ให้ใช้ประกาศนี้สำหรับหลักสูตรที่ปรับปรุงใหม่และหลักสูตรใหม่ ตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

(พระธรรมโกศาจารย์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยเกณฑ์วัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้เข้าศึกษาหลักสูตรระดับคุณวุฒิปันจติ พ.ศ. ๒๕๕๙**

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามข้อ ๑๒.๔ แห่งประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ และข้อ ๕ แห่งประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษาเรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ และมติสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยเกณฑ์วัดระดับความรู้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้เข้าศึกษาหลักสูตรระดับคุณวุฒิปันจติ พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“หลักสูตรระดับคุณวุฒิปันจติ” หมายความว่า หลักสูตรระดับคุณวุฒิปันจติ ทุกสาขาวิชาที่จัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

“สถาบันภาษา” หมายความว่า สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

“MCU-GET: MCU Graduate English Test” หมายความว่า การสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษที่ดำเนินการโดยสถาบันภาษา

ข้อ ๕ ผู้สมัครสอบเข้าศึกษาหลักสูตรระดับคุณวุฒิปันจติ ต้องมีผลการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษอย่างใดอย่างหนึ่ง ที่สถาบันภาษาให้การรับรอง โดยความเห็นชอบของสภาวิชาการ ซึ่งมีผลการทดสอบมีอายุไม่เกิน ๒ ปี นับตั้งแต่วันที่ได้รับการทดสอบ โดยมีผลการทดสอบ ดังนี้

๕.๑ ผลการทดสอบภาษาอังกฤษ MCU-GET (๔๐๐ คะแนน) ต้องได้รับคะแนนไม่ต่ำกว่า ๒๔๐ คะแนน

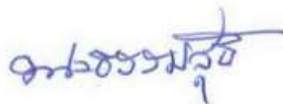
๕.๒ ผลการทดสอบภาษาอังกฤษจากหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งที่สถาบันภาษารับรอง ทั้งนี้ ผลการทดสอบต้องไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่สถาบันภาษากำหนด

ข้อ ๖ เมื่อขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตแล้ว คณะกรรมการบริหารหลักสูตรอาจกำหนดให้นิสิตศึกษาเพิ่มเติมในหลักสูตรภาษาอังกฤษหรือสมัครทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษ (MCU-GET) ตามที่สถาบันภาษากำหนด

ข้อ ๗ กรณีที่มีการดำเนินการนอกเหนือจากข้อบังคับนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการ
ประจำสถาบันภาษา และการวินิจฉัยของอธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๘ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เรื่อง การเรียกชื่องานนิพนธ์ของหลักสูตรระดับมหาบัณฑิตและระดับดุษฎีบัณฑิต

เพื่อให้การเรียกชื่องานนิพนธ์ของหลักสูตรระดับมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยมติที่ประชุมคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงออกประกาศบัณฑิตวิทยาลัย เรื่อง การเรียกชื่องานนิพนธ์ของหลักสูตรระดับมหาบัณฑิตและระดับดุษฎีบัณฑิต ดังนี้

๑. ให้เรียกชื่องานนิพนธ์ของหลักสูตรระดับมหาบัณฑิต แผน ข ว่า "สารนิพนธ์" ภาษาอังกฤษเรียกว่า "Research Paper"
๒. ให้เรียกชื่องานนิพนธ์ของหลักสูตรระดับมหาบัณฑิต แผน ก ว่า "วิทยานิพนธ์" ภาษาอังกฤษเรียกว่า "Thesis"
๓. ให้เรียกชื่องานนิพนธ์ของหลักสูตรระดับดุษฎีบัณฑิต ว่า "ดุษฎีนิพนธ์" ภาษาอังกฤษเรียกว่า "Dissertation"

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(พระมหาสมบุญ วุฑฒิกโร,ดร.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประธานคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตร

คำสั่งมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ที่ ๒๒๒๒/๒๕๖๔

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต และพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เพื่อให้การดำเนินการพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๘ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และบรรลุตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงแต่งตั้งผู้มีรายนามดังต่อไปนี้ เป็นคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎี
บัณฑิต และหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต ในสาขาวิชาพระพุทธศาสนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหา
จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประกอบด้วย

คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต

และหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาพระพุทธศาสนา

บัณฑิตวิทยาลัย (ส่วนกลาง)

๑. พระมหาสมบุญ วุฑฒิโกโร, รศ. ดร.	ประธานกรรมการ
๒. พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส, รศ. ดร.	รองประธานกรรมการ
๓. พระเมธีวชิราภรณ์, ผศ. ดร.	กรรมการ
๔. พระมหาทวี มหาลาภโย, ผศ. ดร.	กรรมการ
๕. พระมหาสุชนันต์ สุขขตมโน, ผศ. ดร.	กรรมการ
๖. รศ. ดร.ประพันธ์ สุขจร	กรรมการ
๗. รศ. ดร.สุเทพ พรหมเลิศ	กรรมการ
๘. รศ. ดร.ณัฏฐ์ ศรีดี	กรรมการ
๙. ผศ. ดร.แมธิกฤษณา รักษาโสม	กรรมการ
๑๐. ผศ. ดร.ดวงเพชร สมศรี	กรรมการ
๑๑. ผศ.พิเศษ ดร.อรชร ไกรจักร์	กรรมการ
๑๒. รศ. ดร.ประเวศ อินทองปาน	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๑๓. รศ. ดร.สำเนียง เลื่อมใส	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๑๔. ผศ. ดร.วุฒินันท์ กันทะเดียน	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

๑๕. ผศ. ดร.มนตรี สิริโรจนานันท์
๑๖. พระมหาสันติ อธิภทฺโท, ดร.
๑๗. พระเสถียร สุทธิสัทโท
๑๘. ดร.สมคิด เศษวงค์
๑๙. ดร.อุดม จันทิมา
๒๐. นายภพภพ เทพรานี
๒๑. นายวิทยา ปานไผ่
๒๒. แมชีอัญญา สุภักดิ์

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
กรรมการและเลขานุการ
กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

วิทยาเขตขอนแก่น

๑. พระมหามิตร อุตปณฺเฑ, รศ. ดร.
๒. พระมหาดาวสยาม วชิรปณฺเฑ, ผศ. ดร.
๓. ดร.อดุลย์ หลานวงศ์
๔. รศ. ดร.เกียรติศักดิ์ บังเทิง
๕. ผศ. ดร.ธีระพงษ์ มีโรสง
๖. ผศ. ดร.หอมหวล บัวระภา

กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

วิทยาเขตเชียงใหม่

๑. พระครูสิริวิริยธานุศาสน์, ดร.
๒. พระครูพิพิธสุตาทร, ดร.
๓. ดร.พิสิษฐ์ โคตรสุโขทัย
๔. รศ. ดร.เทพประวีณ จันทร์แระ
๕. พระครูธรรมธัชวิจิตร ขยาภินนโท, ดร.
๖. รศ. ดร.วิโรจน์ อินทนนท์
๗. ผศ. ดร.ประทีป พิษทองกลาง

ประธานกรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

๑. พระครูโฆสิตวิธานานุกุล, ผศ. ดร.
๒. พระครูวิจิตรศีลาจาร, ดร.
๓. พระครูโสภณรัตนบัณฑิต, ผศ. ดร.
๔. พระครูโกศลอรธกิจ, ดร.
๕. ผศ. ดร.สิทธิโชค ปาณะศรี
๖. ดร.สวัสดิ์ อโนทัย
๗. รศ. ดร.สมบุญ บุญโท

กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

วิทยาเขตหนองคาย

๑. พระศรีญาณวงศ์, ดร.	กรรมการ
๒. พระครูปรีดีสุวรรณ์วัฒน์, ดร.	กรรมการ
๓. พระครูพิศาลสารบัณฑิต, รศ. ดร.	กรรมการ
๔. พระครูจิรธรรมธัช, รศ. ดร.	กรรมการ
๕. ผศ. ดร.สมเดช นามเกตุ	กรรมการ
๖. ผศ. ดร.หอมหวล บัวระภา	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๗. ผศ. ดร.วิเชียร แสนมี	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

วิทยาเขตนครราชสีมา

๑. พระมหาสุพร รุกขิตตอมโม, ผศ. ดร.	กรรมการ
๒. ผศ. ดร.เสฐียร ทังทองมะดัน	กรรมการ
๓. ดร.สิริภพ สอนคง	กรรมการ
๔. ดร.บุญจมาศ สุวรรณวงศ์	กรรมการ
๕. รศ. ดร.เจ้าเวียงรัตน์ จิตต์จิรจรรย์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๖. ผศ. ดร.ธวัชชา เกษสุภา	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

วิทยาเขตนครสวรรค์

๑. พระศรีสมโพธิ, ดร.	กรรมการ
๒. พระมหาไธ้ ธมฺมเมธี, ดร.	กรรมการ
๓. ผศ. ดร.ศิริโรจน์ นามเสนา	กรรมการ
๔. ผศ. ดร.สามารถ สุขุประการ	กรรมการ
๕. ดร.วิมลนะ กัลยาณพัฒน์กุล	กรรมการ
๖. ศ. ดร.วัชรระ งามจิตฺตเจริญ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๗. ผศ. ดร.มนต์วี สิริระโรจนานันท์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

วิทยาเขตพะเยา

๑. พระครูวรธรรมวิฑูรย์, ผศ. ดร.	กรรมการ
๒. พระมหาพงษ์ประภากรณ์ วิสุทธิญาณเมธี, ผศ. ดร.	กรรมการ
๓. รศ. ดร.วันชัย พลเมืองดี	กรรมการ
๔. ผศ. ดร.ชูชาติ สุทระ	กรรมการ
๕. รศ. ดร.ประยงค์ จันทร์แดง	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๖. ผศ. ดร.สุนทร คล้ายอ่ำ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

วิทยาเขตบาฬีศึกษาพุทธโฆส

๑. พระเทพสุวรรณเมธี, รศ. ดร.	กรรมการ
๒. พระมหาโกมล กนโธ, ผศ.	กรรมการ
๓. พระปลัดสมชาย ปโยโค, ดร.	กรรมการ
๔. ดร.ธานี สุวรรณประทีป	กรรมการ
๕. ดร.นวลวรรณ พูนสุพลฉัตร	กรรมการ
๖. รศ. ดร.อำพล บุตตาสาร	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๗. รศ. ดร.สำเนียง เลื่อนใส	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช

๑. พระครูพิพิธจาวุธรรม, ผศ. ดร.	กรรมการ
๒. พระครูสิริรัตนานุวัตร, รศ. ดร.	กรรมการ
๓. ดร.เจริญมณีจักร์	กรรมการ
๔. ดร.สุนทร สุขทรัพย์ทวีผล	กรรมการ
๕. พระครูรัตนสุตาภรณ์, ผศ. ดร.	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๖. รศ. ดร.ปิญญา นามสง่า	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

วิทยาลัยสงฆ์นครน่าน

๑. พระชยานันท์พนฺธิ, ผศ.ดร.	กรรมการ
๒. ดร.ชำนาญ เกิดช่อ	กรรมการ
๓. ดร.โสภณ บัวจันทร์	กรรมการ
๔. ผศ. ดร.เสริมศิริ อัครภูมิพันธ์	กรรมการ
๕. ผศ.อุติพร สะสม	กรรมการ
๖. รศ. ดร.ประยงค์ จันทร์แดง	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๗. ผศ. ดร.ประทีป พิฆททองกลาง	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน

๑. พระครูสิริสุตานุยุต, ผศ. ดร.	กรรมการ
๒. พระอธิการสมนึก จรโณ, ดร.	กรรมการ
๓. พระมหาอินทร์วงศ์ อัสสรภาณี, ดร.	กรรมการ
๔. ผศ. พิเศษ ดร.ปกรณ์ มหากันธา	กรรมการ
๕. ผศ. ดร.ไพรินทร์ ณ วันนา	กรรมการ
๖. รศ. ดร.วีโรจน์ อินทนนท์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๗. ผศ. ดร.สมหวัง แก้วสุพ้อง	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

วิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง

๑. พระอธิการพุทธาติจฺนนฺโท, ดร.	กรรมการ
๒. นายจิรศักดิ์ ปิ่นลำ	กรรมการ
๓. นายสมพันธ์ ศรีปราชยานนท์	กรรมการ
๔. รศ. ดร.ปรุฒิ บุญศรีรัตน์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๕. ผศ. ดร.โผน นามณี	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

วิทยาลัยสงฆ์ร้อยเอ็ด

๑. พระครูปลัดสมหมาย อุดมสิริโอ, ดร.	กรรมการ
๒. พระครูวาปีจันทคุณ, ผศ. ดร.	กรรมการ
๓. ผศ. ดร.ไพฑูรย์ สวณมะไฟ	กรรมการ
๔. ดร.สังเวียน สาผาง	กรรมการ
๕. รศ. ดร.โสวิทย์ บำรุงศักดิ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๖. พระนิวาส์ สิริจันท, ดร.	กรรมการและเลขานุการ

วิทยาลัยสงฆ์เชียงราย

๑. พระรัตนมณี, ผศ. ดร.	กรรมการ
๒. พระครูศรีวิธานกร, ผศ. ดร.	กรรมการ
๓. พระครูกิตติพัฒนานุยุต, ผศ. ดร.	กรรมการ
๔. พระอัครราชสุทธี สิริวฑฒโน, ดร.	กรรมการ
๕. พระครูโพธิ์เจดีย์วิริย, ดร.	กรรมการ
๖. รศ. ดร.สัญญา สะสอง	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๗. ผศ. ดร.สุติมันต์ สะสอง	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ

๑. พระศรีสังญาณมณี, ดร.	กรรมการ
๒. พระครูปลัดพระพันธิ์ อมมวุดโธ, ดร.	กรรมการ
๓. ดร.กาญจน์พงศ์ สุวรรณ	กรรมการ
๔. ดร.พูนศักดิ์ กมล	กรรมการ
๕. พระมหาวิฑูรย์ สิทธิเมธี, ดร.	กรรมการ
๖. พระมหาโยธิน โยธโก, รศ. ดร.	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๗. รศ. ดร.สุชาติพัฒน์ อนนทจารัย	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

วิทยาเขตอุบลราชธานี

๑. พระครูธรรมธะศิริวัฒน์ สิริวิฑฒโน, ผศ. ดร.	กรรมการ
๒. พระครูโกศลวิหาคณ, ดร.	กรรมการ
๓. ผศ. ดร.สิปปมิ่งกุล ป้อมภา	กรรมการ
๔. ดร.นคร จันทร์ราช	กรรมการ
๕. ดร.ทิพย์ภวิชัย โสชาติ	กรรมการ
๖. รศ. ดร.วิเศษ ปัญญาภา	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๗. ผศ. ดร.สุชาติ บุญยชัยนันท์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

วิทยาลัยสงฆ์บุรีรัมย์

๑. พระมหาพจน์ สุวโจ, ผศ. ดร.	กรรมการ
๒. พระครูศรีปัญญาภิรม, ผศ. ดร.	กรรมการ
๓. พระปลัดกิตติ ยุติธโร, ดร.	กรรมการ
๔. ดร.บรรพต แคไธสง	กรรมการ
๕. ดร.กัญจวิทย์ สุขเสน	กรรมการ
๖. รศ. ดนัย ปริชาเพิ่มประสิทธิ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๗. ผศ. ดร.อภิภูวัฒน์ โพธิ์สาน	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

วิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ

๑. พระมหาบุญทอง เขมสิริ, ผศ. ดร.	กรรมการ
๒. พระพรสวรรค์ ฐิติญาโน, ดร.	กรรมการ
๓. พระกัญจน์ กนตธมโม, ดร.	กรรมการ
๔. พระมหาองชัย ฐิตโสภโณ, ดร.	กรรมการ
๕. ดร.สุทัศน์ ประทุมแก้ว	กรรมการ
๖. ผศ. ดร.สุชาติ บุญยชัยนันท์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๗. ดร.พีรวัส อินทวิ	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

วิทยาเขตแพร่

๑. พระราชเชมภากร, รศ. ดร.	กรรมการ
๒. พระครูสุนทรธรรมนิทัศน์, ผศ. ดร.	กรรมการ
๓. พระศกดิษฐ์ สั่วโร, ดร.	กรรมการ
๔. ผศ. ดร.พรหมเรศ แก้วโมเส	กรรมการ
๕. รศ. วีระจันต์ ศรีคำภา	กรรมการ
๖. ผศ. ดร.สมหวัง แก้วสุพงษ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๗. ผศ. ดร.สยาม ราชวัตร	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

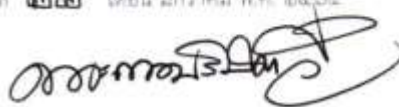
วิทยาลัยสงฆ์เถา

๑. พระราชปรีชาเมธี, ดร.	กรรมการ
๒. พระมหาสุภาวิชัย ปภสสโร, วศ.	กรรมการ
๖. ดร.จารุกิตติ พิริยสุวัฒน์	กรรมการ
๕. ดร.อุตร จันทวัน	กรรมการ
๗. ดร.สุวิบูลย์ จำรูญศิริ	กรรมการ
๓. รศ. ดร.สุขวัฒน์ อนันทจารย์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
๔. ผศ. ดร.สวศร พรหมโคตร	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

ให้คณะกรรมการชุดนี้มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๒ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(พระราชปรีชิตกวี, ศ.ดร.)

อธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ภาคผนวก จ
ประวัติและผลงานอาจารย์ประจำหลักสูตร

๑. ชื่อ/ฉายา/สกุล	พระครูสิริสุตานุยุต, ผศ.ดร.
๒. ตำแหน่งทางวิชาการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (อาจารย์ประจำ)
๓. สาขาที่เชี่ยวชาญ	พระพุทธศาสนา
๔. สังกัด-สถานที่	บัณฑิตศึกษาวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๕. การศึกษา	

คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	ปี พ.ศ.
พธ.ด. (พระพุทธศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๕๗
กศ.ม. (บริหารการศึกษา)	มหาวิทยาลัยนเรศวร	๒๕๔๑
พธ.บ. (บริหารการศึกษา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๓๘

๖.๑ ประสพการณ์ในการสอนระดับปริญญาตรี

ที่	รายวิชาที่สอน	สถานที่สอน
๑	พระพุทธศาสนากับการบริหาร	วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	รัฐประศาสนศาสตร์ในวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา	วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ที่	รายวิชาที่สอน	สถานที่สอน
๑	พระไตรปิฎกวิเคราะห์	วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	พุทธศาสนากับศาสตร์สมัยใหม่	วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	สัมมนาพระพุทธศาสนา	วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๗. ผลงานทางวิชาการ (งานวิจัย/บทความทางวิชาการ/หนังสือ/ตำรา)

๗.๑ งานวิจัย

พระชยานันท์มณี พระครูสิริสุตานุยุต พุณทรัพย์ เกตุวีระพงศ์ สมจันท์ ศรีปรัชยานนท์ และฤทธิชัย แกมมณาค.

“การเสริมสร้างเครือข่ายการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดและชุมชนในล้านนา”. วารสาร

มจร อุบลปริทรรศน์. ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๖๓): ๒๑๕-๒๑๗.

พระมหาไกรสร โชติปัญญา พระมหาอรุณพล นริสโร พระครูสิริสุตานุยุต ปิ่นปิ่นท์ เหลืองพิทักษ์ ปกรณ์

มหากันธา เสน่ห์ ใจสิทธิ์ และ สามารถ บุญรัตน์. “รูปแบบการเสริมสร้างสุขภาวะเชิงพุทธของหน่วย

อบรมประชาชนประจำ (อ.ป.ต.) ในภาคเหนือ”. วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๑

(มกราคม-เมษายน ๒๕๖๔): ๑๖-๓๒.

๗.๒ บทความวิชาการ

พระครูสิริสุตานุยุต. “แนวทางการส่งเสริมความเชื่อของเด็กและเยาวชนต่อพระพุทธศาสนา”. รายงานสืบ

เนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ ๖. เรื่อง “งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทาง

พระพุทธศาสนาเพื่อการรับใช้สังคม”. วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓: ๘๓๖-๘๔๓.

พระปรภากร อุดมเตโช (เป็งพะยอม) พระครูสิริสุตานุยุต และปกรณ์ มหากันธา. “วิถีการประยุกต์ใช้หลักมูทิดา

ในพระพุทธศาสนา”. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ ๗. เรื่อง “วิถีพุทธวิถี

ชุมชน รากฐานชีวิตคนเชิงสังคมล้านนาในสังคมวิถีใหม่”. วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔: ๙๘๒-๙๙๒.

พระอธิการปันแก้ว อินทปัญญา (วัดโล) พระครูสิริสุตานุยุต และปกรณ์ มหากันธา. “การศึกษาพิธีกรรมการขอ

ฝนในล้านนา โดยศึกษาพิธีแห่งพระเจ้าไม้แก่นจันทน์วัดป่าต้นหลวง อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง”.

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ ๗. เรื่อง “วิถีพุทธวิถีชุมชน รากฐานชีวิตคน

เชิงสังคมล้านนาในสังคมวิถีใหม่”. วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔: ๑๐๑๔-๑๐๒๐.

Phrakru Sirisutanuyut. “The Social Paradigm For The Elderly In Buddhist Way”. the 1st

International and The 8th National Conference 2022. 19-20 March 2022 in

Lamphun Buddhist College : pp.133-149.

ปรุทม์ บุญศรีตัน พระครูสิริสุตานุยุต พัลลภ หารุคำจา และสราวุฒิ ะสารชัย. “การพัฒนาชุมชนตามแนวทาง

พระพุทธศาสนา”. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๘ และระดับชาติครั้งที่ ๑.

เรื่อง “พระพุทธศาสนา กับแนวโน้มโลกยุคใหม่ : วิถีครูบาศรีวิชัยสู่อารยธรรมร่วมสมัย”. วิทยาลัยสงฆ์

ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. วันที่ ๑๙-๒๐ มีนาคม ๒๕๖๕: ๙๑๐-๙๒๒.

๘. กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา

- วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑. ชื่อ/ฉายา/สกุล พระครูโกวิทธรรมวาที, ผศ.ดร.
 ๒. ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (อาจารย์ประจำ)
 ๓. สาขาที่เชี่ยวชาญ พระพุทธศาสนา
 ๔. สังกัด-สถานที่ บัณฑิตศึกษา วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 ๕. การศึกษา

คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	ปี พ.ศ.
Ph.D. (Buddhist Studies)	Magadh University, India	๒๕๕๑
M.A. (Linguistics)	University of Delhi, India	๒๕๔๕
พธ.บ. (ภาษาอังกฤษ)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๔๓

๖. ภาระงานในความรับผิดชอบ (ภายใน ๓ ปีย้อนหลัง)

๖.๑ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาตรี

ที่	รายวิชาที่สอน	สถานที่สอน
๑	สถานที่สำคัญทางพระพุทธศาสนา ภาคภาษาอังกฤษ	วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	ปรัชญาเบื้องต้น	วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	ธรรมภาคภาษาอังกฤษขั้นสูง	วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔	ธรรมภาคภาษาอังกฤษ	วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๕	การอ่านพระไตรปิฎกภาค ภาษาอังกฤษ	วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๖	สนทนาธรรมภาคภาษาอังกฤษ	วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๗	ภาษาอังกฤษเบื้องต้น	วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๖.๒ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาโท

ที่	รายวิชาที่สอน	สถานที่สอน
๑	ภาษาอังกฤษสำหรับรัฐประศาสน ศาสตร์	วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	พระพุทธศาสนาภาษาอังกฤษ	วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๗. ผลงานทางวิชาการ (งานวิจัย/บทความทางวิชาการ/หนังสือ/ตำรา)

๗.๑ งานวิจัย

พระครูโกวิทธรรมวาที. “วัฒนธรรมเชิงพุทธแบบล้านนากับการแก้ปัญหาการฆ่าตัวตาย”. **การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ ๖**. “งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทางพระพุทธศาสนาเพื่อการรับใช้สังคม” วันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ณ วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, หน้า ๓๕๑-๓๖๓.

พัลลภ หารุคำจา พระครูปลัดณัฐพล จันทิโก พระครูโกวิทธรรมวาที พระครูธรรมธัชชัยวิชิต ชยาภินันโท และบุญมี แก้วตา . “การพัฒนาหลักสูตรแบบบูรณาการครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนจังหวัดเชียงใหม่”. **วารสารปัญญา** ปีที่ ๒๙ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม-สิงหาคม ๒๕๖๕): ๘๐-๙๕.

๗.๒ บทความวิชาการ

Phrakhrukowit Arttawatee. Bodhisattvas :The Development of Quality of Life In 21stcentury Society. **Journal of Mcu Humanities Review**. (July-December, 2018). Vol. 4 No. 2. pp.95-102.

พระครูโกวิทธรรมวาที. “วิจัยสุจริตกับวิธีการลดความขัดแย้งในสังคมไทย”. **รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๓**. “ศาสตร์พระราชากับการสร้างสังคมอุดมปัญญาในยุคไทยแลนด์ ๔.๐” วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. วันศุกร์ ที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑: ๖๖-๗๕.

พระครูโกวิทธรรมวาที และ ไพรินทร์ ณ วันนา. “คุณธรรม : แนวคิดและกระบวนการพัฒนาจิตอาสาของพระสงฆ์”. **รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๕**. “ต้นทุนอารยธรรม ตามรอยวิถีครูบา และเส้นทางบุคคลสำคัญของโลก”. วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. วันอาทิตย์ ที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๒: ๓๘๓-๓๙๒.

พระปลัดอาทิตย์ อิทธิโชโต (ก้อนแก้ว) ปกรณ์ มหากันธา และ พระครูโกวิทธรรมวาที. “การศึกษาความเชื่อเรื่องโหราศาสตร์ของชาวพุทธในล้านนา”. **การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ ๖**. “งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทางพระพุทธศาสนาเพื่อการรับใช้สังคม”. วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. วันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓: ๕๘๐-๕๘๙.

พระเมธี กณจวิโส (พรมแก้ว) พระมหาอินทร์วงศ์ อิสสรภาณี และ พระครูโกวิทธรรมวาที. “ศัตราวุธในฐานะเป็นเครื่องประกอบพิธีสมโภชพระพุทธรูปในล้านนา”. **การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ ๖**. “งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทางพระพุทธศาสนาเพื่อการรับใช้สังคม”. วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. วันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓: ๗๑๒-๗๑๗.

จันทร์สม์ ตาปูลิง พระครูโกวิทธรรมวาทิ และพระครูสังฆรักษ์พิทยา ญาณธโร. “อริยมรรค ๘ : กระบวนการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตตามหลักพระพุทธศาสนา”. รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๔. “พุทธเกษตร: นวัตกรรมเพื่อการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน”. วิทยาลัยสงฆ์นครน่าน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๓: ๑๔๘๖-๑๔๘๖.

พระครูโกวิทธรรมวาทิ และไพรินทร์ ณ วันนา. “พุทธบูรณาการกับการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย”. การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ ๗. “วิถีพุทธ วิถีชุมชน รากฐานชีวิตสังคมล้านนาในสังคมวิถีใหม่”. วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔: ๗๔๘-๗๕๗

Phrakhru Kowitarttawatee. “Creating a Culture of Mindfulness: From Religion to Workplace”. the 1st International and The 8th National Conference 2022. 19-20 March 2022 in Lamphun Buddhist College : pp.133-147.

ไพศาล เครือแสง ไพรินทร์ ณ วันนา พระครูโกวิทธรรมวาทิ และณฤพันธ์ สมเจริญ. “พระพุทธศาสนากับการตีความเชิงจริยศาสตร์”. รายงานสืบเนื่องจากประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๘ และระดับชาติครั้งที่ ๑. เรื่อง “พระพุทธศาสนา กับแนวโน้มโลกยุคใหม่ : วิถีครูบาศรีวิชัยสู่อารยธรรมร่วมสมัย”. วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. วันที่ ๑๙-๒๐ มีนาคม ๒๕๖๕: ๑๐๔๑-๑๐๕๕.

วิภาวรรณ ลิ้มปีไพบูลย์ และ พระครูโกวิทธรรมวาทิ. “หลักพุทธธรรมและทฤษฎีการพัฒนาทางจริยธรรมของโคลเบอร์กเพื่อลดการทุจริตในองค์กร”. วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ. ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๕ (พฤษภาคม ๒๕๖๕): ๑๗๕-๑๙๓.

Phrakhru Kowitarttawatee and Wiphawan Limphaibool. “Fostering and sustaining teacher resilience through integration of Eastern and Western mindfulness”. Cogent Education. Scopus tier II.

๘. กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา

- วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ที่ ศธ ๐๕๐๖/๒/๐๙๕๘

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๑๒๘ ถนนศรีอยุธยา เขตราชเทวี
กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง แจ้งผลการเทียบคุณวุฒิ

นมัสการ พระครูโกวิทธรรมวาที (อุตร แสงแก้ว)

ตามที่ท่านเสนอให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาคุณวุฒิ Doctor of Philosophy จาก Magadh University สาธารณรัฐอินเดีย ว่าเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอก ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ นั้น

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ขอเรียนว่า คณะอนุกรรมการพิจารณาคุณวุฒิ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาจากต่างประเทศ ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ได้พิจารณาคุณวุฒิตั้งกล่าวแล้วมีมติว่า เป็นคุณวุฒิของต่างประเทศที่เทียบได้เท่ากับคุณวุฒิปริญญาเอก ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔ ของกระทรวงศึกษาธิการ การพิจารณาคุณวุฒินี้ไม่รวมถึงการตรวจสอบการสำเร็จ การศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความเคารพ

(รองศาสตราจารย์บัณฑิต ทิพากร)

รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำนักมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา

โทรศัพท์ ๐ ๒๖๑๐ ๕๖๕๓

โทรสาร ๐ ๒๖๕๔ ๕๕๑๐

๑. ชื่อ/ฉายา/สกุล ผศ.ดร.ไพรินทร์ ณ วันนา
๒. ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (อาจารย์ประจำ)
๓. สาขาที่เชี่ยวชาญ พระพุทธศาสนา
๔. สังกัด-สถานที่ บัณฑิตศึกษา วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๕. การศึกษา

คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	ปี พ.ศ.
พธ.ด. (พระพุทธศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๖๐
พธ.ม. (พระพุทธศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๕๓
พธ.บ. (ศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๓๘

๖. ภาระงานในความรับผิดชอบ (ภายใน ๓ ปีย้อนหลัง)

๖.๑ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาตรี

ที่	รายวิชาที่สอน	สถานที่สอน
๑	ประวัติพระพุทธศาสนา	วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	พระวินัยปิฎก	วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	นิเทศศาสตร์ในพระไตรปิฎก	วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔	พระพุทธศาสนาเถรวาท	วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๕	สัมมนาพระพุทธศาสนา	วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๖.๒ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาโท

ที่	รายวิชาที่สอน	สถานที่สอน
๑	พระพุทธศาสนาเถรวาท	วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	ระเบียบวิธีวิจัยทางพระพุทธศาสนา	วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓	การใช้ภาษาบาลี ๒	วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
---	------------------	--

๗. ผลงานทางวิชาการ (งานวิจัย/บทความทางวิชาการ/หนังสือ/ตำรา)

๗.๑ งานวิจัย

สายัณห์ อินันใจ ธนนันท์ คุ่มถิ่นแก้ว ไพรินทร์ ณ วันนา และกฤษณะ เชื้อสิงห์. “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ในจังหวัดแพร่”. วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ มจร วิทยาเขตแพร่. ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม-ธันวาคม ๒๕๖๓): ๓๒-๔๑.

๗.๒ บทความวิชาการ

พระเสาร์คำ อธิธมโม (วังสิงห์) ไพรินทร์ ณ วันนา พระครูสิริปริยัตยานุศาสน์ และวิโรจน์ วิชัย. “ศึกษาวิเคราะห์การดำรงสมณะเพศของพระจักขุปาลเถระ”. พิมพ์เนศวร์สาร. ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม-ธันวาคม ๒๕๖๑): ๑๐๑-๑๑๔.

พระครูโกวิทอรธวาที และ ไพรินทร์ ณ วันนา “คุณธรรม : แนวคิดและกระบวนการพัฒนาจิตอาสาของพระสงฆ์”. รายงานสืบเนื่องจากประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๕. “ต้นทุนอารยธรรม ตามรอยวิถีครูบา และเส้นทางบุคคลสำคัญของโลก”. วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. วันอาทิตย์ ที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๒: ๓๘๓-๓๙๒.

ไพรินทร์ ณ วันนา. “วัฒนธรรมเชิงพุทธแบบล้านนากับการแก้ปัญหาการฆ่าตัวตาย”. การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ ๖. “งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทางพระพุทธศาสนาเพื่อการรับใช้สังคม”.

วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. วันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓: ๓๕๑-๓๖๓

ประเด่น แบนปิง และไพรินทร์ ณ วันนา. “พระพุทธศาสนากับการพัฒนาสถาบันครอบครัว”. การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ ๗. เรื่อง “วิถีพุทธ วิถีชุมชน รากฐานชีวิตศรัทธาเชิงสังคมล้านนาในสังคมวิถีใหม่”. วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔: ๙๕๓-๙๖๒

พระครูโกวิทอรธวาที และไพรินทร์ ณ วันนา. “พุทธบูรณาการกับการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย”. การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ ๗. “วิถีพุทธ วิถีชุมชน รากฐานชีวิตศรัทธาเชิงสังคมล้านนาในสังคมวิถีใหม่”. วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔: ๗๔๘-๗๕๗

ไพศาล เครือแสง ไพรินทร์ ณ วันนา พระครูโกวิทอรธวาที และณฤพันธ์ สมเจริญ. “พระพุทธศาสนากับการตีความเชิงจริยศาสตร์”. รายงานสืบเนื่องจากประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๘ และระดับชาติครั้งที่

ที่ ๑. เรื่อง “พระพุทธศาสนา กับแนวโน้มโลกยุคใหม่ : วิถีบูรพาจารย์สู่อารยธรรมร่วมสมัย”.
วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. วันที่ ๑๙-๒๐ มีนาคม ๒๕๖๕: ๑๐๔๑-๑๐๕๕.

Thanwa Chaikaew Chantarap Tapuling Phairin Na wann . “The Analysis of Ecosystem in Buddhist Perspective”. **the 1st International and The 8th National Conference 2022**. 19-20 March 2022 in Lamphun Buddhist College : pp.133-154.

Phairin Na wann Pakorn Mahakuntha Paradorn Sukhphan and Somnuek Carano (Tubpo) .
“Bodhipakkhiya-dhamma: Buddhist Methods for Health Care”. **the 1st International and The 8th National Conference 2022**. 19-20 March 2022 in Lamphun Buddhist College : pp.133-146.

๘. กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา

- วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑. ชื่อ/ฉายา/สกุล พระมหาอินทร์วงศ์ อิสสรภาณี, ดร.
 ๒. ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์ (อาจารย์อัตราจ้าง)
 ๓. สาขาที่เชี่ยวชาญ พระพุทธศาสนา
 ๔. สังกัด-สถานที่ บัณฑิตศึกษาวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 ๕. การศึกษา

คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	ปี พ.ศ.
พธ.ด. (พระพุทธศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๕๗
กศ.ม. (บริหารการศึกษา)	มหาวิทยาลัยนเรศวร	๒๕๕๘
พธ.บ. (ภาษาอังกฤษ)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๕๕

๖. ภาระงานในความรับผิดชอบ (ภายใน ๓ ปีย้อนหลัง)

๖.๑ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาตรี

ที่	รายวิชาที่สอน	สถานที่สอน
๑	เปรียบเทียบเถรวาทกับมหายาน	วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๖.๒ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาโท

ที่	รายวิชาที่สอน	สถานที่สอน
๑	พระพุทธศาสนาเถรวาท	วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	ระเบียบวิธีวิจัยทางพระพุทธศาสนา	วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	การใช้ภาษาบาลี ๑	วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔	การใช้ภาษาบาลี ๒	วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๗. ผลงานทางวิชาการ (งานวิจัย/บทความทางวิชาการ/หนังสือ/ตำรา)

๗.๑ งานวิจัย

จันทร์สม์ ตาปูลิง พระมหาอินทร์วงศ์ อิสสรภาณี และพระครูไพศาลธรรมานุสิฐ. “การศึกษาแนวคิดกระบวนการป้องกันและแก้ไขการฆ่าตัวตายตามหลักพระพุทธศาสนา”. วารสาร มจร มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์. ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม-ธันวาคม ๒๕๖๒): ๑๕-๒๕.
 พระมหาอินทร์วงศ์ อิสสรภาณี. “แนวคิดทางด้านพระพุทธศาสนาที่ปรากฏในคัมภีร์จามเทวีวงศ์”. วารสารปัญญา ปีที่ ๒๙ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-เมษายน ๒๕๖๕): ๓๗-๔๖.

๗.๒ บทความทางวิชาการ

สรวิชัย วงษ์สะอาด พระมหาอินทร์วงศ์ อิสสรภาณี และจันทรีสม์ ตาบุลิง. “สถานะของมารดาในฐานะสตรีตามพระวินัย”. วารสาร มจร มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์. ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-มิถุนายน ๒๕๖๑): ๘๕-๙๒.

พระมหาอินทร์วงศ์ อิสสรภาณี. “สถานะของมารดาในฐานะสตรีตามพระวินัย”. วารสาร มจร มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์. ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๑ (มกราคม – มิถุนายน ๒๕๖๑): ๘๕-๙๒.

เสน่ห์ ใจสิทธิ์ ทักษิณ ประชามอญ และพระมหาอินทร์วงศ์ อิสสรภาณี. “กระบวนการปลูกฝังจิตอาสาเพื่อสังคมสำหรับเยาวชนตามแนวพุทธ”. รายงานสืบเนื่องจากประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๕. เรื่อง “ต้นทุนอารยธรรม ตามรอยวิถีครูบา และเส้นทางบุคคลสำคัญของโลก”. วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. วันอาทิตย์ ที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๒: ๒๐๘-๒๑๙.

พระมหาอินทร์วงศ์ อิสสรภาณี. “การอ้างความไม่รู้ในพระวินัย”. รายงานสืบเนื่องจากประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๗. เรื่อง “วิถีพุทธ วิถีชุมชน รากฐานชีวิตที่ศรัทธาในสังคมล้านนาในสังคมวิถีใหม่”. วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. วันอาทิตย์ ที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔: ๗๐๓-๗๐๙.

พระมหาอินทร์วงศ์ อิสสรภาณี. “จุลลชิน : วิถีพุทธ วิถีเส้นฝ้าย และวิถีแห่งชีวิต”. รายงานสืบเนื่องจากประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๘ และระดับชาติครั้งที่ ๑. เรื่อง “พระพุทธศาสนา กับแนวโน้มโลกยุคใหม่ : วิถีครูบาศรีวิชัยสู่อารยธรรมร่วมสมัย”. วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. วันที่ ๑๙-๒๐ มีนาคม ๒๕๖๕: ๖๑๗-๖๒๖.

Thanwa Chaikaew Chantarap Tapuling Phairin Na wann . “The Analysis of Ecosystem in Buddhist Perspective”. the 1st International and The 8th National Conference 2022. 19-20 March 2022 in Lamphun Buddhist College : pp.133-154.

๗.๓ หนังสือ/ตำรา

พระมหาอินทร์วงศ์ อิสสรภาณี. (๒๕๖๑). **นิกายสำคัญแห่งมหាយาน**. เชียงใหม่: บริษัท สยามพิมพ์นานาชาติ จำกัด. จำนวน ๒๗๙ หน้า.

๘. กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา

- วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑. ชื่อ/ฉายา/สกุล ผศ.ดร.ปกรณ์ มหากันธา
๒. ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (อาจารย์อัตราจ้าง)
๓. สาขาที่เชี่ยวชาญ พระพุทธศาสนา
๔. สังกัด-สถานที่ บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๕. การศึกษา

คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	ปี พ.ศ.
พธ.ด.(พระพุทธศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๕๖
รป.ม.(การปกครองท้องถิ่น)	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	๒๕๕๐
ศศ.บ.(รัฐศาสตร์)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	๒๕๒๔

๖. ภาระงานในความรับผิดชอบ (ภายใน ๓ ปีย้อนหลัง)

๖.๑ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาตรี

ที่	รายวิชาที่สอน	สถานที่สอน
๑	รัฐศาสตร์ในพระไตรปิฎก	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	พระพุทธศาสนากับวิทยาศาสตร์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	พระพุทธศาสนากับการพัฒนาที่ยั่งยืน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๖.๒ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาโท

ที่	รายวิชาที่สอน	สถานที่สอน
๑	พุทธจริยศาสตร์กับปัญหาสังคมร่วมสมัย	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	สัมมนาพุทธศาสนา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๗. ผลงานทางวิชาการ (งานวิจัย/บทความทางวิชาการ/หนังสือ/ตำรา)

๗.๑ งานวิจัย

พระมหาไกรสร โชติปัญโญ พระมหาอรรถพล นริสโร พระครูสิริสุตานุยุต ปิ่นปิ่นทนต์ เหลืองพิทักษ์ ปกรณ์ มหากันธา เสน่ห์ ใจสิทธิ์ สามารถ บุญรัตน์. “รูปแบบการเสริมสร้างสุขภาวะเชิงพุทธของหน่วยอบรมประชาชนประจำ (อ.ป.ต.) ในภาคเหนือ”. วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-เมษายน ๒๕๖๔): ๑๖-๓๒.

๗.๒ บทความทางวิชาการ

บุศรา โพธิสุข พระสมณีก จรโณ ปกรณ์ มหากันธา และณัฏชา คุรุฑารักษ์ณ์. หลักการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
ในองค์กรเชิงพุทธตามหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา. **รายงานสืบเนื่องจากประชุมวิชาการระดับชาติ
ครั้งที่ ๕.** “ต้นทุนอารยธรรม ตามรอยวิถีครูบา และเส้นทางบุคคลสำคัญของโลก” วันอาทิตย์ ที่ ๗
เมษายน ๒๕๖๒ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน หน้า ๕๘๓-๕๙๖
นิกร ยาอินตา และปกรณ์ มหากันธา. “พุทธวิธี: การบริหารจัดการพระสงฆ์อาพาธอย่างมีสุขภาวะ”.

รายงานสืบเนื่องจากประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๖. “งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทาง
พระพุทธศาสนา” วันเสาร์ ที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน หน้า ๖๓๓-๖๔๕

พระอธิการสมณีก จรโณ และปกรณ์ มหากันธา. “พุทธวิธีการระงับความโลภ”. **รายงานสืบเนื่องจากประชุม
วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๗.** “วิถีพุทธ วิถีชุมชน รากฐานชีวิตทัศน์เชิงสังคมล้านนาในสังคมวิถีใหม่”
วันอาทิตย์ ที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน
หน้า ๑๐๐๑-๑๐๑๓.

Phairin Na wann Pakorn Mahakuntha Paradorn Sukhphan and Somnuek Carano (Tubpo) .

“Bodhipakkhiya-dhamma: Buddhist Methods for Health Care”. **the 1st International
and The 8th National Conference 2022.** 19-20 March 2022 in Lamphun Buddhist
College : pp.133-146.

๘. กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา

- วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๗. ผลงานทางวิชาการ (งานวิจัย/บทความทางวิชาการ/หนังสือ/ตำรา)

๗.๑ งานวิจัย

พัลลภ หารุคำจา ส่งเสริม แสงทอง ชินชัย แก้วเรือน และนพดณ ปัญญาวิรัต. “การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเชิงพุทธบูรณาการ: กรณีศึกษาการฟื้นฟูประเพณีแห่ช้างเผือกในพื้นที่ลุ่มน้ำลี้จังหวัดลำพูน”.

วารสารมจร นครลำปาง. ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม - ธันวาคม ๒๕๖๑): ๒๗๓-๒๘๒.

พัลลภ หารุคำจา กตัญญู เรือนต้น สุขชัย สิริวิบูล และพลสรรค์ สิริเดชนนท์. “การปกครองท้องถิ่นไทย: กรณีศึกษานโยบายการปกครองเทศบาลตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูน”. **การประชุมวิชาการพระพุทธศาสนา และศิลปวัฒนธรรมระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ ๑.** เรื่อง “พระพุทธศาสนา : รากฐานการพัฒนาสังคมพหุวัฒนธรรม “Buddhism: The of Multi-Cultural Society Development”. ณ สำนักบริหารวิชาการ (UNISERV) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๒: ๓๔๔-๓๕๓

พระครูปริยัติยานุศาสน์ พระมหาชัยวิชิต ขยาภินโนโท บุญย์ นิลเกษ เทพประวิณ จันทรแรง และพัลลภ

หารุคำจา. “แนวคิดและหลักการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานในล้านนา”. **วารสาร**

สังคมศาสตร์ปริทรรศน์. ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๒ (เมษายน-มิถุนายน ๒๕๖๑): ๑๒๙-๑๓๖

พัลลภ หารุคำจา พระครูปลัดณัฐพล จันทิโก นพดณ ปัญญาวิรัต สกุนา คงจันทร์ และวิจิตร เรือนอินทร์.

“การเสริมสร้างหลักธรรมาภิบาลในวิถีประชาธิปไตยของผู้นำในตำบลศรีเตี้ย อำเภอบ้านโฮ่ง

จังหวัดลำพูน”. **วารสารบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ ราชมงคลล้านนา.** ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม-ธันวาคม ๒๕๖๑): ๘๕-๙๖.

ส่งเสริม แสงทอง และพัลลภ หารุคำจา. “การขับเคลื่อนเครือข่ายพระนักพัฒนาบนพื้นที่สูงภายใต้เศรษฐกิจชุมชนแบบพอเพียง: พื้นที่ต้นแบบขาว”. **วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร ปีที่ ๘.** ฉบับเพิ่มเติม (พฤษภาคม-มิถุนายน ๒๕๖๓): ๒๐-๓๒.

พระครูธีสุตพจน์ และพัลลภ หารุคำจา. “การศึกษาองค์ประกอบพุทธสถาปัตยกรรมและภูมิทัศน์วัฒนธรรมของวัดในอำเภอเมืองเชียงใหม่”. **วารสารพุทธศาสตร์ศึกษา.** ปีที่ ๑๑ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม-ธันวาคม ๒๕๖๓): ๒๘๗-๓๑๐

พระครูปลัดณัฐพล ประชุมหะ เดชา ตาละนีก และพัลลภ หารุคำจา. “การพัฒนานวัตกรรมชุดความรู้ส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชนต้นแบบในสังคมไทย”. **การประชุมวิชาการพระพุทธศาสนาและศิลปวัฒนธรรมระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ ๒.** มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่. วันที่ ๑๙-๒๐ กันยายน ๒๕๖๓: ๓๖๘-๓๘๓.

พัลลภ หารุคำจา พระครูปลัดณัฐพล จันทิโก พระครูโกวิทธรรมวาที พระครูธรรมวัชชัยวิชิต ขยาภินนโท และบุญมี แก้วตา . “การพัฒนาหลักสูตรแบบบูรณาการครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียนจังหวัด เชียงใหม่”. วารสารปัญญา ปีที่ ๒๙ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม-สิงหาคม ๒๕๖๕): ๘๐-๙๕.

๗.๒ บทความวิชาการ

ปรุทม์ บุญศรีตัน พระครูสิริสุตานุยุต พัลลภ หารุคำจา และสราวุฒิ ะสารชัย. “การพัฒนาชุมชนตามแนวทาง พระพุทธศาสนา”. รายงานสืบเนื่องจากประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ ๘ และระดับชาติครั้งที่ ๑. เรื่อง “พระพุทธศาสนา กับแนวโน้มโลกยุคใหม่ : วิถีครูบาศรีวิชัยสู่อารยธรรมร่วมสมัย”. วิทยาลัยสงฆ์ ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. วันที่ ๑๙-๒๐ มีนาคม ๒๕๖๕: ๙๑๐-๙๒๒.

Wipaporn Surintham Wilaiphan Surintham Sane Jaisit and Panlob Harukhamja .

“Concept and Role of Teachers according to Dakkhina disa in Buddhism”. **the 1st International and The 8th National Conference 2022.** 19-20 March 2022 in Lamphun Buddhist College : pp.1-12.

๑. ชื่อ/ฉายา/สกุล รศ.ดร.เทพประวิณ จันทร์แรง
๒. ตำแหน่งทางวิชาการ รองศาสตราจารย์ (อาจารย์ประจำ)
๓. สาขาที่เชี่ยวชาญ พระพุทธศาสนา
๔. สังกัด-สถานที่ บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่
๕. การศึกษา

คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	ปี พ.ศ.
Ph.D. (Pali and Buddhism)	Marathwada University, India	๒๕๔๐
M.A. (Buddhist Studies)	University of Delhi, India	๒๕๓๗
ศศ.บ. (ไทยคดีศึกษา)	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	๒๕๔๘
พธ.บ. (ศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๓๔

๖. ภาระงานในความรับผิดชอบ (ภายใน ๓ ปีย้อนหลัง)

๖.๑ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาตรี

ที่	รายวิชาที่สอน	สถานที่สอน
๑	ประวัติพระพุทธศาสนา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่
๒	วัฒนธรรมไทย	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่
๓	ชาดกศึกษา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่
๔	ชีวิตและผลงานของปราชญ์ทางพระพุทธศาสนา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่
๕	มิลินทปัญหา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่
๖	พระพุทธศาสนาในเอเชีย	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่
๗	พระพุทธศาสนาในโลกปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

๖.๒ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาโท

ที่	รายวิชาที่สอน	สถานที่สอน
๑	พระพุทธศาสนาเถรวาท	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่
๒	พระพุทธศาสนากับศาสตร์สมัยใหม่	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่
๓	สัมมนาวิทยานิพนธ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่
๔	พระพุทธศาสนากับการศึกษา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่
๕	ศึกษางานสำคัญทางพระพุทธศาสนา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่

๖.๓ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาเอก

ที่	รายวิชาที่สอน	สถานที่สอน
๑	ศึกษาเฉพาะเรื่องในพัฒนาการแห่ง พระพุทธศาสนา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่
๒	พระพุทธศาสนากับประชาคมอาเซียน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่
๓	งานนิพนธ์ทางพระพุทธศาสนาเพื่อ การวิจัย	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่
๔	พระพุทธศาสนาเถรวาท	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่
๕	สัมมนาพระพุทธศาสนากับศาสตร์ สมัยใหม่	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่
๖	สัมมนาพระไตรปิฎกและงานนิพนธ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่
๗	สัมมนาพระพุทธศาสนากับวิชาชีพ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่

๘	พระพุทธศาสนากับการพัฒนาที่ยั่งยืน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่
๙	สัมมนาพระไตรปิฎกและอรรถกถา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่

๗. ผลงานทางวิชาการ (งานวิจัย/บทความทางวิชาการ/หนังสือ/ตำรา)

๗.๑ งานวิจัย

พระครูปริยัตยานุศาสน์ พระมหาชัยวิชิต ขยาภินนโท บุญย์ นิลเกษ เทพประวิณ จันทรแรง และพัลลภ
หารุคำจา. “แนวคิดและหลักการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานในล้านนา”. วารสารสังคมศาสตร์
ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๒ (พิเศษ) (เมษายน-
มิถุนายน ๒๕๖๑) : ๑๒๙-๑๓๖.

เทพประวิณ จันทรแรง. “ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาในล้านนา: การวิเคราะห์จากคัมภีร์และหลักฐาน
ทางโบราณคดี”. วารสารพุทธศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยา
เขตเชียงใหม่. ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๑ (มกราคม – กรกฎาคม ๒๕๖๒) : ๓๙-๕๐.

เทพประวิณ จันทรแรง พระครูธรรมธัชชัยวิชิต ขยาภินนโท พระครูปลัดอุทัย รตนปญโญ พระสุวรรณเมธี
และดร.ฟองแก้ว บัวลูน. “ศึกษาวิเคราะห์อิทธิพลและคุณค่างานพุทธศิลป์กรรมรัชสมัยของพระ
เมืองแก้วในล้านนา”. วารสารพุทธศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยา
เขตเชียงใหม่. ปีที่ ๑๑ ฉบับที่ ๑ (มกราคม – กรกฎาคม ๒๕๖๓) : ๘๑-๙๔

๗.๒ บทความวิชาการ

พัลลภ หารุคำจา เทพประวิณ จันทรแรง และพูนชัย ปันนียะ. “การพัฒนาแผนชุมชนพึ่งตนเองเชิงพุทธใน
จังหวัดลำพูน”. วารสารพุทธศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต
เชียงใหม่. ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๑ (มกราคม – กรกฎาคม ๒๕๖๒) : ๓๑๖-๓๓๐

สุกัลยา โหราเรือง เทพประวิณ จันทรแรง และพูนชัย ปันนียะ. “การศึกษาวิเคราะห์กิจกรรมการท่องเที่ยว
เชิงพุทธในล้านนา”. วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ. ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๓ (มีนาคม
๒๕๖๓) : ๗๐-๘๕.

พระพิภพ สีสมนุโน เทพประวิณ จันทรแรง และพระครูพิพิธสุตาทร. “แนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรตาม
แนวพระพุทธศาสนาของพุทธศาสนิกชน อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่”. วารสารสังคมศาสตร์และ
มานุษยวิทยาเชิงพุทธ. ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๕ (พฤษภาคม ๒๕๖๓) : ๓๙-๕๑.

Anuwat Krasang Termsak Thong-In Pansa Bridhyankura and Thepprawin Chanraeng. “Efficiency of the Administration of Buddhist Charity Schools Monastery in Thailand”. **Solid State Technology**. Vol. 63 No. 2s (2020), Page, Index BY SCOPUS

๘. กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา

- บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพระพุทธศาสนา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต
เชียงใหม่

ที่ ศธ ๐๕๖๖(๒)/๒๗๕๕

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๑๒๘ ถนนศรีอยุธยา เขตราชเทวี
กรุงเทพฯ ๑๐๖๑๐๐

(๒๗) มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่อง แจ้งผลการเทียบคุณวุฒิ

เรียน นายเทพปรีชาวิทย์ จันทิมนร

ตามที่ย้ายเสนอให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาคุณวุฒิ Doctor of Philosophy (Phil & Buddhism) จาก Dr. Subhasrabh Ambekar Marathwade University สาธารณรัฐอินเดีย ว่าเทียบเท่าคุณวุฒิปริญญาเอก ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ นั้น

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ขอแจ้งทราบว่า คณะกรรมการพิจารณาคุณวุฒิผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาจากต่างประเทศ ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการการอุดมศึกษาในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ ได้พิจารณาคุณวุฒิดังกล่าวแล้ว นับว่าเป็นคุณวุฒิต่างประเทศที่เทียบได้เท่ากับคุณวุฒิปริญญาเอก ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๕๓ ของทบวงมหาวิทยาลัย (ปัจจุบัน กระทรวงศึกษาธิการ) การพิจารณาคุณวุฒินี้ไม่รวมถึงการตรวจสอบการสำเร็จการศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์บัณฑิต จิทยานันท์)

รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา

โทรศัพท์ ๐ ๒๖๓๐ ๕๔๕๓

โทรสาร ๐ ๒๖๕๓ ๕๕๓๐

๑. ชื่อ/ฉายา/สกุล รศ.พูนชัย ปันธิยะ
๒. ตำแหน่งทางวิชาการ รองศาสตราจารย์ (อาจารย์ประจำ)
๓. สาขาที่เชี่ยวชาญ พระพุทธศาสนาและปรัชญา
๔. สังกัด-สถานที่ บัณฑิตศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๕. การศึกษา

คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	ปี พ.ศ.
ศศ.ม. (ปรัชญา)	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๒๕๓๙
พธ.บ. (ศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๓๑

๖. ภาระงานในความรับผิดชอบ (ภายใน ๓ ปีย้อนหลัง)

๖.๑ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาตรี

ที่	รายวิชาที่สอน	สถานที่สอน
๑	วัฒนธรรมไทย	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	เทศกาลและพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	งานวิจัยและวรรณกรรมทางพุทธศาสนา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔	พระพุทธศาสนากับภูมิปัญญาไทย	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๕	ศาสนาทั่วไป	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๖	ปรัชญาไทย	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๖.๒ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาโท

ที่	รายวิชาที่สอน	สถานที่สอน
๑	สัมมนาพระพุทธศาสนา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	ศึกษางานสำคัญทางพระพุทธศาสนา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	พระพุทธศาสนากับภูมิปัญญาไทย	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔	ปรัชญาการศึกษา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๕	ปรัชญาเบื้องต้น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๖	พุทธปรัชญา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๗	พุทธศาสนากับศาสตร์สมัยใหม่	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๖.๓ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาเอก

ที่	วิชา	มหาวิทยาลัย
๑	ศึกษาเฉพาะเรื่องในพัฒนาการแห่งพระพุทธศาสนา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	สัมมนาพระพุทธศาสนากับวิชาชีพ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	สัมมนาพระพุทธศาสนากับการพัฒนาที่ยั่งยืน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๗. ผลงานทางวิชาการ (งานวิจัย/บทความทางวิชาการ/หนังสือ/ตำรา)

๗.๑ งานวิจัย

พระสุรศักดิ์ สุรพลญ โวโรจน์ วิชัย และพูนชัย ปันธิยะ. “วิเคราะห์เชิงปรัชญาเรื่องนรกและสวรรค์ที่ปรากฏในคัมภีร์มัลลยโศลกของลัณนา”. วารสารปณิธาน. ปีที่ ๑๔ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม – ธันวาคม ๒๕๖๑): ๔๐๐-๔๑๔.

พูนชัย ปันธิยะ. “แนวทางการประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อเตรียมความพร้อมสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีความสุข”.

วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ. ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๓ (มีนาคม ๒๕๖๓): ๑๓๖-๑๔๘.

สุกัลยา โหราเรื่อง เทพประวิณ จันทรแรง และพูนชัย ปันธิยะ. “การศึกษาวิเคราะห์กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงพุทธในลัณนา”. วารสารวารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ. ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๓ (มีนาคม ๒๕๖๓): ๗๐-๘๕.

พูนชัย ปันธิยะ. “ภูมิปัญญาทางพระพุทธศาสนา : วิถีชีวิตและการประยุกต์ใช้ของชุมชนชายขอบในจังหวัดเชียงใหม่”. วารสารปัญญา. ปีที่ ๒๗ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม – ธันวาคม ๒๕๖๓): ๒๓-๓๓.

๗. กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา

- มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่
- มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตลัณนา
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

๖.๒ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาโท

ที่	รายวิชาที่สอน	สถานที่สอน
๑	ญาณวิทยาวิเคราะห์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่
๒	อภิปรัชญาวิเคราะห์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่
๓	สัมมนาปรัชญาศาสนา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่
๔	พุทธปรัชญาในพระไตรปิฎก	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่
๕	การใช้ภาษาบาลี ๑, ๒	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่
๖	ภาษาอังกฤษสำหรับการพัฒนาสังคม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่

๖.๓ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาเอก

ที่	รายวิชาที่สอน	สถานที่สอน
๑	พระพุทธศาสนากับศาสตร์แห่งการ ตีความ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่
๒	การใช้ภาษาบาลี ๒	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่
๓	ระเบียบวิธีวิจัยขั้นสูง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่
๔	สัมมนาพระพุทธศาสนากับการ พัฒนาที่ยั่งยืน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่
๕	พระพุทธศาสนากับศาสตร์แห่งการ ใช้เหตุผล	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่
๖	พระพุทธศาสนากับวิทยาการ สมัยใหม่	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขต เชียงใหม่

๗. ผลงานทางวิชาการ (งานวิจัย/บทความทางวิชาการ/หนังสือ/ตำรา)

๗.๑ งานวิจัย

พิสิษฐ์ โคตรสุโพธิ์ วิโรจน์ อินทนนท์ และวันชัย พลเมืองดี. “เมื่อช่าง : เชื่อมชี้นับใบลานล้านนา”. วารสารพุทธศาสตร์ศึกษา. ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๑ (มกราคม – มิถุนายน ๒๕๖๒) : ๒๕๔-๒๗๑.

๗.๒ บทความวิชาการ

กณัฐสุมิน เตชะเบญจรัตน์ พระครูสิริปริยัตยานุศาสน์ และพิสิษฐ์ โคตรสุโพธิ์. “พุทธจริยธรรมในการประกอบการธุรกิจประกันชีวิต”. วารสารพุทธศาสตร์ศึกษา บัณฑิตศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่. ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม – ธันวาคม ๒๕๖๒): ๓๖๑-๓๗๗.

กตัญญู เรือนต้น พิสิษฐ์ โคตรสุโพธิ์. “แนวทางการส่งเสริมอัตลักษณ์วัฒนธรรมประเพณีเชิงพุทธล้านนาของจังหวัดลำปาง”. วารสารพุทธศาสตร์ศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่. ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม – ธันวาคม ๒๕๖๒) : ๔๒๙-๔๔๖.

สุเทพ ศรีนุช พูนชัย ปันธิยะ และพิสิษฐ์ โคตรสุโพธิ์. “แนวทางการประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อเตรียมความพร้อมสู่สังคมผู้สูงวัยอย่างเป็นสุข”. วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ. ปีที่ตีพิมพ์ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๓ (มีนาคม ๒๕๖๓) : ๑๓๖-๑๔๘.

๘. กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา

- มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่
- มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

๑. ชื่อ/ฉายา/สกุล พระเทพพรเมธี (ประสิทธิ์ พรหมรังสี), รศ.ดร.
 ๒. ตำแหน่งทางวิชาการ รองศาสตราจารย์ (อาจารย์ประจำ)
 ๓. สาขาที่เชี่ยวชาญ พระพุทธศาสนา
 ๔. สังกัด-สถานที่ คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 ๕. การศึกษา

คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	ปี พ.ศ.
Ph.D. (Philosophy)	University of Madras, India	๒๕๓๙
M.A. (Philosophy)	University of Madras, India	๒๕๓๑
พธ.บ. (ปรัชญา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๒๘

๖. ภาระงานในความรับผิดชอบ(ภายใน ๓ ปีย้อนหลัง)

๖.๑ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาตรี

ที่	วิชา	หน่วยงาน/สถาบัน
๑.	ปรัชญาเบื้องต้น	วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒.	พุทธปรัชญา	วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓.	ปรัชญาตะวันตก	วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔	ศาสนาเปรียบเทียบ	มหาวิทยาลัยมหิดล

๖.๒ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาโท

ที่	วิชา	หน่วยงาน/สถาบัน
๑.	พุทธปรัชญา	วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี วิทยาลัยสงฆ์ พุทธปัญญาศรีทวารวดี
๒.	พุทธจริยศาสตร์กับปัญหาสังคมร่วมสมัย	วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี วิทยาลัยสงฆ์ พุทธปัญญาศรีทวารวดี
๓	พระพุทธศาสนากับศาสตร์สมัยใหม่	วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี วิทยาลัยสงฆ์ พุทธปัญญาศรีทวารวดี

๖.๓ ประสพการณ์การสอนปริญญาเอก

ที่	วิชา	หน่วยงาน/สถาบัน
๑.	สัมมนาปัญหาปรัชญา	วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี

๗. ผลงานทางวิชาการ (งานวิจัย/บทความทางวิชาการ/หนังสือ/ตำรา)

๗.๑ งานวิจัย

Phra Theppavaramethi, Kamalas Phoowachanathipong, Yasumin Inkrungkao, Lampong Klomkul, “A Movement Model of Buddhist Reform for Peaceful Society Development” **Solid State Technology Indexed by Scopus.** Volum: 63, Issue: 2s, Publication Year: 2020. pp.1489-1495.

บุญนดา สุปยพันธุ์ ชันทอง วัฒนะประดิษฐ์ และพระเทพพรเมธี (ประสิทธิ์ พรหมรังสี). “กระบวนการพัฒนาเยาวชนสร้างสื่อสันติสุขในสังคมออนไลน์”. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร. ปีที่ ๙ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔): ๓๐๔-๓๑๘.

๗.๒ บทความทางวิชาการ

Phra Rajvaramethi Inkrungkao, Lampong Klomkul. (2019). An Instructional Model of ASEAN Cross Cultural Learning of CLMV Students in Mahachulalongkornrajavidyalaya University. **International Journal of Innovative Technology and Exploring Engineering.** Volume-8, Issue-6S3, April. (pp.397-400). SCOPUS.

Phra Rajvaramethi Inkrungkao, Lampong Klomkul. (2019). Asean Cross Cultural Learning of CLMV Students Studying At Mahachulalongkornrajavidyalaya University in Thailand. **International Journal of Management and Applied Science,** ISSN: 2394- 7926 Volume-5, Issue-9, September. (pp. 54-58).

๗.๓ หนังสือ/ตำรา

พระราชพรเมธี (ประสิทธิ์ พรหมรังสี). (๒๕๖๒). **จากการปฏิรูป สู่ การปฏิบัติ แผนยุทธศาสตร์การปฏิรูปกิจการพระพุทธศาสนา.** พระนครศรีอยุธยา : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. จำนวน ๒๔๕ หน้า.

พระเทพพรเมธี (ประสิทธิ์ พรหมรังสี). (๒๕๖๒). การจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพและสันติภาพใน
ประชาอาเซียน:จากการวิจัยสู่ปฏิบัติ. พระนครศรีอยุธยา : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
 จำนวน ๒๓๘ หน้า.

พระเทพพรเมธี (ประสิทธิ์ พรหมรังสี). (๒๕๖๓). **โมเดลต้นแบบนวัตกรรม มจร สู้ภัยโควิด-19**

พระนครศรีอยุธยา : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. จำนวน ๑๖๖ หน้า.

พระเทพพรเมธี (ประสิทธิ์ พรหมรังสี). (๒๕๖๔). **วิภาษวิธีการบริหารบนฐานวิถีชีวิตใหม่**. พระนครศรีอยุธยา :
 โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. จำนวน ๑๑๕ หน้า.

๘. กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา

- คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑. ชื่อ/ฉายา/สกุล พระมหาสมบุรณ์ วุฑฒิโกโร (พรรณา), รศ.ดร.
 ๒. ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ (อาจารย์ประจำ)
 ๓. สาขาที่เชี่ยวชาญ พระพุทธศาสนา
 ๔. สังกัด-สถานที่ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 ๕. การศึกษา

คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	ปี พ.ศ.
พธ.ด. (พระพุทธศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๕๑
ศศ.ม. (พุทธศาสนศึกษา)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	๒๕๔๔
พธ.บ. (ภาษาอังกฤษ)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๔๐

๖. ภาระงานในความรับผิดชอบ (ภายใน ๓ ปีย้อนหลัง)

๖.๑ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาตรี

ที่	วิชา	มหาวิทยาลัย
๑.	Buddhists and Social Work	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒.	ปรัชญาตะวันตกสมัยกลาง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓.	ธรรมะประยุกต์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๖.๒ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาโท

ที่	วิชา	มหาวิทยาลัย
๑.	พระพุทธศาสนามหายาน	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒.	พุทธปรัชญาเถรวาท	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓.	ศึกษางานสำคัญทางพระพุทธศาสนา	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔.	พระพุทธศาสนาภาษาอังกฤษ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๖.๓ ประสบการณ์ในการสอนปริญญาเอก

ที่	วิชา	มหาวิทยาลัย
๑.	งานนิพนธ์ทางพระพุทธศาสนาเพื่อการวิจัย	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒.	พระพุทธศาสนากับการตีความ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓.	พระพุทธศาสนากับการใช้เหตุผล	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔.	พระพุทธศาสนากับวิทยาการสมัยใหม่	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๕.	สัมมนาพระพุทธศาสนาเพื่อสังคม	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๗. ผลงานทางวิชาการ (งานวิจัย/บทความทางวิชาการ/หนังสือ/ตำรา)

๗.๑ งานวิจัย

พระครูโพธิสุตาทธ พระมหาสมบุญ วุฑฒิโกโร และแม่ชีกฤษณา รักษาโฉม. “กระบวนการการปลูกฝังศรัทธาบนฐานของปัญญา ด้วยกระบวนการการสร้างพระพุทธปฏิมา”. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร. ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๕ (กันยายน - ตุลาคม ๒๕๖๒) : ๑๔๒๒-๑๔๓๓.

ชั้นทอง วิชาเดช พระมหาสมบุญ วุฑฒิโกโร และประพันธ์ ศุภษร. “การแผ่เมตตาในสังคมไทยตามคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาท”. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. ปีที่ ๒๗ ฉบับที่ ๕๕ (กันยายน - ธันวาคม ๒๕๖๒) : ๒๓-๓๙.

พระมหาสมบุญ วุฑฒิโกโร. “ความหลากหลายในการตีความแนวคิดเรื่องจิตของนิกายโยคอาจารย์”. วารสารพุทธศาสนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ปีที่ ๒๗ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๖๓) : ๑-๔๓.

๗.๒ บทความทางวิชาการ

Phramaha Somboon Uddhikaro. “Establishment of Mindfulness in Buddhist Meditation: Where and How?”. International Symposium Mindfulness and Human Cognition A Joint Research Project of Buddhist studies, Psychology, and Neuroscience. 10 th March 2021. Supported by JSPS KAKENHI Grant Number 20K20323.p.1-2.Proceeding.

๗.๓ ตำราและหนังสือ

พระมหาสมบุรณ์ วุฑฒิกโร. (๒๕๖๑). พระพุทธศาสนามหายาน นิกายโยคาจารย์:จิตนิยมหรือมิใช่.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เซ็นจูรี่. จำนวน ๔๑๕ หน้า.

๘. กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา

- บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑. ชื่อ/ฉายา/สกุล พระมหาสุรศักดิ์ ปจฺจนตเสโน, ผศ.ดร.
 ๒. ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (อาจารย์ประจำ)
 ๓. สาขาที่เชี่ยวชาญ พระพุทธศาสนา
 ๔. สังกัด-สถานที่ คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 ๕. การศึกษา

คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	ปี พ.ศ.
Ph.D. (Buddhist Studies)	University of Jammu, India	๒๕๕๕
M.Phil. (Buddhist Studies)	University of Delhi, India	๒๕๕๑
ศศ.ม. (พุทธศาสนศึกษา)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	๒๕๔๔
ศศ.บ. (ไทยคดีศึกษา)	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	๒๕๔๔
พธ.บ. (บาลี-สันสกฤต)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๔๐

๖. ภาระงานในความรับผิดชอบ (ภายใน ๓ ปีย้อนหลัง)

๖.๑ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาตรี

ที่	รายวิชาที่สอน	สถานที่สอน
๑	ธรรมะภาคภาษาอังกฤษ	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	ธรรมะภาคภาษาอังกฤษขั้นสูง	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	พระพุทธศาสนากับสิทธิมนุษยชน	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔	ธรรมนิเทศ	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๕	Buddhism and Literary Works	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๖	History of Buddhism	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๗	Language and Communication	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๘	Tipitaka Studies	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๙	ธรรมะภาคภาษาอังกฤษ	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
---	--------------------	---

๖.๒ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาโท

ที่	รายวิชาที่สอน	สถานที่สอน
๑	สัมมนาวิทยานิพนธ์	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	ระเบียบวิธีวิจัยในพระไตรปิฎกศึกษา	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	ภาษาอังกฤษ	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔	ประวัติศาสตร์อารยธรรมอินเดียโบราณ	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๕	พระไตรปิฎกกับศาสตร์แห่งการตีความ	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๖.๓ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาโท

ที่	วิชา	มหาวิทยาลัย
๑	ภาษาอังกฤษ	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	สัมมนาพระไตรปิฎก	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	สัมมนาคุศลินีพนธ์	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔	พระไตรปิฎกกับศาสตร์แห่งการตีความ	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๕	สหวิทยาการในพระไตรปิฎก	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๖	ระเบียบวิธีวิจัยในพระไตรปิฎกศึกษา	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๗. ผลงานทางวิชาการ (งานวิจัย/บทความทางวิชาการ/หนังสือ/ตำรา)

๗.๑ งานวิจัย

พระมหาสุรศักดิ์ ปัจจนตเสโน และคณะ. “แนวทางการบริหารงานในกองพันทหารสื่อสารที่ ๑๐๑ กรมทหารสื่อสารที่ ๑ ตามหลักพุทธศาสนา”. วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์. ปีที่ ๑๓ ฉบับที่ ๓ (กันยายน – ธันวาคม ๒๕๖๐): ๑๐๘-๑๒๐.

พระมหาสุรศักดิ์ ปัจจนตเสโน และคณะ. “โครงการพัฒนาองค์ความรู้และกระบวนการเสริมสร้างสุขภาวะในการลดปัจจัยเสี่ยงเชิงพุทธบูรณาการ”. วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์. ปีที่ ๑๕ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม – สิงหาคม ๒๕๖๒): ๕๖ – ๖๗.

๗.๒ หนังสือ/ตำรา

พระมหาสุรศักดิ์ ปัจจนตเสโน. (๒๕๖๒). **มีวันนี้ เพราะมีแม่**. กรุงเทพมหานคร : บริษัทเกรท มีเดีย เอเจนซี จำกัด. จำนวน ๒๓๐ หน้า.

๘. กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา

- คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ลับ

ที่ ศธ ๐๕๐๖(๒) ๖๓๗๖

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
๓๒๘ ถนนศรีอยุธยา เขตราชเทวี
กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง แจ้งผลการเทียบคุณวุฒิ

นมัสการ พระมหาสุรศักดิ์ ประจันตะเสน

ตามที่ท่านเสนอให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาพิจารณาคุณวุฒิ Doctor of Philosophy in Buddhist Studies จาก University of Jammu สาธารณรัฐอินเดีย ว่าเทียบเท่าคุณวุฒิระดับปริญญาเอก ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ นั้น

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ขอเรียนว่า คณะอนุกรรมการพิจารณาคุณวุฒิผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาจากต่างประเทศ ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๓ ได้พิจารณาคุณวุฒิดังกล่าวแล้วมีมติว่าเป็นคุณวุฒิของต่างประเทศที่เทียบได้เท่ากับคุณวุฒิระดับปริญญาเอก ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ของกระทรวงศึกษาธิการ การพิจารณาคุณวุฒินี้ไม่รวมถึงการตรวจสอบการสำเร็จการศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความด้วยความเคารพ

(นางอรสา ภาววิมล)

รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา

โทรศัพท์ ๐ ๒๐๓๙ ๕๖๑๒

โทรสาร ๐ ๒๐๓๙ ๕๖๖๕

ลับ

๑. ชื่อ/ฉายา/สกุล พระมหาสุขสันต์ สุขทนต์โน, ผศ. ดร.
 ๒. ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (อาจารย์ประจำ)
 ๓. สาขาที่เชี่ยวชาญ พระพุทธศาสนา
 ๔. สังกัด-สถานที่ คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 ๕. การศึกษา

คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	ปี พ.ศ.
พธ.ด. (พระพุทธศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๕๘
พธ.ม. (พระพุทธศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๕๑
ศศ.บ. (ไทยคดีศึกษา)	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	๒๕๕๘
ศษ.บ. (การศึกษานอกระบบ)	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	๒๕๕๔
รป.บ. (บริหารรัฐกิจ)	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	๒๕๔๙
พธ.บ. (สังคมวิทยาและ มานุษยวิทยา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๕๘

๖. ภาระงานในความรับผิดชอบ (ภายใน ๓ ปีย้อนหลัง)

๖.๑ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาตรี

ที่	รายวิชาที่สอน	สถานที่สอน
๑	สถิติเบื้องต้นและการวิจัย	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	พระสูตรต้นตปิฎก	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	ประวัติพระพุทธศาสนา	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔	การปกครองคณะสงฆ์ไทย	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๕	หลักพุทธธรรม	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๖	นิเทศศาสตร์ในพระไตรปิฎก	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๗	ธรรมประยุกต์	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๘	พระพุทธศาสนากับนิเวศวิทยา	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๙	รัฐศาสตร์ในพระไตรปิฎก	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๑๐	พระพุทธศาสนากับสันติภาพ	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๑๑	พระพุทธศาสนากับการพัฒนาที่ยั่งยืน	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๑๒	กรรณฐานกับการบริหารธุรกิจ	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๖.๒ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาโท

ที่	รายวิชาที่สอน	สถานที่สอน
๑	สัมมนาวิทยานิพนธ์	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	ระเบียบวิธีวิจัยในพระไตรปิฎกศึกษา	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	ภาษาอังกฤษ	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔	ประวัติศาสตร์อารยธรรมอินเดียโบราณ	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๕	พระไตรปิฎกกับศาสตร์แห่งการตีความ	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๖.๓ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาโท

ที่	วิชา	มหาวิทยาลัย
๑	พระไตรปิฎกวิเคราะห์	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	พระสูตรตันตปิฎกวิเคราะห์	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	พระไตรปิฎกกับศาสตร์สมัยใหม่	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔	ระเบียบวิธีวิจัยทางพระไตรปิฎก	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๕	สัมมนาวิทยานิพนธ์	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๖.๔ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาเอก

ที่	วิชา	มหาวิทยาลัย
๑	พระไตรปิฎกวิเคราะห์	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	พระสูตรตันตปิฎกวิเคราะห์	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	สหวิทยาการในพระไตรปิฎก	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔	สัมมนาพระไตรปิฎก	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๕	สัมมนาคุชฌินีพนธ์	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๗. ผลงานทางวิชาการ (งานวิจัย/บทความทางวิชาการ/หนังสือ/ตำรา)

๗.๑ งานวิจัย

พระมหาสุสันต์ สุขวฑฒโน ปราโมทย์ ยอดแก้ว และสมหญิง ลมูลพัคตร์. “การพัฒนารรรมนุญสุขภาพเชิงพุทธ เพื่อสร้างเสริมสุขภาวะของคนในชุมชน”. วารสาร มจร บาลีศึกษาพุทธโฆสปริทรรศน์. ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๖๑): ๑๗๙ – ๑๙๓.

พระราชปริยัติมุนี สุขสันต์ สุขวฑฒโน และอยุษกร งามชาติ. “การพัฒนารูปแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้แนวพุทธสู่การเปลี่ยนแปลงภายใน”. วารสาร มจร บาลีศึกษาพุทธโฆสปริทรรศน์. ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-เมษายน ๒๕๖๑): ๑ – ๑๑.

พระมหาสุขสันต์ สุขวฑฒโน พระเมธีวราญาณ และสมหญิง ลมูลพัคตร์. “การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของชุมชนสำหรับการดูแลระบบนิเวศวิทยาอย่างยั่งยืนตามหลักพุทธธรรมในวัด”. วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ. ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๔ (เมษายน ๒๕๖๔): ๓๘๖ – ๔๐๑.

๗.๒ บทความวิชาการ

พระมหาสุขสันต์ สุขวฑฒโน. “การวิเคราะห์วรรณกรรมลายลักษณ์เรื่องท้าวชมพู ฉบับภาคใต้”. วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). ปีที่ ๑๑ ฉบับที่ ๒๑ (มกราคม-มิถุนายน ๒๕๖๒) : ๘๘- ๑๐๑.

พระมหาสุขสันต์ สุขวฑฒโน. “กำเนิดมนุษย์ในทรรศนะของพระพุทธศาสนาและการแพทย์แผนไทยจากพระคัมภีร์ปฐุมจินดา”. การประชุมวิชาการระดับชาติ “วลัยลักษณ์วิจัย” ครั้งที่ ๑๑. (วันที่ ๒๗-๒๘ มีนาคม ๒๕๖๒) : ๑-๖.

พระมหาสุขสันต์ สุขวฑฒโน. “การศึกษาชั้น ๕ ในชั้นธวิภัก”. การประชุมวิชาการระดับชาติ คณะพุทธศาสตร์ ครั้งที่ ๑. (วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๒) : ๒-๑๐.

พระมหาสุขสันต์ สุขวฑฒโน. “การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงภายใน” วารสาร มจร บาลีศึกษาพุทธโฆสปริทรรศน์. ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-เมษายน ๒๕๖๔) : ๑-๑๑.

พระมหาสุขสันต์ สุขวฑฒโน. “การอยู่ร่วมกันของคนในสังคมพหุวัฒนธรรมในประเทศไทย : กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี” วารสาร มจร บาลีศึกษาพุทธโฆสปริทรรศน์. ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-เมษายน ๒๕๖๔) : ๑๗๖-๑๘๙

พระมหาสุขสันต์ สุขวฑฒโน. “ศึกษาวิเคราะห์พุทธวิธีการสอนภิกษุณีที่ปรากฏในพระไตรปิฎก”. การประชุมวิชาการระดับชาติ คณะพุทธศาสตร์ ครั้งที่ ๓. (วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๔) : ๒-๑๐.

พระมหาสุขสันต์ สุขวฑฒโน, ผศ.ดร. (๒๕๖๔). “ศึกษาวิเคราะห์อานาปาสติในอานาปานสังยุต”. การประชุมวิชาการระดับชาติ คณะพุทธศาสตร์ ครั้งที่ ๓ (วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๔) : ๑๑-๑๙.

พระมหาสุขสันต์ สุขวฑฒโน. “การศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้ข้อมูลข่าวสารตามหลักพระพุทธศาสนากับศาสนาคริสต์ : ศึกษากรณีชาวปทุมธานีออนไลน์”. การประชุมวิชาการระดับชาติ คณะพุทธศาสตร์ ครั้งที่ ๓ (วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๔) : ๑๗๗-๑๘๓.

พระมหาสุขสันต์ สุขวฑฒโน. “การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของชุมชนสำหรับการดูแลระบบนิเวศวิทยา
อย่างยั่งยืนตามหลักพุทธธรรมในวัด” วารสาร สังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ. ปีที่ ๖ ฉบับ
ที่ ๔ (เมษายน ๒๕๖๔) : ๓๘๖-๔๐๑.

พระมหาสุขสันต์ สุขวฑฒโน. “การอยู่ร่วมกันของคนในสังคมพุทธวัฒนธรรมในประเทศไทย : กรณีศึกษาสังคม
พุทธวัฒนธรรมในตำบลท่าแร่ อำเภอมือเมือง จังหวัดสกลนคร”. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร.
ปีที่ ๙ ฉบับที่ ๔ (มิถุนายน ๒๕๖๔) : ๑๖๕๓-๑๖๖๕

๗.๓ หนังสือ/ตำรา

พระมหาสุขสันต์ สุขวฑฒโน. (๒๕๖๑). พุทธนิเวศวิทยา. นนทบุรี : นิติธรรมการพิมพ์. ๒๕๖๑.
จำนวน ๒๗๐หน้า.

๘. กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา

- คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑. ชื่อ/ฉายา/สกุล รศ.ดร.ประพันธ์ คุุณธร
๒. ตำแหน่งทางวิชาการ รองศาสตราจารย์ (อาจารย์ประจำ)
๓. สาขาที่เชี่ยวชาญ พระพุทธศาสนา
๔. สังกัด-สถานที่ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๕. การศึกษา

คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	ปี พ.ศ.
พธ.ด. (พระพุทธศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๕๑
ศศ.ม. (พุทธศาสนศึกษา)	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	๒๕๔๔
พธ.บ. (ศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๔๐

๖. ภาระงานในความรับผิดชอบ (ภายใน ๓ ปีย้อนหลัง)

๖.๑ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาตรี

ที่	รายวิชาที่สอน	สถานที่สอน
๑	พระไตรปิฎกสำหรับคนรุ่นใหม่	มหาวิทยาลัยบูรพา

๖.๒ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาโท

ที่	รายวิชาที่สอน	สถานที่สอน
๑	พระพุทธศาสนาเถรวาท	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	พระไตรปิฎกวิเคราะห์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	พระพุทธศาสนากับศาสตร์สมัยใหม่	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔	พระไตรปิฎกกับการสอนสังคมศึกษา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๖.๓ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาเอก

ที่	วิชา	มหาวิทยาลัย
๑	พระพุทธศาสนากับประชาคมอาเซียน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	สัมมนาพระไตรปิฎกและอรรถกถา	๑) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยวิทยาเขตบาฬีศึกษาพุทธโฆส นครปฐม

		๓) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยวิทยาเขต สุรินทร์
๓	สัมมนาพระไตรปิฎกและงานนิพนธ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔	พระพุทธศาสนากับศาสตร์แห่งการ ใช้เหตุผล	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๕	พระพุทธศาสนากับวิทยาการ สมัยใหม่	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๖	พระพุทธศาสนากับวิทยาศาสตร์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๗	พระพุทธศาสนากับการจัดการความ ขัดแย้ง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๘	พระพุทธศาสนากับศาสตร์แห่งการ ตีความ	๑) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยวิทยาเขต สุรินทร์
๙	สัมมนาหลักพุทธธรรม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๗. ผลงานทางวิชาการ (งานวิจัย/บทความทางวิชาการ/หนังสือ/ตำรา)

๗.๑ งานวิจัย

ประพันธ์ ศุภขร. “การอธิบายธรรมด้วยหลักเหตุผลในคัมภีร์อรรถกถาพระสัทตันตปิฎก”. วารสาร

บัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณแก่น.ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม-ธันวาคม ๒๕๖๑) : ๔๒๐-๔๓๙.

ประพันธ์ ศุภขร และกฤติกาวัลย์ หิรัญสี. “พระพุทธศาสนากับโหราศาสตร์ : แนวทางการพึ่งพาและวิธีการปฏิบัติ
ของชาวพุทธไทยในยุค ๔.๐”. วารสารมหาจุฬาลงกรณวิชาการ. ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๖๒) :
๒๑๒-๒๒๖.

สมคิด เศษวงศ์ และประพันธ์ ศุภขร. “วิถีวัฒนธรรมแห่งความเอื้ออาทรของประชาคมอาเซียน ศึกษาประเทศ
ไทยและกัมพูชา”. วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์. ปีที่ ๑๕ ฉบับเพิ่มเติม (พฤษภาคม-สิงหาคม
๒๕๖๒) : ๘๙-๑๐๐.

ประพันธ์ ศุภขร. “การสืบทอดภูมิปัญญาชาดกผ่านวิถีวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาวพุทธในจังหวัดร้อยเอ็ด”.

วารสารมหาจุฬาลงกรณวิชาการ. ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๑ (มกราคม –เมษายน ๒๕๖๔) : ๓๒-๔๖.

๗.๓ หนังสือ/ตำรา

ประพันธ์ ศุภสร. (๒๕๖๑). **กรรม การเกิดใหม่และอนัตตา**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. จำนวน ๕๒๑ หน้า.

ประพันธ์ ศุภสร. (๒๕๖๓). **พระพุทธศาสนาเถรวาทฉบับปรับปรุง**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. จำนวน ๓๗๗ หน้า.

ประพันธ์ ศุภสร. (๒๕๖๔). **การใช้เหตุผลในพระพุทธศาสนา**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. จำนวน ๒๑๕ หน้า.

๘. กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา

- มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๑. ชื่อ/ฉายา/สกุล ผศ.ดร.แม่ชีกฤษณา รักษาโณม
๒. ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (อาจารย์ประจำ)
๓. สาขาที่เชี่ยวชาญ พระพุทธศาสนา
๔. สังกัด-สถานที่ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๕. การศึกษา

คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	ปี พ.ศ.
พธ.ด.(พระพุทธศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๕๑
พธ.ม.(พระพุทธศาสนา)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๕๕
ศศ.บ.(ภาษาอังกฤษ)	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	๒๕๕๕
ศษ.บ.(ภาษาไทย)	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	๒๕๕๕
บ.ศ.๔ (ภาษาบาลี)	กองบาลีสนามหลวง	๒๕๔๐
ป.อบ. (อภิธรรมบัณฑิต)	อภิธรรมโชติกะวิทยาลัย	๒๕๓๐

๖. การงานในความรับผิดชอบ (ภายใน ๓ ปีย้อนหลัง)

๖.๑ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาตรี

ที่	รายวิชาที่สอน	สถานที่สอน
๑	พระสูตรตันตปิฎกศึกษา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	พระอภิธรรมปิฎกศึกษา (ภาคภาษาอังกฤษ)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๖.๒ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาโท

ที่	รายวิชาที่สอน	สถานที่สอน
๑	ศึกษางานสำคัญทางพระพุทธศาสนา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	พระไตรปิฎกวิเคราะห์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	สัมมนาวิทยานิพนธ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔	ขบวนการพุทธใหม่ในโลกปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๖.๓ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาเอก

ที่	วิชา	มหาวิทยาลัย
๑	รายวิชาสัมมนาพระไตรปิฎกและ อรรถกถา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	รายวิชาสัมมนาพุทธธรรม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	รายวิชาสัมมนาพระอภิธรรมปิฎก	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๗. ผลงานทางวิชาการ (งานวิจัย/บทความทางวิชาการ/หนังสือ/ตำรา)

๗.๑ งานวิจัย

แม่ชีกฤษณา รักษาโณม และสมคิด เศษวงค์. “ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของชุมชนนักบวชหญิงในสังคมไทย”.

วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์. ปีที่ ๑๔ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม-สิงหาคม ๒๕๖๑) : ๑๗-๒๘.

พระมหาสุรศักดิ์ ปัจจนเสโน, วุฒินันท์ กันทะเตียน, แม่ชีกฤษณา รักษาโณม. “การพัฒนาวงศ์ความรู้
และกระบวนการเสริมสร้างสุขภาวะในการลดปัจจัยเสี่ยงเชิงพุทธบูรณาการ”.วารสารบัณฑิตศึกษา
ปริทรรศน์. ปีที่ ๑๕ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม-สิงหาคม ๒๕๖๒) : ๕๖-๖๗.

แม่ชีกฤษณา รักษาโณม. “ศึกษาวิเคราะห์แนวคิดเรื่องจิตในคัมภีร์พระพุทธานุสาเถรวาท”.วารสารสันติศึกษา
ปริทรรศน์.ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๔ (กรกฎาคม-สิงหาคม ๒๕๖๓): ๑๒๓๐-๑๒๔๒.

๗.๒ บทความทางวิชาการ

แม่ชีกฤษณา รักษาโณม และอรชร ไกรจักร์. “สะท้อนภาพการเมืองในมุมมองของพระพุทธานุสาเถรวาท”. The 9th
International and the 1st National Buddhist Research Seminar. MCU Srisaket
Campas,Thailand. (2-3 April 2018) : 18.

แม่ชีกฤษณา รักษาโณม, อรชร ไกรจักร์ และพระมหาวัชรญาณ ญาณกิตติ. “ขณะจิตสุดท้าย:ความจริงที่ชาว
พุทธควรรู้”. วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์. ปีที่ ๑๗ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๖๔) : ๑๑๗-
๑๒๗.

อรชร ไกรจักร์ แม่ชีกฤษณา รักษาโณม และพระมหาวัชรญาณ ญาณกิตติ. บุคลิกภาพของพระภิกษุตามหลัก
เวสัชชกรณธรรม”.วารสาร มจร บาลีศึกษาพุทธโฆสปริทรรศน์.ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-
ธันวาคม ๒๕๖๔): ๑๑๓-๑๒๕.

๘. กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา

- มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย